

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
16. april 2018. godine

(Sednica je počela u 10.15 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Nastavljamo rad Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 93 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 106 narodnih poslanika.

Gordana Čomić, Maja Videnović i dr Dragan Vesović su me obavestili da su sprečeni da prisustvuju današnjoj sednici.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O PLANSKOM SISTEMU REPUBLIKE SRBIJE (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine obaveštavam vas da su povodom pretresa u pojedinostima o 1. tački dnevnog reda, Predlogu zakona o planskom sistemu Republike Srbije, pozvani da sednici prisustvuju potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova dr Nebojša Stefanović, ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Zoran Đorđević i njihovi saradnici iz ministarstava.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela poslanica Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Podneli smo više amandmana na naslov da bismo skrenuli pažnju koliko je loše ovo što je Vlada predložila. Kakav predlog, takav i naslov.

Vi ste pokušali da od ovog predloga zakona napravite neku nauku, kao da nikada ovako nešto nije postojalo u zemlji Srbiji, a mi i sada imamo sve ono što je ovde predviđeno, i mnogo više, bolje i konkretnije regulisano pozitivnim zakonskim propisima. Problem je što se oni ne primenjuju. Problem je što se planska akta ne primenjuju, problem je što se zakoni zloupotrebljavaju, problem je što su vam loši kadrovi na lokalnom nivou, koji treba da primenjuju ove zakone.

Vi ste dobili nalog, prepisali ovaj zakon, da nam objasnite šta su neke javne politike itd., pa je ministar Đorđević, kada smo u načelnoj raspravi govorili o ovome, pokušao narodnom poslaniku da objasni. Pratila sam, nisam bila ovde, baš ste lepo, ministre, od reči do reči, pročitali ono što piše ovde. Dakle, ne znate ni vi zašto ovo ovako treba da se reguliše, a mi tvrdimo da ništa novo u ovoj oblasti neće biti urađeno na osnovu ovog novog zakona.

Vi ste lepo rekli da zakon donosite zbog tih vaših poglavlja. Kao što ste rekli na kraju da za primenu ovog zakona nisu potrebna dodatna finansijska sredstva s obzirom na to da aktivnosti koje je potrebno sprovesti u skladu sa predloženim zakonskim rešenjima predstavljaju deo regularnog funkcionisanja javne uprave.

Dakle, postoji javna uprava, postoje propisi. Potrudite se da obezbedite dobre, školovane kadrove, izbacite one što su kupovali diplome pa napravili haos po lokalnim samoupravama. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodna poslanica Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Podneli smo amandman na naslov iznad člana ovog zakona, potpuno bespotrebnog. Da je ovaj predlog zakona došao, gospodine Stefanoviću, u vreme vladavine Mladana Dinkića, koji je smišljao razne master, akcione i druge planove, možda bismo i razumeli, ali da u ovom trenutku prevodite, i to na nevešt način, što smo pokušali da objasnimo u načelnoj raspravi ministru Đorđeviću, zakon koji apsolutno nema nikakve svrsishodnosti niti smisla pored zakona o javnoj upravi, pored Zakona o državnoj

upravi, pored svih postojećih pozitivnih zakonskih propisa, potpuno je besmisleno.

Mi ćemo dalje kroz amandmane da vam ukažemo na to da sve ovo što ste prepisali i preveli u procesu usklađivanja zakonodavstva Srbije, što je potpuno pogrešno, sa zakonodavstvom EU nije dobro. Uostalom, i neprimenjivo je. Kada pogledate ovaj zakon, ne može da se primenjuje. Mogu da se primenjuju određeni planski sistemi za pojedine resore i oblasti, a sam po sebi zakon ne znači ništa.

Zbog javnosti i zbog toga što ministar to nije hteo da shvati niti da odgovori, mislim na ministra Đorđevića, opet ću da podsetim da je ovo došlo kao neka novotarija, preuzeto iz američkog političkog sistema, jer je izvesni Harold Lasvel još 1958. godine obrazovao u Americi tzv. sistem javne politike. Vi ste to sada uneli u srpsko zakonodavstvo, što je potpuno besmisleno, kao što je i ceo ovaj zakon.

PREDSEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministri, moje mišljenje se malo razlikuje od mojih kolega iz Srpske radikalne stranke. Mislim da je ovaj predlog zakona zvezda među zakonima u pravnom sistemu Republike Srbije, jer da njega nije, naš pravni sistem sa svojim zakonskim propisima bio bi šupalj kao sir.

Ovo sam se ja malo našalio, gospodo ministri, da bih vama dao prostor da se i dalje uplicete kao pile u kućine, jer ste to uradili i u raspravi u načelu, kada je bio predlog ovog i drugih zakona.

Predložio sam amandmanom da se u nazivu Predloga zakona reč „Srbije“ briše, jer Srbiju treba voleti, Srbiju treba negovati, ali u ovom zakonskom predlogu potpuno je besmisleno. Mi ovde imamo, na ovoj sednici, mnogo zakona koji ne da su bitniji od ovog zakona, nego imaju potpunog smisla; oni u pravnom sistemu Srbije već dugi niz godina egzistiraju ali nemaju naziv – Srbija.

Zakon od deviznom poslovanju nije – Srbije (valjda, ako ga mi ovde donesemo, znamo da se primenjuje u Srbiji), Zakon o računovodstvu, da ne nabrajam dalje, Zakon o reviziji i drugi zakonski propisi. Samo je naziv zakona bez ovoga – Republike Srbije.

Vi u obrazloženju zbog čega ne prihvatate amandman kažete da se ne prihvata zato što suštinski ne doprinosi unapređenju Predloga zakona. A suštinski mu i ne odmaže. Zaista, iako ste se opredelili da donesete ovakav zakon, ovo vam je potpuno suvišno. Mada, ne vidimo nikakvu potrebu za ovakvim zakonom. Nema novog kvaliteta, nema ničega sa ovim zakonom.

PREDSEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Ovo je taj zakon o kojem smo pričali u načelnoj raspravi, koji stupa na snagu 2021. godine. U naredne tri godine i dalje će biti jednoobraznost vlasti na lokalnom, pokrajinskom i republičkom nivou. Samom logikom stvari, tu nema nikakve smetnje da se sprovedu svi planovi koje je donela Republička vlada i da se, na kraju krajeva, izvrši nadzor nad svim finansijama.

Mišljenja smo da bi i sam naslov ovog zakona trebalo prilagoditi našem maternjem, srpskom jeziku, pa umesto Predloga zakona o planskom sistemu predlažemo da se kao naslov zakona stavi – predlog zakona o planiranju. Naime, šta je suština ovde? Ovde je suština što se već dugi niz godina u Srbiji prepisuju zakoni iz Evropske unije. Čak, negde se ne stigne ni da se prevedu adekvatno engleski izrazi pa smo svedoci jedne velike bruke i sramote, u zavisnosti od toga koliko vi to iz vladajuće stranke shvatate. U svakom slučaju, to će jednog dana biti predmet podrugivanja ako neko pametan bude prelistavao kako su se i na koji način prepisivali i predočavali zakoni pred ovom skupštinom.

Ono što je veoma, veoma bitno, to je da je i ovaj zakon, kako ste rekli, u sklopu te sveopšte borbe protiv terorizma i pranja novca. Pre svega, ovaj drugi deo – pranje novca, ne vidimo razlog zbog čega vi ne možete sad kao vladajuća politička garnitura da sprečavate takve protivzakonite radnje, jer apsolutno kontrolišete sve lokalne kriminalce, apsolutno imate uvida u sve što rade oni na pokrajinskom nivou, a da ne govorim o onome što se radi na republičkom nivou.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ružica Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, kao i moje kolege iz Poslaničke grupe SRS, i ja sam podnela amandman na naslov Predloga zakona o planskom sistemu. Pokušali smo da svojim predlozima otklonimo sve nejasnoće i nepreciznosti kako u naslovu tako i u samom Predlogu zakona. Naslov Predloga zakona u startu unosi nedoumicu i ne ukazuje na koju oblast se odnosi.

Jasno je nama da ste dobili nalog iz EU da ovakav zakon mora da se donese. Ovo je samo još jedan u nizu zakona u koje se ugrađuju propisi EU i koji se donose po direktivi EU. To se vidi i iz obrazloženja u kome jasno ističete da je razlog za donošenje ovog zakona efikasno sprovođenje procesa pristupanja Evropskoj uniji, posebno u kontekstu zahteva koji proističu iz pregovaračkih

poglavlja 17 i 22, koja se odnose na ekonomsku, monetarnu i regionalnu politiku. Za Srpsku radikalnu stranku regionalizacija Srbije je neprihvatljiva, ali o tome ćemo više reći kroz dalju raspravu o amandmanima koji se direktno na to odnose.

Kada su termini u pitanju, odnosno izrazi, slobodno možemo reći da su neadekvatni. Oni su jasan pokazatelj da se zakoni EU samo prepisuju, da se pravni sistem Republike Srbije usklađuje sa sistemom EU a da se pritom uopšte ne razmišlja o interesima građana Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na nadnaslov iznad naslova člana 1. amandman je podnela poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Mi smo krenuli sa amandmanima, kao što ste čuli, od naslova pa dalje da bismo vam zapravo pokazali besmisao vaših predloga zakona na neki način koji ste vi prihvatili pre nekoliko godina od vaših evropskih prijatelja. Zapravo, prihvatili su oni pre vas pa ste vi samo nastavili iako ste čvrsto obećavali da ćete mnogo toga što su oni započeli prekinuti. Ali vi ste sve to lepo nastavili i još više usavršili.

Ovo što pišete iznad članova zakona, naslove, nadnaslove, pojmove, šta znači koja reč u ovom zakonu, sve to nekako deluje kao vređanje inteligencije. Zakoni se pišu da bi ih primenjivali pravnici, a pravnici valjda znaju da razlikuju osnovne odredbe od prelaznih i završnih odredaba. Zato mislimo da treba ovaj član 1. da se briše a onda je sasvim logično da se briše i nadnaslov iznad ovog člana kao i sam naslov.

Nije vam dobar predlog, govorili smo i govorićemo o tome, zato što se ovim zakonom ništa suštinski neće promeniti u državi Srbiji. U obrazloženju pominjete čak da će ovaj zakon doprineti ekonomskom razvoju. Koji god zakon donesete, kažete da će doprineti ekonomskom razvoju. Jedino nam se to u životu ne dešava. Evo, u ponedeljak nas napušta jedna italijanska firma. Isteklo je onih 10.000 evra što su dobili, ovde u Beogradu je firma, i pedeset ljudi ostaje bez posla. Ako je to ekonomski napredak koji nudi ovaj zakon, neka hvala.

PREDSEDNIK: Na naslov iznad naslova člana 1. amandman je podneo poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nikola Savić.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na naslov iznad člana 1. ovog zakona, gde sam tražio da se ovaj naslov briše. Jednostavno, smatrao sam da naslov iznad ovog člana nije neophodan jer iz ovoga što ovde stoji može da se zaključi suština onoga što zakon, odnosno ovaj član tretira.

Naravno, Vlada nije prihvatila ovaj amandman; nije prihvatila mnoge amandmane Srpske radikalne stranke. To se dešavalo i sa prethodnim vladama, ali vreme će pokazati... Ono je u mnogim stvarima i pokazalo da se sve ono o čemu je govorila i na šta je ukazivala Srpska radikalna stranka ostvarivalo, i da je

to bila greška. Mi uporno upozoravamo sve vlasti od 5. oktobra na ovu da je evropski put Srbije put u propast, da mi nemamo šta da tražimo na tom putu. U Evropskoj uniji su uglavnom naši neprijatelji, koji nam ne misle i nikad kroz istoriju nisu nam učinili ništa dobro. Ali Vlada tako smatra, narod je tako hteo. Mi tu ne možemo ništa, osim da upozoravamo sa ove govornice da je put kojim ide ova vlada put koji svakako ne treba slediti.

Čuli smo sada da su već neke italijanske firme, kada im je istekao ugovor koji su sklopile sa Vladom Srbije, već napustile ili se spremaju da napuste tržište, odnosno proizvodnju u Srbiji, ne znam čime su se bavili. To će uraditi sve firme, slediće ovaj primer kada za to dođe vreme, odnosno kada procene da je to njihov interes. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Interesantna je ta teza – neka firma, za koju niste sigurni čime se bavi, napustila je tržište. Ne bi bilo loše da čujemo malo konkretnije kako se zove firma, koliko je meseci poslovala, koliko je dobila subvenciju, da možemo da uporedimo ekonomske pokazatelje.

Ono što možemo da uporedimo, to je broj kompanija koje su otvorene u poslednje četiri godine. Hajde da vidimo i analiziramo tih 170.000 radnih mesta pošto ne znam da li treba da kažemo, kada dođe „Simens“ u našu zemlju, recimo iz Nemačke, iz EU (vi kažete da su to naši neprijatelji), da li onda ove ljude koji su zaposleni u „Simensu“ treba sada da otpušta, da li treba da ih nagovaramo da napuštaju svoja radna mesta i ostaju bez hleba. Da li je to ta poruka? Da li treba ljudima u drugim kompanijama, „Džonson elektriku“ recimo, „Svarovskom“, da predložimo da izađu iz fabrika, napuste svoja radna mesta i kažu da neće da rade jer se radi o investicijama koje dolaze iz zemalja koje su naši neprijatelji?

To je u poslednje četiri godine Vlade koju je predvodio Aleksandar Vučić urađeno na takav način da smo povećali zaposlenost za 180.000 ljudi, koji danas imaju čemu da se raduju, jer imaju novi posao i imaju zbog čega da idu na posao.

Mi smo isplativost postigli posle četrnaestog meseca. Te subvencije jesu nešto što država daje da privuče investitora. Od četrnaestog meseca vi u toj subvenciji imate u proizvodnji čistu zaradu, jer obim poreza, različitih doprinosa i svega što te kompanije plaćaju prevazilazi sve ono što je država dala. Dakle, mi u petnaestom mesecu imamo čist interes. Ako su te kompanije bile samo petnaest meseci, mi već imamo razlog zbog čega je dobro što su bile. Mnoge su ovde godinama i ne samo da ne odlaze nego otvaraju nove pogone, otvaraju, proširuju. Pogledajte samo „Meitu“ u Beogradu, koja proširuje, gde je prosečna plata 55.000 dinara.

Dakle, Srbija značajno napreduje i značajno postiže rezultate u investicijama, što je dobro za građane ove zemlje.

PREDSEDNIK: Hvala.

Nikola Savić, replika.

NIKOLA SAVIĆ: Gospodine ministre, to što govorite bilo bi u redu da država Srbija ne daje ogromne subvencije za otvaranje ovakvih radnih mesta. Mi u Srpskoj radikalnoj stranci smatramo da su te subvencije koje se daju određenim firmama mogle da se iskoriste i upotrebe na mnogo bolji i korisniji način po građane Srbije.

Nisam govorio samo o vašoj vladi nego i o vladama koje su vladale od 5. oktobra naovamo, znači, mnogo pre vaše naprednjačke vlade. Ono što nas zabrinjava jeste da je većina tih ugovora, pogotovo vrednih ugovora, još uvek netransparentna, nije poznata, počevši od „Fijata“, pa sada sa ovom francuskom firmom koja je kupila Aerodrom „Nikola Tesla“... Još mnogo toga ima tu zakulisnog.

Ne dao bog da dođemo u situaciju da ova vlada prizna Kosovo, da uvede sankcije Rusiji. Kada dođe taj trenutak, a polako se taj manevarski prostor sužava, onda ćemo videti koliko su isplative te investicije, ti strani investitori i koliko će u toj situaciji ostati radnih mesta.

PREDSEDNIK: Replika, ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Vidim da vi očigledno ne razumete ovo što sam rekao. Četrnaest meseci... Da, daju se subvencije. Četrnaest meseci je period veće isplativosti za kompaniju u odnosu na Republiku Srbiju; petnaestog meseca Republika Srbija zarađuje od toga. A kompanije koje danas proširuju svoje pogone u Srbiji su dve, tri, četiri, pet godina, značajno su premašile taj rok od četrnaest meseci. Dakle, mi imamo izuzetnu korist. Ako ne dajete subvencije, pa, otići će u Bugarsku, otići će u Makedoniju, tamo gde se daju subvencije, i onda će neki radnik biti zaposlen u nekom od njihovih gradova. Mi hoćemo da se zapošljavaju ljudi iz naše zemlje. Postigli smo ekonomski model koji omogućuje, imamo i rast BDP-a i smanjenje javnog duga; 59,3% je javni dug u odnosu na BDP, najniži do sada, ispod nivoa Mastrihta.

Vi kažete, prodali smo aerodrom francuskom... Apsolutno ništa nije prodato, radi se o koncesiji, potpuno drugačijoj vrsti obligacije.

Dakle, koncesija, gde je to naše, taj aerodrom je naš, ostaje u rukama Republike Srbije i za određeni broj godina vam se vraća na upravljanje. Mi ga dajemo nekome drugom da upravlja, on nam za to daje 451.000.000 evra direktnog novca, daje nam preko 700.000.000 evra investiciju i daje koncesioni profit svake godine u iznosu od više miliona evra, zavisi od profita. Dakle, mi dobijamo ogroman novac za nešto što ostaje u našim rukama. To je dobar model. To su modeli.

Što se tiče ovoga, zahvaljujući Aleksandru Vučiću, koji je više puta to rekao, ni ova vlada ni ova država ne uvodi sankcije Ruskoj Federaciji. To nije zahvaljujući vama nego zahvaljujući Vučiću, koji ima političku snagu da može da odluči tako nešto, svestan svega što je posledica tako nečega. I ne pada nam na pamet da priznajemo nezavisnost Kosova i Metohije, tako da vas molim da tako nešto ne koristite u smislu napada na Vladu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Po amandmanu mogu da vam dam reč, Vjerice Radeta.

VJERICA RADETA: Neću, nego po članu 27, po Poslovniku.

PREDSEDNIK: Na to ste se javili još ranije?

VJERICA RADETA: Sada sam se javila.

PREDSEDNIK: Dobro, ovo se briše što ste tražili reč. Može, izvolite.

VJERICA RADETA: Može, a moglo je i drugačije. Jeste vaše pravo, gospođo Gojković, da određujete kada ćete nekome dati repliku, ali ministar je replicirao meni i govorio o onome što sam ja govorila. Jeste, ministre. Govorio je o tome, hvalio se, o kojim sve kompanijama treba da pričamo. Htela sam samo da ga zamolim da malo pričamo, recimo, o „Zastavi“, o „Er Srbiji“, o tome koliko država iz budžeta daje „Er Srbiji“ da biste je predstavili kao pozitivno...

(Predsednik: Sada ste izašli iz konteksta povrede Poslovnika.)

Jesam i zaista se vraćam na ono što je tema ovog člana.

Ministar je populistički pokušao da nam objasni neke stvari. Ministre, lepo zvuči, ali realnost je drugačija. Te vaše subvencije... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Poslanice, dali ste sami sebi repliku. Onda ja da izađem napolje, mislim, nije potrebno da se vode sednice.

Nije bilo povrede Poslovnika, to je očigledno, zato što je ministar dobio repliku da replicira Nikoli Saviću, poslaniku, ne vama, povodom njegovog izlaganja o amandmanu na naslov iznad naslova člana 1, i tako dalje i tako bliže, što bi rekli, tako da ste vešto iskoristili da replicirate.

Na naslov iznad člana 1. amandman je podnela poslanica Ružica Nikolić.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji sam podnela odnosi se na naslov iznad člana 1. Predloga zakona, i to da se iz naslova „Predmet uređivanja“ reč „uređivanja“ briše.

Predloženo amandmansko rešenje je preciznije i u skladu sa predloženim tekstom. S obzirom na sadržinu teksta ispod naslova, nepotrebno je njegovo posebno naglašavanje. Vi na ovakav način dodatno i bespotrebno samo opterećujete zakonski tekst raznoraznim naslovima, podnaslovima, koje je, ponavljam, potpuno nepotrebno označavati.

Jasno je nama da se to dešava zbog prepisivanja zakona iz EU, da su zbog toga u Predlogu zakona termini neadekvatni, ali bez obzira na prilagođavanje i usaglašavanje našeg zakonodavstva sa zakonodavstvom Evropske unije, u koju Srbija nikada neće ući, moralo se voditi računa o upotrebi srpskih reči, srpskih izraza i sinonima, kako bi se i na taj način smanjio strani uticaj i sačuvalo bogatstvo srpskog jezika.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Vi ste u ovom obrazloženju, ministri, odnosno Vlada i ministar Đorđević kada je bio ovde, hvalili ovaj predlog zakona tvrdeći kako će on doprineti, između ostalog, i ekonomskom razvoju Srbije.

Ministre Stefanoviću, malopre ste počeli valjda da objašnjavate (doduše, niste pominjali ovaj zakon), pričali ste o subvencijama koje dajete, po deset hiljada evra za radno mesto. Kažete da je to dobar način da se ljudi zaposle i na taj način dovodite strane investitore, u strahu da oni ne bi otišli, kako rekoste, u Bugarsku. Hajde probajte, dajte našim ljudima koji žive u Srbiji iste uslove pa da vidimo da li će oni biti u stanju da daju svojim sugrađanima, tamo gde bi otvorili firmu, bar malo veću platu od minimalca koji im daju ovi vaši koje dovodite.

Naravno, čovek koji nije zaposlen, šta će, kud će, prihvaćće i taj minimalac. Ali daleko je to od zadovoljstva, gospodine Stefanoviću, ljudi koji rade pod mnogo teškim uslovima, bez mogućnosti da koriste pauzu za doručak a kamoli nešto više od toga. I vi to znate.

Ali, znate, vi ste neprikosnoveni u medijima, vi ste tu da predstavite javnosti nešto što realno izgleda mnogo drugačije i onda vam smeta kada vam mi odavde kažemo... Zapravo ne vama, ne govorimo vama, govorimo građanima Srbije, obaveštavamo javnost da vi dajete pare iz budžeta stranim firmama koje ovde budu onoliko vremena koliko im je potrebno da potroše te pare. Umesto da te desetine hiljada evra po radnom mestu dajete našim ljudima, da dajete našim seljacima, da se razvija poljoprivreda, vi ovde dovodite kojekakve vaše prijatelje, koji tu budu toliko koliko je potrebno. Najavite – zaposliće osamsto ljudi, a on zaposli pedeset; kaže, još će kasnije, jednog dana. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ovde smo imali više rasprava o tome da pokažemo ljudima vrlo jasno da te populističke teze „dajete strancima, a ne dajete domaćima“ potpuno nisu istinite. Dakle, zakon je definisao da se subvencije daju jednako svakome ko zaposli čoveka. Mogu da vam nabrojim nekoliko kompanija. Evo, recimo, „Bekament“ iz Arandjelovca je korisnik tih subvencija, domaća kompanija, zato što su u poslednje vreme zaposlili veći broj ljudi. Ali znate li koliko ih ima? Imate veliki broj domaćih kompanija.

Prvo, sve kompanije koje se otvaraju u Srbiji su domaća pravna lica. Te kompanije plaćaju porez u Republici Srbiji. Ovde plaćaju porez, ovde posluju, ovde zapošljavaju radnike, ovde im plaćaju doprinose. Prvo, nije 10.000 evra, zavisilo je od godine do godine, nije bilo 10.000 evra za sve kompanije, ali jednako se davalo, pod istim uslovima, u zavisnosti od razvijenog ili nerazvijenog područja, više faktora je uticalo na to, apsolutno jednako domaćim kompanijama kao i stranim. Svako ko danas bude želeo, po zakonskim uslovima, da otvori kompaniju ima pravo na subvenciju. Domaći proizvođač... Mi želimo da podstaknemo domaće firme da to daju.

Drugo, cena rada. Mi smo uspeli da podignemo vrednost rada i mislim da Vlada razmišlja o tome da to radi i u budućnosti. Ali, recimo, ova „Meita“ koja se otvorila u Obrenovcu – prosečna plata u „Meiti“ je 55.000 dinara, daleko od minimalca, i tu neće da radi dvadeset ljudi nego će da radi preko dve hiljade.

I u kojoj to firmi ne smeju da koriste pauzu za doručak? Kako se zove ta firma u kojoj ne mogu to da koriste? Eto, to bih voleo da čujem. Koja je to italijanska firma koja će da napusti Srbiju?

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, replika.

VJERICA RADETA: Ministre, pomenuli ste tu firmu u Obrenovcu i dobro je da ste je pomenuli. To je firma koja će praviti kablove. A mi imamo mogućnosti od jagodinskog „Novkabra“ do niške industrije, gde je uz mnogo manje para bilo moguće napraviti savremenu fabriku. Te dve hiljade, ili koliko kažete, ljudi biće zaposleno jednog dana, ne zna se tačno kad. Nemojte vi da ... Svaki put kad vaš predsednik otvara neku fabriku, on najavljuje koliko će nekada biti zaposleno; a kad on ode, sklone se kamere, zatvori se fabrika, pa se otvori tek posle nekoliko meseci. To vam je bio slučaj u Subotici. Znae, ne možete vi baš sve sakriti, bar ne od onih ljudi koji žive u delu Srbije gde se takve stvari dešavaju.

I, dobro, u toj firmi u Obrenovcu prosek plate je pedeset i koliko kažete hiljada. A koliko hiljada ljudi u Srbiji prima minimalac, odnosno koliko ove nove firme, ove strane koje ste doveli, uplaćuju manje od minimalca ljudima na račun a razliku im daju na ruke da bi pola ponovo od toga vratili njima? Da li vi znate da se to dešava? To sam svojevremeno pitala Vučića kada je bio ministar u Vladi pa je rekao – čuo je da se to negde dešava. Znae li vi da se to dešava i šta radite da se takve stvari ne dešavaju?

Napravili ste roblje od radnika u Srbiji. Koliko god se vi protivili ovakvim tvrdnjama, ovo je opšte mišljenje, ali ljudi su u beznadu, u besparici, nemaju posao i dobro im dođe makar i takav neki.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Reč ima Nebojša Stefanović, replika.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Moram da vam kažem samo nekoliko stvari. Prvo, fabrika „Meita“ u Obrenovcu ne proizvodi kablove, proizvodi turbo punjače za *BMW* i „mercedes“. To nisu kablovi. Jeste li bili tamo? Ja sam obišao pogone. Jeste li bili nekad u Obrenovcu u „Meiti“?

(Vjerica Radeta: Jesam, naravno.)

Ako ste obišli „Meitu“, a proveriću sa poslovođstvom „Meite“ da li ste bili tamo pa ću obavestiti javnost... Proveriću da li ste bili, da ih zamolim da vam organizuju bolju turu jer tamo nema kablova, tamo su turbo punjači, potpuno drugačiji element. Proverite kako izgleda turbo punjač za *BMW* i „mercedes“. Dakle, turbo punjači koji se proizvode tamo ugrađuju se u najbolje svetske automobile, i te fabrike postižu takve rezultate. Sad tamo radi oko hiljadu radnika, u ovom trenutku; oni sad pored parcele na kojoj se nalazi sadašnja

fabrika grade novi pogon gde će biti zaposleni ti ljudi. Ne može u danu, ali je to mnogo bolje nego što je bilo, apsolutno.

Da li je idealna situacija? Ja nisam rekao da je idealna i nisam govorio o tome da su svi presrećni, ali je mnogo bolje nego kada su ljudi bili u situaciji da nemaju ni dinara.

Što se tiče mera koje Vlada sprovodi u borbi protiv uplaćivanja novca na crno, zakoni su i doneti zbog toga da bi bilo nemoguće da neko uplati manje od minimalca na račun. Za to postoje rigorozne sankcije. Da li se dešava? Siguran sam da se dešava da se ono što se uplati, što je nevidljivo, dakle preko minimalca, što može da im se da na ruke, u dogovoru između poslodavca i onoga ko prima novac... Možemo da radimo na sprečavanju toga. Između ostalog, i zakoni o sprečavanju pranja novca će nam u tome pomoći, da bismo sprečili ispumpavanje novca iz poslovnih tokova u gotovinu i da na takav način ljudi to dobijaju u gotovini. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Nemanja Šarović, po Poslovniku.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, član 27. Poslovnika vas obavezuje da sednice vodite ne po svom nahodjenju ili trenutnom raspoloženju već u skladu s odredbama Poslovnika. U skladu sa Poslovníkom, nema replike na repliku. Gospođa Radeta je dobila repliku na izlaganje ministra Stefanovića. Ministar Stefanović je sve vreme koje ima, u skladu sa Poslovníkom, po ovom amandmanu iskoristio.

Član 158. stav 7. Poslovnika kaže: „Predlagač zakona, odnosno ovlašćeni predstavnik predlagača zakona ima pravo da o svakom amandmanu govori do dva minuta, s tim da ukupno trajanje pretresa u pojedinostima po ovom osnovu ne može biti duže od tri časa.“ To je ograničenje za ministre, koji su ionako privilegovani time što u načelnoj raspravi mogu da govore koliko hoće i da se javljaju koliko god puta hoće. Oni to pravo, koje, slobodno mogu reći, nije u skladu sa parlamentarnom demokratijom i najvišim demokratskim načelima, koriste široko i dolazimo u situaciju da oni ovde govore mnogo duže nego poslanici.

U raspravi o amandmanima njihova prava su striktno ograničena. Ako treba da ponovim još jedanput – dakle, predlagač ili ovlašćeni predstavnik predlagača zakona može o svakom amandmanu da govori do dva minuta. Tačka, nema dalje, nema druge mogućnosti.

Replika na repliku ne postoji. Ako je gospođa Radeta dobila repliku na izlaganje ministra, onda je on nakon toga morao da bude strpljiv, da čeka neki naredni član da eventualno još nešto odgovori, ali su na ovaj način zloupotrebljeni i vreme i Poslovník.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Dakle, dva osnova, potpuno različita: jedno znači učestvovati u raspravi kao predlagač... A vrlo je interesantno ovo što ste danas predložili – da tumačimo

da nema replike na repliku, što bi značilo da samo jedan učesnik u raspravi kaže u dve minute svoju repliku i dalje se ne nastavlja.

(Nemanja Šarović: Vi recite da li ima replike na repliku.)

Dalje se ne nastavlja. Ne, nisam ja u diskusiji sa vama, ja samo vama odgovaram na povredu Poslovnika.

Ne čujem dobro kad neko dobacuje, to sam rekla već hiljadu puta. Mora onda još glasnije da se dobacuje.

Znači, vrlo interesantan predlog, koji bi nam ubrzao postupak rasprave – da samo jednom dam repliku jednoj osobi i dalje nema. Znači, ja sada, po vašem tumačenju, Vjerici Radeti ne treba da dam repliku na repliku ministra koja je nepostojeća, po vama. Vrlo sam sklona da prihvatim vaše tumačenje i da jedan poslanik kaže nešto više kao komentar i tu se završava. To mi se dopada i razmisliću za ubuduće, a počecemo od Vjerice Radete pa polako, krenucemo ka tome.

Ali u Poslovniku piše da se Poslovník primenjuje shodno, znači sve odredbe, na sve učesnike u postupku rasprave. Pravnici znaju šta znači shodna primena na sve učesnike u raspravi. Onda treba dozvoliti ministrima i drugoj strani da nekoliko puta repliciraju i da idemo dalje, po meni.

(Vojislav Šešelj: Vidi se da ti nisi pisala ovaj poslovnik.)

Nisam. Da.

(Vojislav Šešelj: Pa, daj ostavi traga.)

Nisam i polako razmišljam da ga menjamo. Skupljamo primere prakse iz regiona koji imaju različite...

Dobro, onda malo šire, malo šire ćemo krenuti.

Oni, recimo, raspravu, a u skladu sa ovim što ste vi rekli da sam povredila, imaju odluke da po jednoj tački raspravljaju sat vremena, po drugoj pet, shodno tome kako ocene da je neka tačka važna ili nije važna. To je isto lepo. A između tih sat vremena svako kaže šta hoće i koliko hoće. Nisu ni oni baš toliko široke ruke.

Ako vi želite, mi ćemo glasati da li je povređen Poslovník.

(Nemanja Šarović: Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

Ipak ću ja krenuti po svome, voditi.

VJERICA RADETA: Hvala.

Ministar je zaista ovde izneo nekoliko stvari koje zaslužu raspravu pre svega, i dobro je da imamo takvu komunikaciju sa ministrom.

Ministre, stalno izbegavate da... Ja sam vas još u prvom javljanju izazvala da malo pričamo o „Er Srbiji“ ili o „Zastavi“. Vi pričate o nečemu čime vi, kao, možete da se pohvalite.

Evo, sad imamo još jedno pitanje, jednu temu o kojoj biste mogli. Šta će biti sa „Prvom petoletkom“ sada kada u Pančevo dovodite firmu koja je mogla da

bude u Trsteniku i da se vrate svi ljudi koji su bili zaposleni u „Prvoj petoletki“? Njih ostavljate bez hleba, a firmu dovodite u Pančevo. Naravno, ne znači da ne treba da vodite računa i o Pančevu, ali malo praktičnosti – ako tamo imate fabriku, koju možda treba malo modernizovati itd., imate ljude sa radnim iskustvom, zašto je bio problem da se najpre uradi to pa da nešto drugo radite u Pančevu, da se zaposle i ljudi u Pančevu? Malo lutate, ne snalazite se baš najbolje, bojim se da to rade neke trange-frange vezice i da je to u pitanju.

Moram da vas pitam, ministre, pošto ste rekli da ćete proveriti da li sam bila u Obrenovcu, da li ja to imam neko ograničenje kretanja po Srbiji? Znam da imam crvenu poternicu Interpolovu od Haga i znam da ne smem iz Srbije, ali do Obrenovca valjda smem? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Taman posla da imate zabranu kretanja, daleko bilo. Dakle, apsolutno slobodno se krećite. Nego, čudilo me je da ste rekli da se proizvode kablovi u „Meiti“. To mi je bilo čudno, rekoh, da vas nisu vozili u neku pogrešnu fabriku, pošto se tamo ne prave nikakvi kablovi. Morate da odete da vidite turbo punjače. Zamoliću predsednika Opštine da vam organizuje sa poslovođstvom fabrike posetu „Meiti“ kako treba, da vidite kako izgledaju oni divni turbo punjači; u tri smene ljudi rade, perfektno ih rade, za najbolje nemačke automobile, za BMW i „mercedes“. Perfektno ih rade. To ću vam organizovati ako budete želeli, potrudicu se.

Što se tiče „Zastave“, to je situacija koju je Vlada zatekla; dakle, preuzela je određene međunarodne obaveze, preuzela je određene ugovore. Koliko god se mi slagali ili ne slagali sa tim, jedna ozbiljna vlada mora da poštuje međunarodne propise, jer ko bi onda imao bilo kakvog poverenja da dođe i radi sa tom vladom.

Što se tiče „Er Srbije“, priča o „Er Srbiji“ je jedna uspešna priča. Kada pogledate vrednost Aerodroma „Nikola Tesla“ pre samo pet godina, kada pogledate vrednost „Jata“ i starost „Jatovih“ aviona, kada pogledate u kakvom je stanju bila ta kompanija, što je povezan sistem, i kada pogledate te parametre danas, shvatićete zašto je to uspešna stvar.

Što se tiče Pančeva, postoji nešto što se zove volja investitora; nismo mi u srednjem veku pa da investitora teramo i kažemo mu – ti sad moraš ovde da otvoriš fabriku, a on kaže – e baš nećemo. Investitor ima pravo da izabere lokaciju. Gradovi moraju da se bore i da se takmiče gde mogu da im ponude više ljudi, više uslova, bolju infrastrukturu, to je ono što grad, lokalna samouprava može da uradi. Zato je važno da se razvijaju naši gradovi i opštine, da mogu da budu konkurentni.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević.

Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Evo, da se uključim malo u ovu zanimljivu raspravu. Razumem da Vlada mora da izdvaja određena sredstva za subvencije velikim kompanijama, ali bih voleo da čujem, verovatno imate taj podatak, o isplaćenim subvencijama domaćim kompanijama u odnosu na strane kompanije, koliko je novca došlo za subvencije, zapošljavanje novih ljudi, otvaranje novih radnih mesta domaćim. Kada kažem domaćim, mislim na domaće osnivače, ljude koji žive u ovoj zemlji, koji su rezidenti i koji sav svoj novac i svoj biznis baziraju na svom kapitalu i onome što su dosad radili.

Naravno da moramo da se takmičimo i sa zemljama u okruženju, da ne bi neke zainteresovane strane kompanije otišle u susedstvo i da što veći broj ljudi može da dođe do posla, ali bih vas zamolio da ubuduće Vlada napravi takve mehanizme da vodi računa o ravnomernom regionalnom razvoju. Dakle, lepo je to što imamo fabriku u Obrenovcu koja se bavi proizvodnjom turbo punjača, gde su plate, kako sam čuo, prosečno 55.000 dinara, to je vrlo pristojna plata, ali bih vas molio da upotrebite autoritet Vlade, ministarstva da kada dođu takve kompanije koje se bave proizvodnjom visokotehnoloških proizvoda, gde je nužno i uobičajeno da plate budu znatno veće nego što su minimalne, probate da sugerišete ili dodatnim stimulativnim merama podstaknete te kompanije da otvaraju svoje pogone u nerazvijenijim područjima.

Znate, lepo je to što je u Topličkom kraju, u Nišavskom okrugu, u Leskovačkom, u Jablaničkom okrugu otvoreno nekoliko fabrika koje zapošljavaju puno ljudi, ali prosečne plate su tamo jako niske, jedva nekih 25.000–30.000 dinara. Bolje je i to nego ništa. Ne kažem da je to loše ali bi bilo mnogo bolje da je, recimo, ta fabrika turbo punjača bazirana negde na jugu Srbije pa da podstaknemo razvoj tog nerazvijenog dela Srbije. Na kraju krajeva, nebitno je da li je to jug, može to da bude i na zapadu Srbije, ima puno nerazvijenih delova Srbije. Ako već Vlada subvencioniša strane kompanije, nužno je da vodi računa o tome da tamo gde su najniže plate, najniži prosek primanja dolaze kompanije koje će davati veća primanja.

Da se osvrnem kratko i na priču o niškom i beogradskom aerodromu. Da, država je dala u koncesiju beogradski aerodrom, dobila je dobru ponudu od francuske kompanije. Koliko sam razumeo, razlog za davanje koncesije je to što država kao upravljač aerodroma nije dovoljno sposobna da napravi veći, brži razvoj, da podigne broj putnika. Na ovaj način, kroz davanje koncesije, država će više prihodovati: dobiće određenu svotu novca za investicije, jednokratno će u budžet Republike Srbije, koliko sam razumeo, ući dvesta i nešto miliona evra, i dobijaće koncesionu naknadu sve godine.

Dakle, apropos te priče, država nije bila dovoljno sposobna da ima dovoljno prihoda od aerodroma ako ona upravlja. Nasuprot tome, zahteva se da se prenese u vlasništvo države niški aerodrom, onda je sposobna i može da upravlja njime i tako će napraviti brži razvoj. Mogu i to da razumem, da postoje razlozi za to, ali bi bilo pošteno i korektno od strane države da kaže – da, Niš je u

poslednjih dvadeset-trideset godina uložio ozbiljne svote novca da bi održao taj aerodrom u životu, izdvajao iz svog budžeta nauštrb određenih investicija (sređivanja ulica, puteva, kanalizacije, vodovoda, vrtića, čega sve ne). Dajte da onda država proceni kolika su ulaganja budžeta, kolika su ulaganja države Srbije; jednostavno se dođe do procentualnog udela u vlasništvu i svi smo mirni i nema nikakve potrebe za dizanjem tenzija. Mislim da bi to bio pošten i korektan pristup. Nadam se da će Vlada razmišljati na ovaj način. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Pravo na repliku, ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Koncesija je u ukupnom iznosu oko 1,5 milijardi evra, ukupan iznos toga; 451.000.000 dobija direktno država, preko 730.000.000 za investiciju vezanu za razvoj aerodroma i, da kažem, onaj prihod koji se godišnje dobija kao koncesiona taksa svake godine od prometa, odnosno profita aerodroma.

O čemu se tu radi? Vrlo je pojednostavljeno reći na takav način – država nije bila sposobna. Da li država može da se meri sa Francuskom ili Nemačkom? Ne može. Da li će neko ko već ima određeni upliv, u međunarodnom smislu, u rukovođenje takvom vrstom projekata i mogućnost da poveća broj putnika i kompanija koje će doći na naš aerodrom moći to brže da uradi nego mi? Da.

Naš aerodrom je danas u odnosu na period pre pet godina mnogostruko uspešnija firma. Pogledajte koliko miliona evra godišnje uplati aerodrom. Dakle, mnogostruko je uspešnija. Ali da li bi nam trebalo možda još pedeset godina da ga razvijemo? Mi ćemo ovako uraditi u kraćem vremenu. Upravljaće neko drugi, država će dobiti značajan novac koji će joj pomoći da razvija neke druge projekte. Na takav način radimo nešto što je dobro za Srbiju.

Što se tiče aerodroma, nisam deo direktne radne grupe vezane za aerodrom u Nišu, ali država ništa loše nije htela da uradi time što će investirati sredstva u aerodrom. Neće država da upravlja aerodromom u Nišu da bi gubila novac na njemu, jer onda mora da plaća iz budžeta; hoće da investira da bi razvijala taj aerodrom. Na kraju krajeva, slažem se da sve treba uzeti u obzir: koliko je Niš dobijao transfernih sredstava, koliko je država učestvovala u budžetu Grada, koliko je od tog novca ulagano u aerodrom; sve su to faktori, sve treba uzeti u obzir. Na kraju krajeva, zbog toga postojimo.

Postoji ravnomeran regionalni razvoj i postoji više subvencija i više načina da se ulaže novac, odnosno više se daje tamo gde su nerazvijene opštine, tamo su subvencije značajnije. Mora se uzeti u obzir i volja onoga ko gradi fabriku. On ima u vidu geografski položaj, blizinu auto-puta. Zato sada gradimo auto-puteve.

Inače, „Meita“ u Obrenovcu je prva fabrika u Beogradu posle jedanaest godina. I u Beogradu ima puno nezaposlenih ljudi, koliko god se ljudima činilo da Beograd živi bolje nego neki delovi Srbije. Siguran sam da je tako, ali je

veliki deo ljudi bio nezaposlen. Jedanaest godina je trebalo da prođe da se jedna fabrika otvori u Beogradu, samo ta jedna! Hoću da kažem, skuplji je život u Beogradu nego u nekim opštinama na jugu Srbije. Treba vam više da platite školu, stanarinu, skuplji je život svakoga dana. Ne žive ljudi u Beogradu tako divno, pa se kupaju u srebru i zlatu. Znam da je to popularno, znam da to super prolazi u nekim delovima Srbije, kaže se – ode sve u Beograd. Beograd čini 40% privrede, privređuje se 40% iz Beograda, koji čini samo 23% što se tiče broja stanovnika. Dakle, ljudi iz Beograda daju novac, taj novac se ulaže u subvencije i u drugim delovima Srbije. Ljudi iz Beograda daju novac i za druge delove Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Milan Lapčević: Samo da objasnim ministru, tražim repliku.)

Nemate osnova za repliku. Vi da pojasnite ministru? Odgovorio je na vaše pitanje. Sačekajte drugu priliku.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo poslanici, Poslanička grupa SDS podnela je jedanaest amandmana koji su vrlo ozbiljni i mogli bi da uredе zakon o planskom sistemu na način da on bude prihvatljiv. Nažalost, SNS ne želi da razgovara o promeni zakona, ne želi da razgovara o poboljšanju zakona. Svi ti amandmani, uključujući i ovaj na član 1, odbijeni su. Zašto su ti amandmani odbijeni? Odbijeni su zato što Srpska napredna stranka misli da sama sve zna najbolje i ne želi da čuje bilo koga drugog u Skupštini Srbije šta ima da kaže. Ponovo je podneto 380 amandmana od strane Srpske napredne stranke na ovaj zakon. To znači, gospodo iz SNS-a, da bi trebalo da smenite ministra Vujovića, jer ovaj zakon ne valja ništa čim ste podneli 380 amandmana na zakon koji ima 57 članova.

(Predsedavajući: O svom amandmanu, kolega Konstantinoviću.)

Pokušavam da objasnim zašto smo podneli amandman na ovaj član. Podneli smo ga zato da bismo došli u situaciju da bilo šta kažemo na današnjoj sednici, jer kada SNS podnese 380 amandmana na prvi zakon nema mogućnosti da se bilo šta kaže o Zakonu o poreskom postupku i poreskoj administraciji ili o drugih devetnaest tačaka. Pazite, ozbiljna je sednica, danas raspravljamo i o Zakonu o poreskom postupku i poreskoj administraciji na koji ste podneli... Devedeset sedam članova menjate...

(Predsedavajući: Kolega Konstantinoviću, molim vas, ostavite kolege poslanike da podnose amandmane ako to žele, a vi pričajte o svom amandmanu.)

Ja ne mogu da sprečim, očigledno, niti bilo ko iz opozicije, kolege poslanike iz SNS-a da ukinu parlamentarizam u Srbiji, da niko iz opozicije ne može ništa da kaže. Vi ovde vidite da se opozicija dovija pa podnosi amandmane na naslov. Zašto? Zato što ne može nijedan drugi da dođe na red. Evo, ovih

jedanaest amandmana za koje kažem da su dobri, koji bi mogli da utvrde da ovaj zakon bude prihvatljiv za sve, neće doći na red da budu objašnjeni u ovoj skupštini. Zašto? Zato što vlast ima 380 amandmana na ovaj zakon. Ponovo ste ukinuli mogućnost opoziciji da bilo šta kaže u ovom parlamentu. To nije parlamentarizam i nikome u Srbiji nije jasno zašto vi to radite, osim vama koji nam pokazujete da ne trpite bilo kakvu kritiku i da ne želite dijalog o bilo kojoj temi.

PRESEDAVAJUĆI: I pored mojih upozorenja ...

Po Poslovniku, gospodine Orliću? Pravo na repliku? Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pošto je pomenuta u par navrata Srpska napredna stranka, gospodine predsedavajući, na temu nekog odsustva želje, volje, čega već, sa naše strane da ovde raspravljamo, kako je rečeno, o odličnim predlozima, dobrim amandmanima kojima neko želi nešto suštinski da unapredi a mi, kao, ne želimo to da čujemo.

Predlagač amandmana nije rekao ni reč o svom amandmanu. Kako glasi taj fenomenalni predlog za koji mi zli, pokvareni i nevaljali nećemo da čujemo? Evo, ja ću da ga pročitam. Taj fenomenalan predlog glasi ovako: „Član 1. briše se.“

Moram da priznam, neverovatno dobar predlog! Toliko inventivan, sadržajan, toliko dobrih, suštinskih stvari on sadrži, da smo mi teško pogrešili što smo zaključili da je ovo jedna potpuna praznina, jedno ništavilo o kome čovek, i da hoće najbolju volju na ovom svetu da uloži, zaista nema šta da diskutuje. Uostalom, to ne treba da kažem ja. Oni koji su gledali kako glasi ovo tzv. obrazloženje amandmana videli su koliko mi nekome nešto uskraćujemo. Dva minuta, po Poslovniku, standardno obrazlaže predlagač svoje amandmane. Mi smo dva minuta i četrdeset sekundi slušali priče na temu – ovo je mnogo dobro samo ne umem da vam kažem ni šta je. Toliko na temu koliko nešto ne može da kaže, šta god želi da kaže u ovoj sali, pa makar bila i praznina, odnosno nedostatak bilo kakvog smisla. A ovo da komentarišemo dalje, mislim da je suvišno. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Predsedavajući, mogli ste kolegi Orliću da objasnite da nema potrebe da mene vređa, niti bilo koga iz opozicije, za tekst amandmana.

Kolika je genijalnost, inovativnost i kreativnost poslanika SNS-a, videće građani u direktnom prenosu kada budu citirali 380 istih amandmana, što se dešava iz sednice u sednicu, a sve zarad toga da se obesmisli Parlament, da ovo više niko ne može da gleda. Vi u Parlamentu mesecima pričate sami sa sobom, a ne dozvoljavate bilo kome ko drugačije misli da svoje mišljenje iskaže.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Bojim se da se ovde nismo razumeli. Nisam nikoga vređao, ja sam hvalio. Dakle, rekao sam da je predloženi amandman odličan, fenomenalan, da mu je sadržaj toliko dobar i kvalitetan da smo mi žestoko pogrešili što ga nismo razmotrili bolje, i to se vidi iz samog teksta koji sam pročitao.

Dakle, još jednom, amandman glasi: „Član 1. briše se.“ Ovoliko sadržaja i ovoliko smisla ja nisam video sigurno od početka ove godine. Ja sam to želeo da pohvalim, naravno.

Na temu naših amandmana, dame i gospodo, da li su isti ili nisu isti, to može da zaključi čovek koji sedi u ovoj sali i sluša te amandmane, sluša kako glase i sluša obrazloženja. Naravno, to ne može da zna onaj koji priviri u salu samo po pet minuta mesečno, u proseku; ostatak vremena da li provede u kabinetu ili restoranu, u to ne ulazim. Ali kada se malo duže vremena provede u sali, onda se primete i te fine nijanse u sadržajima amandmana i npr. u našim pohvalama, onako iskrenim, kada želimo da za nešto kažemo – ovo zaista vredi, ovo je zaista toliko dobro da smo mi, izgleda, ovog puta nešto pogrešili.

Da se uozbiljimo ako može. Amandmani Srpske napredne stranke, i to je već objašnjeno onima koji imaju neki problem sa njima, ni jedan jedini, ali ni jedan jedini, dame i gospodo, nije na tom nivou ozbiljnosti da sadrži tekst „Deda Mraz se spušta niz odžak“. A mislim da je baš taj amandman svojeručno potpisao onaj koji sebi daje za pravo da komentariše naše amandmane. Tu sramotu ne može da opere nikad, i kada god krene da priča o amandmanima, neka se seti te svoje časne uloge u tom svom fenomenalnom potezu. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Gospodine Stefanoviću, evo, ovo je prilika da govorimo o tome na koji način su urađeni određeni akcioni planovi i razna planska dokumenta od momenta kada je Srpska napredna stranka preuzela vlast. Osvrnuću se na dva ako mi vreme dozvoli. Najpre na prvi, iz 2015. godine, to je akcioni plan za rešavanje situacije u 188 preduzeća koja su bila u procesu privatizacije, u kojima je pokrenut stečajni postupak.

S obzirom na to da ste vi imali jednog ministra, koji je sada narodni poslanik, a oteo vam se, koji je bio na čelu te stečajne mafije, moje pitanje za vas je – šta se desilo sa svim tim ljudima koji su ostali bez posla u tim preduzećima? Šta su uradili stečajni upravnici za protekle tri godine? Kako će i iz koje mase sredstava biti namireni radnici koji su bukvalno posle dvadeset i trideset godina ostali na ulici? Imamo slučaj „Auto-saobraćaja“ u Kragujevcu, gde je preko osamsto ljudi ostalo bez posla, a država je to mogla da reši jer su Grad Kragujevac i Vlada Republike Srbije bili većinski vlasnici tog preduzeća.

Objasnite mi, s obzirom na to da ste otpočeli polemiku sa gospođom Radetom o vašem akcionom planu za industrijalizaciju odnosno za otvaranje novih fabrika, o čemu je gotovo svakodnevno reč, iz meseca u mesec, hvalite se tim projektima, kako je to Vlada Republike Srbije dovela fabriku „Simens“ kada svi mi koji smo rođeni i živimo celog života u Kragujevcu i radili smo u nekim industrijskim sistemima (eto, poput mene u nekadašnjoj „Zastavi“, odnosno izvoznom sektoru tog preduzeća) znamo ko su ti inženjeri i ko je gospodin Milanović. Isto tako, znamo da je to lični projekat gospodina Milanovića, vlasnika „Milanović inženjeringa“, koji je „Simens“ preuzeo i koji je svojom uspešnošću uspeo da dovede fabriku „Simens“ u Kragujevac.

Šta ćete da uradite u trenutku kada bude istekao aktuelni ugovor sa „Fijatom“ s obzirom na to da je Kragujevac u teškoj provaliji? Vi i dalje držite onog nesposobnog Radomira Nikolića za gradonačelnika. Problemi se gomilaju, a radnici u „Fijatu“ strepe da će ostati bez posla jer fabrika ne radi punim kapacitetom. Ono što je jasno svima koji prate globalnu scenu i auto-industriju u svetu jeste da je ovaj model potpuni promašaj i da ne može u tom smislu, kako je to Dinkić sa svojom „žutom mafijom“ zamislio, da se probije na svetsko tržište po ovoj ceni i sa ovim kvalitetom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala. Ovim amandmanom koji je Poslanička grupa SRS podnela na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije predloženo je da se tekst „vrednovanje učinka“ zameni tekstem „ocenjivanje efikasnosti“. Povod za ovakvo amandmansko rešenje dao je i predlagač koji je, objašnjavajući pojmove koji se koriste u ovom predlogu zakona, i sam definisao vrednovanje učinka kao ocenjivanje efikasnosti i efektivnosti.

Mi iz Srpske radikalne stranke mišljenja smo da bi usvajanjem predloženog amandmana došlo do boljeg definisanja samog predmeta uređivanja, tj. boljeg definisanja obaveze sprovođenja analize efekata na propise i ocenjivanje efikasnosti propisa.

Činjenica je da od kvaliteta donetih propisa za pojedinu materiju umnogome zavise različite oblasti života ljudi na koje se primena tih propisa odnosi, pa je potrebno o tome voditi računa prilikom donošenja bilo kog propisa. Ukoliko se ispostavi da se primenom u praksi nekog planskog dokumenta ili sprovođenjem određene javne politike u nekoj oblasti ne postižu željeni ciljevi na nivou društva ili je ostvarivanje ciljeva negativno po određenu grupaciju ljudi, po

javnu imovinu ili se radi o bilo kojoj drugoj negativnosti, upravo tada je od presudne važnosti da se izvrši ocena efikasnosti.

To je, u stvari, razlog za podnošenje ovog amandmana Poslaničke grupe SRS i to je razlog zašto bi ovaj amandman trebalo da bude prihvaćen. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospodine ministre, u članu 1. govori se o predmetu uređenja ovog zakona.

Kada je obrazlagao ovaj zakon, ministar Đorđević je rekao da će sad planski moći mnogo više da se uradi. Vi ste već šest godina na vlasti pa me zanima da li ste dosad radili neplanski i baš vam je nedostajao samo ovaj predlog zakona da biste mogli mnogo bolje i ozbiljnije da radite?

Zatim, ovde se u članu 1. kaže da će se na osnovu srednjoročnih planova raditi ono što bi trebalo da bude predmet ovog zakona. Da li najavljujete uskoro možda donošenje zakona o kratkoročnom planiranju, zakona o dugoročnom planiranju, zakona o javnim preduzećima, i oni treba nešto da planiraju i rade u skladu sa tim?

Gospodine ministre, lepo ste vi navežbali da menjate teze, pa kad kažete da ste zaposlili toliko i toliko, ne može se nešto osporiti, ali su vam neke kolege ukazivale da treba ići u mesta u kojima do sada nema nijedne investicije kako od strane domaćih investitora tako i od strane investitora koji dolaze iz inostranstva. Kažete – ne može se na njega uticati, mislite na investitora, da u određenom mestu investira. E, to je razlog da privredni subjekti iz Srbije budu malo „jednakiji“ u odnosu na druge, jer oni imaju i druge motive kako bi ostali i ulagali u mestima koja su izrazito nerazvijena u odnosu na ona gde se dosad strani kapital slivao i otvarala nova radna mesta.

Evo, samo da vas podsetim da u Bajinoj Bašti, Ljuboviji, Malom Zvorniku, pa i u Krupnju... Nemojte mi samo reći da je „Džinsi“ uložio nešto. Jeste, tačno je, povremeno se zapošljava oko 150 radnika, ali, da vas podsetim, nije uvek, nije za sve. Topli obrok na mesečnom nivou bude i pet stotina dinara. Da, dobro ste čuli, jedan zaposleni, jedan mesečni obrok iznosi samo petsto dinara, a plata je na nivou minimalca. Dok u ova tri mesta koja sam naveo nema nijedne, ili bar nema ozbiljnije, investicije. Loznica i Šabac su u nešto drugačijoj situaciji, o tome ne bih sada da govorim.

Znači, morate da se pozabavite time i stvorite malo bolje uslove, odnosno date povoljniju šansu za domaće privrednike koji žele tu da ostanu zbog toga što su tu njihove porodice, što je tu okruženje koje njima najviše odgovara, da im date malo više šanse da bi oni mogli da razvijaju, zajedno sa Vladom Republike Srbije, ako tako hoćete, i ostale delove Srbije, a ne samo one koji imaju izrazito razvijenu putnu i svaku drugu privredu.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Da ne mislite da ne vidimo tu vrstu problema, potpuno se slažem da treba naći modus. Nudim se da pomognem u organizaciji sastanaka sa ministrima koji su resorno više nadležni za ekonomiju i ljudima iz Vlade, iz kabineta premijerke, koji hoće da se bave time kako da pronađemo dovoljno načina da više angažujemo privrednike, odnosno kako da im omogućimo da se u tim opštinama možda postignu neki noviji modeli podsticaja, ili na bilo koji drugi način, da bi ljudi tu mogli više da investiraju.

Dakle, imali smo određene probleme u nekim opštinama. Kada ste pričali malopre o Nišu, za Niš smo imali oko sedamdeset miliona evra duga od 2012. godine; 5,3 milijarde dinara za struju, socijalni program, za izvođenje radova i 21,5 milion evra dugova bankama. To je država preuzela. Dakle, tih sedamdeset miliona evra neko mora da plati. To je problem u nekim opštinama, sa nekim kompanijama.

Često nam ljudi kažu – preuzmite ovu firmu iz stečajja. Neće niko. Dođu privrednici, domaći i strani, kažu – treba da imam dugove, treba da imam nerešene imovinske odnose, treba da imam poverioce... Neću, neću da se mučim.

Hajde da pričamo realno sa ljudima, da pričamo potpuno istinito. Lako je reći – e super, hajde da u ovom kraju gde su nezaposleni otvorimo fabriku. Šta mislite, da to nijednoj vladi nije palo na pamet? Nisam ja mislio da su prethodne vlade razmišljale drugačije, samo što nisu uspevale da urade bilo šta. Mi smo uspeli da u određeni deo veoma nerazvijenih opština u Srbiji dovedemo investitore. Nije lako. Nije lako ni što se tiče radne snage, imamo veoma mali broj kvalifikovanih ljudi i uopšte ljudi koji hoće da se uposle u tim kompanijama.

Naravno da ćemo raditi zajedno. Dajem vam priliku, ako hoćete, zaista hoću da pomognem koliko god mogu, da probamo da pronalazimo rešenja, ali samo da to nije rešenje – daj nama sto milijardi da bismo mi lepo živeli i lepo zarađivali a, usput, što će neki radnik da radi, to je super.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sreto Perić, po amandmanu.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Ako može replika?

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Kolega Šarović nije tu.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Vlada i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.
Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Belačić.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije i predložila da se termin „sprovode učesnici“, zameni terminom „sprovode svi učesnici“, a misli se na učesnike koji u planskom sistemu predlažu i usvajaju planske dokumente.

Drago mi je da je ovaj amandman usvojen jer smatram da je amandmansko rešenje konkretnije u terminološkom smislu, ali smatram da usvajanjem ovog amandmana zakon nije bitno poboljšan. Zapravo, ovaj zakon je teško poboljšati jer je sam po sebi besmislen i bespotreban. Bespotreban je zato što ga donosite po diktatu Evropske unije, a ne zbog toga što za donošenjem ovog zakona postoji realna potreba.

U samom tekstu zakona stoji da ste pri donošenju ovog zakona izvršili konsultacije sa Evropskom komisijom i delegacijom EU u Srbiji, što je u skladu sa važećom politikom da se svi propisi na nivou Republike Srbije usklađuju sa evropskim zakonodavstvom.

Smatram da je neophodno da građani Srbije koji gledaju ovaj prenos znaju da ste preuzeli obavezu da sve republičke propise usklađujete sa propisima EU putem Nacionalnog programa za usklađivanje propisa, odnosno pravnih tekovina sa tekovinama EU. Sve dok donosite zakone koji su usklađeni sa zakonima EU, teško da ćete imati vremena i mogućnosti da radite na zakonima koji su zaista neophodni da bi poboljšali kvalitet života građana Srbije. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Ovim zakonom, član 1, uređuje se planski sistem Republike Srbije, odnosno upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, vrste i sadržina planskih dokumenata koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i sprovode učesnici u planskom sistemu, međusobna usklađenost planskih dokumenata, postupak utvrđivanja i sprovođenja javnih politika i obaveza izveštavanja o sprovođenju planskih dokumenata, kao i shodna primena obaveze sprovođenja analize efekata na propise i na vrednovanje učinaka tih propisa.

Tražili smo da se ovaj poslednji deo: „tih propisa“ jednostavno zameni sa: „kao i izveštavanje o postignutim učincima javnih politika“. Zašto je to bitno? Zato što kada nešto planirate, valjda je suština da obavestite nadležne institucije šta ste uradili. Da li se ikada podnosi izveštaj?

Meni je jasno da vi preuzimanjem ideologije Demokratske stranke u poslednjih šest godina nastavljate i ovim zakonom da radite isto što su radile i

dosmanlije. Podsetiću javnost, po Zakonu o budžetskom sistemu Vlada ima rok da do 15. jula svake godine Parlamentu dostavi izveštaj o tome kako je trošila novac. To je poslednji put učinjeno 2002. godine.

S druge strane, kada neka firma, kao što govorimo ovde u zakonu, ako uzmemo primer, da li je to lokalna samouprava, primer bilo kog privatnika, ne dostavi finansijski izveštaj za prethodnu godinu, šta onda radi Agencija za privredne registre? Naravno, podnosi prijavu tužilaštvu.

Ovde se postavlja pitanje kako je moguće da država ni posle šesnaest godina ne usvaja zakon o završnom računu kojim bi građanima trebalo da položi račun kako je trošila novac građana Srbije. To se sada sprovodi ovim zakonom; vi kažete šta je sve javna politika, šta se sve planira, samo nema jednog drugog dela, ne govori se koji su to učinci koji će se postići ovim zakonom, šta će se uraditi, šta će se implementirati i šta će se poboljšati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Suština je ovde što Vlada predlaže da bude plan javne politike, a mi predlažemo da to bude planiranje javnih funkcija. Naime, vodila se rasprava na prethodnoj sednici i ustanovili smo da osim javne politike nema nikakve druge politike, nema tajne politike koja se vodi. A politika koju sprovodi centralna vlast sprovodi se preko funkcija.

Ono što je veoma interesantno, ovde čujemo kao obrazloženje, dugoročnost planiranja i vidovitost ove vlade sastoji se u tome što nam iznosi podatke da se otvaraju fabrike kao što je fabrika turbo punjača, kao što je najavljena fabrika traktora. Pritom se zaboravlja da tu nema nikakve dugoročnosti u smislu da smo mi sigurni da će to u narednom periodu biti sigurno zaposlenje i siguran prihod ove države.

Vidite o čemu se radi ovde – retko ćete naći fabriku koja se otvara, gde se stimuliše od strane države, koja koristi repromaterijal u obliku rezervnih delova koji služe za montažu ili proizvodnju finalnog proizvoda. Najbolji primer vam je nedavno najavljena fabrika traktora: i sam potencijalni investitor kaže da će se motori uvoziti i rezervni delovi sklapati ovde u Srbiji.

Onda imate samo faktor – jeftina radna snaga, i, eventualno, ako ima neki rezervni deo, kao što je pumpa za naduvavanje guma ili dizalica kao što je u „Zastavi“. Znae, ne možete da gradite neku dugoročnu perspektivu u privredi tako što ćete uvoziti delove, sklapati i gotovi proizvod ili poluproizvod izvoziti onome ko je investirao za njegov finalni proizvod.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Dugoročnost se postiže time što kada gledate nivo investicije i šta ti ljudi ovde investiraju, koju sumu novca ostavljaju

našoj zemlji, oni svakako neće tu biti za godinu ili dve pa onda razmišljati o povlačenju, iza njih ostaju samo objekti koji vrede značajno više od toga. Da ne pričam o poslu, nije lako pokrenuti posao, obučiti radnike i uposliti ih.

Naravno, uvek treba razmišljati... Kažete da mi nismo zemlja koja može da se takmiči u pravljenju aviona, ali ako nam ponudi neka avionska kompanija da pravimo neki, najmanji deo za njih, naravno da treba da prihvatimo jer ćemo od tog trenutka postati deo velikog sistema.

Sećate se one priče o oklagijama, vezano za „Ikeu“ – čovek, domaći mali proizvođač, srpski, naš, pokrenuo privatni biznis, porodični, pravi čovek oklagije i njegove oklagije su počele da se prodaju širom sveta. Da je čekao da mi proizvedemo halu, da mi pravimo i krevet i traktor i avion, načekali bi se. I pitanje je da li zemlja naše veličine i snage može da se konkurentno takmiči sa mnogo većim zemljama koje mogu da proizvedu veći broj jedinica bilo čega i da time postignu nižu cenu.

Dakle, u tom smislu važno je da budemo deo lanca proizvodnje. Slažem se s vama da treba da insistiramo što više na proizvodnji, proizvodnja je veoma važna, ali, isto tako, mi moramo, kao mala zemlja, raditi i na razvoju usluga. Nije uvek lako predvideti koliko će nešto da traje, ali je važno da se mi trudimo da to bude postavljeno na zdrave osnove, da država pomogne privatni sektor da to čini, a ako privatni sektor pronade svoj interes, to će trajati sve dok taj interes postoji.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik...

(Milorad Mirčić: Replika.)

Nemate pravo na repliku.

Po amandmanu, kolega Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Što molio Arsića, domolio, kako to kaže epska pesma. Teško je Arsića domoliti, ali i on ima ponekad meko srce.

Naime, ovde treba raščistiti neke stvari. Dobro je to pokrenuo ministar Stefanović. Zar nije, gospodine Stefanoviću, pre nepunih par godina, tri ili četiri, javnost obaveštena da će se proizvoditi avioni u „Utvinim“ pogonima? Zar to nije bila informacija koja je predočena javnosti? Kako to sad ne možemo avione da proizvodimo?

Nije suština u ovome da se mi sporimo... Evo, tu će vam pomoći i bivši ministar Vojske, odnosno odbrane. Znači, nije suština u tome da se mi sporimo da li jeste ili nije, suština je da moramo da radimo na tome da razvijamo sopstvenu tehnologiju, da moramo da proizvodimo naš proizvod. Mi proizvodimo frižidere, zamrzivače koji nose oznaku „Gorenje“. Za izvoz, to su frižideri i zamrzivači iz Srbije, tretiraju se kao proizvodi iz Srbije, ali profit, zarada ide Sloveniji. U tome je suština. Zašto mi ne možemo da pokrenemo, o tome se radi, ako je dugoročno, planski, zašto mi ne možemo da pokrenemo proizvodnju bele tehnike? To smo imali. Da li je bila dobra, da li je bila na nivou,

nije bitno, ali smo tu zapošljavali mnoge mašinske inženjere, elektroinženjere, pa, na kraju krajeva, i ekonomiste i pravnike.

Moramo dugoročno da razvijamo svoju industriju, a ne da se hvalimo time i da se tu nadgornjavamo da li su turbo punjači ili je set kablova. Suština je sasvim u drugom, suština je da razvijamo svoju proizvodnju.

Samo još ovo da razjasnimo – da li možemo u „Utvi“ da proizvodimo avione manjih gabarita ili ne možemo? Ili je to bilo samo jedno u nizu predizbornih obećanja?

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Prvo odgovor na to, a onda samo da preciziramo, što se tiče investicija i ulaganja u našu zemlju, kako i na koji način želimo da se razvijamo.

Rade se avioni tipa „lasta“ kod nas, čak se i izvoze. Mislim da se radi o jednom školskom avionu koji je pokazao vrlo dobre rezultate, koji je u tom rangu među najboljima u svetu i omogućava pilotima da u prvoj fazi nauče sve ono što se radi kada su u pitanju časovi letenja i da svoju prvu obuku imaju upravo na tim avionima. Naravno, mi ćemo raditi na tome da taj avion bude proizvod koji će biti prodat svugde u svetu. Zasad postoji samo u par zemalja, ali nadam se da će ga biti sve više i više, da ćemo u narednom periodu taj proizvod usavršavati i da će on dobiti jednu potpuno drugačiju dimenziju kada je u pitanju naša avio-industrija.

Avion „lasta“ nije avion koji je proizveden ne tako davno i već je doživeo neke promene. Taj avion je svakako usavršavan i sada ima i digitalni kokpit, za razliku od onog prvog. Mislim da pruža sve mogućnosti pilotu, kada je u pitanju obuka u prvim časovima leta, da odradi to na najbolji mogući način i da ga uvede upravo u taj svet letenja. Naravno, on je i školski avion naše vojske, što je najbolja preporuka i drugim vojskama da koriste ovaj avion.

Želimo da se proširimo i u nekim drugim segmentima kada je u pitanju avio-industrija. Zna i sami da smo pričali o tome da želimo da budemo regionalni centar za servisiranje ruskih helikoptera i „erbas“ helikoptera, tako da je i to jedna od perspektiva naše zemlje, i da sve ono za šta su naši stručnjaci kada je u pitanju avio-industrija bude iskorišćeno na najbolji mogući način i da im damo posao i perspektivu da ostanu u našoj zemlji.

Kada je u pitanju ekonomija, kada je u pitanju privreda, znate, vi ne možete... Imate dva načina: prvi je da mi kao država osnujemo kompaniju koja će se baviti proizvodnjom bele tehnike (za šta vi kažete da niste za), a drugi način jeste da pružite mogućnost da dođu strani investitori koji će ovde nešto da proizvedu kao gotov proizvod. Mi kao država želimo da ih podstičemo da dođu kod nas, da ulažu kod nas, ali takođe želimo da podstičemo i naše domaće privrednike da prate tu proizvodnju i te investicije i da pravimo klastere.

Jedna stvar je kada neko dođe ovde i počne da proizvodi neki proizvod, uvozi rezervne delove, mi ih ovde sklapamo. Ali mi pružamo mogućnost našim ljudima da ovde počnu da proizvode te rezervne delove. Vlada Republike Srbije i država Srbija daju subvencije našim preduzetnicima da otvaraju takve pogone i budu deo te proizvodnje. Svakako će biti povoljniji nego inostrani, jer neće biti carine, neće biti skupih troškova prevoza već će se proizvoditi ovde. To je način kako možemo da ostvarujemo tu dobit ovde u Srbiji, tj. da ta proizvodnja bude oslonjena na proizvodnju rezervnih delova u Srbiji, i to jeste ideja ove vlade.

Nije ideja da samo dovodimo investitore već, kao što sam vam rekao – klasteri, proizvodnja rezervnih delova i obuka. Mi smo krenuli paralelno sada sa obukom naših ljudi, odnosno Ministarstvo prosvete vrlo pažljivo prati kako i u koji deo naše zemlje dolaze investitori i šta je to što će biti potrebno državi Srbiji u narednom periodu kada je u pitanju profil zanimanja. Pratićemo to i sa nivoa obrazovanja. To je, mislim, rešenje i to je način kako da dođu investitori a da dobit ostane u državi Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, kolega Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Gospodine Đorđeviću, vama čovek teško šta može da poveruje. Vi sada izmišljate ovde na licu mesta, maltene predstavljate da serijski proizvodite avione „lasta“. Nije tačno, gospodine ministre, proizvedena su dva prototipa, dva ili tri možda, i stalo se sa tim. Ostavite se toga. Vi pokušavate da objašnjavate neku oblast koja ni vama nije jasna. Najgore je što se čovek može naći u situaciji da objašnjava ono što njemu nije jasno.

Ono što je činjenica, gospodine Đorđeviću, da li vi znate koliko ima mladih naučnika, fakultetski obrazovanih, koji rade u našim različitim institutima? Ne treba država da otvara fabriku bele tehnike, ali država treba da motiviše, da pospeši otvaranje takve fabrike u privatnoj inicijativi, u privatnoj režiji. Recimo, imali smo situaciju, samo da vas podsetim, Elektronska industrija Niš je bila tehnološki daleko ispred sadašnjeg „Gorenja“ i „Iskre“ iz Kranja, i šta se tada uradilo? Stručnjaci iz EI Niš odvedeni su u Sloveniju da razvijaju tamo tehnologiju za proizvodnju bele tehnike. To je suština, da ove ljude kojima raspolaže država motiviše i stimuliše da svoje znanje upotrebe ovde. Najmanji je problem kada je u pitanju tehnološka izrada ili razvoj bele tehnike.

Mnogo je možda veći problem to što ponovo obmanjujete javnost, po ko zna koji put, da ćete ugrađivati elektroniku u kupljene, odnosno nabavljene „migove“ ili, kako kažete, vi ćete IT tehnologijom da pospešite performanse aviona „mig“. To ne može da poveruje ni onaj koji ima elementarno tehničko obrazovanje. Pa, kakva je to logika stvari da u tako visoku tehnologiju kao što je tehnologija izrade aviona „mig“ vi neke inovacije unosite? Pa morate pitati proizvođača. Nemojte da obmanjujete javnost. Svi bismo voleli da je tako kao što vi maštate, ali, nažalost, ne može biti.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Prvo, mislim da su teške reči da kažete da ja izmišljam. Drugo, ja nisam pričao uopšte o „migu“, pričao sam o ruskim helikopterima Mi, pričao sam o remontu i modernizaciji i o tome da bude regionalni centar za remont.

Kada su u pitanju kako i na koji način država može... Ja sam upravo to i rekao, kako možemo da pospešimo naše ljude da proizvode rezervne delove. Ne možemo da pospešimo tako što ćemo ovde da kažemo pravite rezervni deo za nešto što se ne proizvodi kao finalni proizvod u Srbiji, nego smo rekli da možemo na taj način što ćemo da dovedemo nekoga ko radi finalni proizvod, a da našim ljudima dajemo podsticaj da ovde otvaraju i da proizvode rezervne delove upravo za taj finalni proizvod. To je način kako možemo da napravimo kompletan proizvod i da na kraju bude proizvod države Srbije, odnosno Republike Srbije.

Kada su u pitanju stručnjaci, vi kažete... Dobro, to je neka politika iz prošlosti, na koji način su odvedeni iz Republike Srbije. Pokušavamo to da menjamo upravo time što podstičemo otvaranje tih kompanija i što želimo da najbolji stručnjaci ostanu u Srbiji. Mi želimo da promenimo to i učimo se na tome kako su neki drugi grešili i dopuštali da im ljudi odlaze u inostranstvo. To želimo da promenimo. Želimo da mladi ljudi ostanu ovde, želimo da mladi ljudi imaju šansu u Srbiji. Imaće šansu u Srbiji ukoliko to što rade ima realizaciju od njihove ideje do finalnog proizvoda. Ukoliko uspemo u tome, ti mladi ljudi će ostati ovde.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

Po amandmanu, kolega Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Evo, veoma kratko. Očigledno, gospodine Đorđeviću, da je kod vas mali raskorak između znanja i mogućnosti, odnosno želje i mogućnosti. Vi želite, ali ne možete. Vi to uporno želite, što vas podržava, želja je nešto što je pozitivno, što može da motiviše čoveka, ali s druge strane je surova realnost da ne možete to što želite. Jer vi želite već šest godina, gospodine ministre, sa različitih funkcija. Vi krivotvorite ono što mi srpski radikali vama predočavamo. Ne radi se o tome da dovedemo nekog pa da otvori proizvodnju; imamo naše ljude koji su zainteresovani to da urade, ali samo kada bi stručnjake angažovali.

Pa, evo, u IT tehnologiji, informacionoj tehnologiji, gde su vam stručnjaci? Uzele ih strane kompanije. Zašto? Ima slučajeva da su za nekoliko stotina evra otišli da rade za strane kompanije. Zar im država nije mogla obezbediti bolje uslove? Ne država kao država da podržava, nego sistem kojim treba da rukovodi Vlada treba da vodi računa o tome. Imate institute „Nikola Tesla“, „Mihajlo Pupin“, pogledajte koliko imate tamo mladih, pametnih ljudi. Uostalom, ne mora ni mladost da bude neka granica, ima tamo ljudi koji se bave

naukom dugo, dugo godina. Moraju, prinuđeni su da u inostranstvu prodaju svoje inovacije, svoje znanje. Zašto? Zato što se ne nađe dovoljno sredstava. A mi upravo pričamo o planskom radu u narednom periodu. U tome je suština.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, gospodin ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem vam se što ste, prvo, prepoznali da su sada mladi zadržani i da jesu u Republici Srbiji, u svim tim institutima, za razliku od nekih ranijih vremena.

Ali ono što ću vam reći jeste suštinska razlika za vaše pitanje. Naš rezultat u poslednje četiri ili tri i po godine je 130.000 novozaposlenih i rezultat je da smo samo prošle godine doveli više od dve milijarde stranih investicija. To znači da se nešto promenilo, da ljudi vide šansu u Srbiji, da vide šansu da se u ovoj Srbiji u nešto ulaže i da se to vrati, da pritom zaposlimo naše ljude i ne dozvolimo im da idu u inostranstvo već da im pružimo priliku da ostanu u državi Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, podnosilac amandmana kolega Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Gospodine Đorđeviću, ne radi se ovde o tome što ste vi izneli, broju ukupno zaposlenih, ovde se radi o sistemu i složenosti posla koji oni obavljaju. U zavisnosti od te složenosti, država oprihoduje, država ima koristi.

Ima jedno poređenje: to vam je kao kada sivu boju stavite pored crne, onda će svi reći da je ona bela u odnosu na crnu; ali kada tu istu sivu boju stavite pored bele boje, svi će reći da je crna. Tako i vi pokušavate da objašnjavate neke stvari.

Ima neki posao koji je veoma jednostavan, niskoproduktivan, donosi mali profit. To su poslovi koji su većinom zastupljeni u Srbiji. Mi insistiramo, radimo, vršimo pritisak na neki način, uslovno rečeno, na vas da konačno shvatite da nije rešenje u tome. Postoji, s druge strane, visokorazvijena tehnologija. Kamo lepe sreće da ste u pravu, da Srbija bude zvanični serviser za ruske helikoptere.

Ima Rusija mnogo bolju tehnologiju nego što je to predstava u javnosti, zar se ne može sa njima napraviti neka kompanija koja će zajedno da proizvodi? Uostalom, „Gorenje“ proizvodi u Srbiji zato što ima rusko tržište, jer taj svoj proizvod plasira kao srpski proizvod, i to su Rusi već prozreli. Pa što vam Rusi nisu uzeli „zastavu“, zašto nisu uzeli „Fijatove“ automobile? Zato što je to italijanski proizvod. Znači, morate imati svoj proizvod da biste izašli na to tržište, o tome se radi.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, ministre Đorđeviću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kao neko ko je radio šest godina u IMT-u, kao neko ko se bavi poljoprivredom, na određen način sam u obavezi da pokušam nešto da kažem o IMT-u koji je ovde pominjan.

Naime, TAFE i IMT su od istog proizvođača, „Ferguson“, dobili licencu. Mi smo osvojili tu tehnologiju, ali ona inicijalno nije naša. IMT nije prodat, prodat je znak, imovina nije. Imovina ostaje poveriocima da se namire zato što je IMT preko stotinu miliona evra u dubiozi. Fabrika će se graditi u Jarkovcu i jedino je to zemljište u selu Jarkovac nešto što je prodato. Fabrika će biti naša, ne strana. Sve fabrike koje se otvore u Srbiji su naše. Neko ko se zalaže za slobodan protok kapitala trebalo bi da zna da se imovinski odnosi menjaju, ali fabrika će ostati naša, proizvod će biti naš.

Proizvodnja od pet do deset hiljada traktora će vredeti do 120.000.000 evra. Motore smo donedavno uvozili iz Indije. Pošto je fabrika FOB razmontirana, nemamo odlivke, motor ne možemo ni napraviti. Sve drugo, verujem da će se praviti ovde zato što će se investitoru, onom ko je uložio kapital u srpsku firmu, više isplatiti da to kupuje ovde (gume, akumulatore, razne delove, papučice gasa, papučice kvačila, kočnice itd.), s obzirom na to da tu tehnologiju kooperanti u Srbiji koji su radili za IMT poznaju. Dok smo mi radili u IMT-u, uglavnom smo sklapali i određene delove pravili, sve drugo smo dobijali od srpskih kooperanata.

Verujem da ćemo proizvoditi traktore u vrednosti do 120.000.000 evra, da će više od polovine uzeti kooperanti, a da će nekoliko miliona evra godišnje naša radna snaga dobijati. Mi ćemo opet imati svoj traktor sa IMT-ovim logom. Taj traktor je identičan kao oni koje je proizvodio IMT, samo sa novim motorima, nešto modernizovan. Proizvodnjom opreme i traktora mi u poljoprivredi ostvarujemo svoju nezavisnost od uvoza. Verujem da će do novca doći radnici, da će do novca doći kooperanti, a država će imati BDP koji će biti veći nego što je sada – iz proizvodnje, ne iz usluga, iz proizvodnje – za 120.000.000 evra. Zato snažno pozdravljam projekat koji će IMT realizovati sa TAFE-om na našem tržištu, na našoj zemlji, u korist naših radnika, u korist naše države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bulatović.

Izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege narodni poslanici, na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije podnosim amandman na član 1, u smislu da se doda stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na vladavinu prava.“

Predlog zakona o planskom sistemu predstavlja važan pozitivni korak koji je Vlada napravila u domenu kreiranja javnih politika. Ovaj zakon obezbeđuje modernizaciju sistema planiranja i kreiranja javnih politika.

Ono što je veoma bitno, usvajanjem zakona o planskom sistemu unapređuju se konsultacije s javnošću, što u velikoj meri doprinosi afirmaciji sveukupnog razvoja Srbije. Za razliku od dosadašnje prakse kada su konsultacije s javnošću u velikom broju slučajeva sprovedene sporadično, pri kraju usvajanja određenog dokumenta ili politike, kada je bilo malo prostora za suštinske izmene, zakonom o planskom sistemu biće ispoštovane osnovne vrednosti demokratije, dostojanstva i pravne države. Navedene vrednosti su zajedničke svim državama članicama u društvu koje karakterišu pluralizam, nediskriminacija, tolerancija i jednakost. Zakon o planskom sistemu nam ukazuje na činjenicu da je brzina pristupanja EU važna, ali da je nivo spremnosti još važniji.

Zbog napred navedenog, ovaj amandman nedvosmisleno ukazuje na sveukupni razvoj koji država Srbija postiže proteklih godina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane kolege, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 sati zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Predsedavajući, koristim vreme šefa poslaničkog kluba.

Čuo sam ovaj predlog amandmana, on zaslužuje da se još jednom pročita, svakako: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na vladavinu prava.“

U načelnoj raspravi govorili smo o važnosti ovog zakona i posebno važnosti sinhronizacije planskih dokumenata, od lokalnog nivoa, preko pokrajinskog do republičkog nivoa. Mogu da se složim sa idejom ovog amandmana, svakako nema poslanika koji ne bi podržao ovakav amandman, sa insistiranjem na ovoj temi – poštovanje prava.

Pozivam vas, pošto smo otvorili diskusiju koja je bila, čini mi se, dovoljno otvorena za javnost, jer je potrebno da se javnost upozna posebno sa nekim javnim politikama Republičke vlade ali i lokalnog nivoa... Evo, i kolega je pozvao na to da se čuje javnost prilikom donošenja nekih odluka. Vratićemo se na onaj primer Aerodroma Niš. Pozivam, pošto ovde imamo i potpredsednika Vlade i ministra u Vladi, da se otvoreno razgovara sa svim subjektima u Gradu Nišu, pre svega sa građanima Niša, nevladinim organizacijama, naravno, odbornicima u Skupštini grada, gradonačelnikom, predstavnicima lokalnih vlasti upravo na tu temu koja otvara pravni proces u prenosu imovine Grada Niša na Republiku Srbiju i koliko smo u tom smislu dosledni u politikama koje smo ovde već usvajali.

Mislom da je važno za sve nas da otvorimo to pitanje jer smo usvojili Zakon o javnoj svojini i nešto što je javna politika od 1995. godine, govorili smo i o tome, kada je usvojen Zakon o sredstvima u svojini Republike Srbije, kada su gradovi, opštine, lokalne samouprave, javna preduzeća ostali praktično bez svoje imovine i postali korisnici imovine čiji je vlasnik država Srbija. Mi smo kasnije, a mnogi od vas su bili u tom sazivu, 2011. godine, usvojili Zakon o javnoj svojini, koji je imao intenciju da tu imovinu vrati lokalnim samoupravama i javnim preduzećima, upravo sa željom da učini sve ove institucije mnogo efikasnijima. Dakle, gde je tu naša doslednost kada sada Vlada donosi zaključak u kojoj zahteva od Grada Niša da prenese tu imovinu na državu Srbiju? To je jedna od tema.

Pored ovoga, otvara se javna... Zbog toga pozivam kolegu koji je podneo ovaj amandman da čujem šta misli upravo o tome i na koji način može njegov amandman da podstakne ovu raspravu, da bismo i mi odlučivali i eventualno podržali taj njegov amandman. A to je javna politika države Srbije u vezi sa odnosom prema ključnim infrastrukturnim sistemima u državi.

Pošto se ovde često spočitava opoziciji da nema svoju politiku i da samo kritikuje, evo, ja ću izaći sa jednim predlogom (mislom da je važan zbog prisustva ministara), a to je odnos prema ključnim infrastrukturnim projektima, i daću ga upravo na primeru niškog aerodroma ali i Aerodroma „Nikola Tesla“.

Naravno da svaki čovek u Srbiji mora da se raduje rastu i frekvenciji saobraćaja i na jednom i na drugom aerodromu. To je nesporno za mene i za sve ljude koji žele razvoj Srbije. Pitanje je na koji način možemo da podstaknemo ono što je suštinski važno, a to je usluga prema građanima Srbije. Zbog toga je moj stav da ključne infrastrukturne projekte ne treba davati u koncesiju niti privatizovati. Treba zadržati većinsko vlasništvo Republike Srbije nad infrastrukturom, ali da ta infrastruktura može da podstiče operacije nad tim funkcijama.

Dakle, vlasništvo Grada Niša nad Aerodromom Niš je uz usvajanje sporazuma o slobodnom nebu otvorilo prostor za porast broja putnika iznad 300.000. Daj bože da to raste i do milion i više od miliona, bez ovog ograničenja u ugovoru o koncesiji Aerodroma „Nikola Tesla“, ali to je jedino moguće ukoliko imate infrastrukturu koja drži dovoljno niske cene od tri evra takse za svakog putnika tako što će razvijati tržišnu utakmicu kod lounosti kompanija da bi pružali najjeftinije moguće usluge građanima Srbije, ne građanima Niša, nego čitavog regiona, jer sa niškog aerodroma lete i ljudi iz Subotice, Novog Sada, Beograda i drugih gradova Srbije.

Dakle, privatizacija nad operacijama – da, privatizacija nad infrastrukturom – ne. To treba da bude vlasništvo ili lokalnih samouprava ili države Srbije, koja će na taj način voditi odgovornu politiku u pružanju najjeftinije i najkvalitetnije usluge građanima Srbije. U ovom slučaju to su jeftini letovi. Kada uđe strana kompanija, u koncesiju ili u privatizaciju, naravno da će

ići isključivo za profitom. Podizaće takse i cenu usluga na svojim objektima, što će poskupljivati i cene karata, što će naravno biti skuplja usluga za krajnje korisnike a to su građani Srbije.

Zbog toga o ovome treba da razgovaramo otvoreno. Pozivam kolegu koji je podneo ovaj amandman da nam da dodatno objašnjenje upravo po ovim pitanjima da bismo kao poslanička grupa odlučivali o tome da li ćemo podržati amandman ili ne. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ovo jeste zanimljiv amandman i vrlo je važno da se krene od početka. Vrlo je važno da vidimo u kakvom je stanju bio Grad Niš, recimo, 2012. godine, koliko je dugova imao, kakva je bila percepcija i perspektiva građana Niša i kakve su usluge mogli da očekuju od svog grada i svoje republike tada.

Vrlo je važno, pošto vi predlažete jedan drugačiji model, a tada ste obavljali vlast, odnosno stranka kojoj pripadate je bila sve i svja u Srbiji, što bi narod rekao, da vidimo šta ste vi građanima Niša ostavili, da bismo mogli da cenimo svrsishodnost politike kakvu vi predlažete. Vi predlažete da Grad Niš duguje 5,3 milijarde dinara za struju, za socijalna davanja, za izvođače svih radova – dakle, stranka kojoj pripadate je tako ostavila Grad Niš – i 21,5 miliona evra duga za kredite bankama. Pod tim uslovima perspektiva razvoja niškog aerodroma bila je prilično mračna.

Mi danas imamo situaciju da mnogo parametara mora da se uzme u obzir, ne samo loukost kompanije. Mora se uzeti u obzir i broj tranzitnih putnika, moraju se uzeti usluge od kojih će Aerodrom prihodovati, od kojih će prihodovati Direktorat za civilno vazduhoplovstvo, sve ono što faktički u vazдушnom saobraćaju ima, i, naravno, sam aerodrom kroz svoju taksu. U 2017. godini imamo oko 420.000 putnika predloženo, planirano od strane Aerodroma. Ostvarili su broj od 331.582 putnika, što je oko 79% plana. Dakle, u odnosu na svoj plan nisu bili dovoljno uspešni, nisu uspeali iako su preduzeli sve što je bilo moguće.

Međutim, ako hoćete da Niš bude značajnije pozicioniran, ako hoćemo da bude više novca, a ja to želim kao neko ko iskreno voli taj grad, onda moramo da imamo snažnije investicije. Zašto je koncesija dobra? Koncesija je dobra da dobijete milijardu i po evra a da ostane u vašem vlasništvu. Ako mislite da država danas ima tek tako milijardu i po da uloži – nema. Nama treba tih milijardu i po evra. Sa tih milijardu i po evra uspevamo da Aerodrom „Nikola Tesla“ podignemo značajnije. Mi hoćemo da država, upravljajući Aerodromom u Nišu, podigne kvalitet Aerodroma, kvalitet usluge, stepen investicija i da Niš bude jedan od snažnijih aerodroma u tom delu naše zemlje, da bude u regionu značajan za različite namene i različite poslove i usluge koje tamo mogu biti obavljane.

Meni se čini da je podignuto toliko prašine oko nečega što je samo dobra želja Vlade da učini nešto i za građane. Ali da biste mogli da učinite nešto za građane, prvo morate da imate stabilnu ekonomiju, morate da imate ekonomiju u koju možete da investirate, morate da imate ekonomiju u kojoj nešto možete da platite, u kojoj niste dužni. Nažalost, kako je Grad Niš ostavljen 2012. godine, Aerodrom ne da ne bi mogao da se razvija, mogao je samo da računa na to da će biti zatvoren.

Danas se mi borimo i imamo potpuno drugačiju perspektivu. Mi se danas takmičimo ko će više, Grad ili Republika (a ista je kasa, to je isti novac građana Srbije), da uloži. Šteta što to nismo imali pre pet ili šest, sedam ili osam godina; danas bi taj aerodrom možda imao i milion putnika godišnje.

Samo hoću da vam kažem, ovde imamo jedan dobar predlog Republičke vlade, koji je dobar za građane. Da li će sve političke strukture biti time zadovoljne, da li će se pokušavati, sa raznih političkih strana, da se uhvate neki jeftini politički poeni? Vi ste u pravu, pravo pitanje je šta građani imaju od toga. Građani Niša i Srbije imaju nešto od toga ako se njihovim aerodromom upravlja na najbolji mogući način. Da je to bilo idealno i ranije – nije važno da li je to vaša stranka, SNS ili bilo ko drugi – onda bi Grad Niš bio dovoljno dobar osnivač, odnosno imali bismo neuporedivo bolje rezultate. Sa dugovima koje je nasledio i sa okruženjem, jer se avio-svet menja...

Videli ste šta je sve bilo sa „Er Srbijom“, koliko je „Er Srbija“ morala da uloži vremena, koliko je morala da se razvija da bismo došli do podizanja. To je bila poslednja šansa da imamo domaćeg, nacionalnog avio-prevoznika. „Jat“ je bio gotov, 1986. godine je kupljen poslednji avion, vi to dobro znate. Dakle, to je bila poslednja šansa da imamo domaćeg avio-prevoznika. Kupovinom nove flote, investicijama i povećanjem broja putnika mi smo podigli vrednost Aerodroma Beograd. Time smo uspeli, dobrom sinergijom rada sa „Er Srbijom“ i dobrim poslovođstvom na Aerodromu „Nikola Tesla“, da podignemo nivo Aerodroma, za koji je pitanje je koliko bismo novca mogli da dobijemo u koncesiji pre pet, šest, sedam, osam godina, danas imamo milijardu i po. To je bio ozbiljan način kako se radi i zato je predložen ovaj model za Niš.

(Goran Ćirić: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Ćiriću, nemate pravo na repliku, samo vam je ministar odgovorio na pitanja.

(Goran Ćirić: Onda vreme šefa poslaničke grupe.)

Zatražite reč.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Mislim da sam imao pravo na repliku pošto je ministar direktno pomenuo ...

PREDSEDAVAJUĆI: Niste imali pravo na repliku, da raščistimo odmah.

Zatražite ponovo reč.

GORAN ĆIRIĆ: Gospodine potpredsedniče, rekli ste da ne znate zašto se podiže tolika prašina. Podiže se prašina, u stvari, ljudi zahtevaju odgovore na neka pitanja jer misle da je važno otvoriti temu i otvoriti razgovor i dati im informacije o svemu što ih interesuje. Dakle, interesovao ih je, prvo, ugovor o koncesiji Aerodroma „Nikola Tesla“. Vi ste pominjali da dobijamo milijardu i po. U redu, dobijamo milijardu i po, ali je potrebno reći detalje, na koji način.

Petsto miliona je koncesiona naknada, koliko znam, ono što smo videli u javnosti, pošto ugovor nisam video, ali to možemo da čujemo samo od vas. Zato je javnosti potrebno da čuje informacije, da bismo ozbiljno, kao ozbiljni ljudi, razgovarali o onome što je potrebno za građane Srbije. Jedan deo toga, veći deo, oko četiristo miliona, ide u budžet Republike Srbije; jedan deo, oko sto miliona ili osamdeset miliona, ide manjinskim akcionarima, a ona milijarda o kojoj ste govorili je obećanje za investicije. Da li je tako?

Sada se tu otvara pitanje, jer to je interesantno i meni, a verujem i svim poslanicima i građanima Srbije – gde idu te investicije od milijardu evra, kome će pripadati objekti posle isteka koncesionog ugovora, ko će biti vlasnik nad tim objektima koji će se graditi na zemljištu Aerodroma? Mislim da su to teme koje su vrlo bitne, da se ne bi ostavljalo prostora za bilo kakve spekulacije. Mislim da, kao ozbiljni ljudi, treba da razgovaramo argumentovano i sa potpunim informacijama. Bez punih informacija i upoznavanja javnosti sa ugovorom o koncesiji Aerodroma Beograd, nećemo imati ozbiljnu raspravu.

Drugo, ovo stalno pominjanje i pozivanje na to – šta ste vi ostavili 2012. godine... Nisam bio u toj lokalnoj vlasti 2012. godine u Nišu, ali znam dobro, bio sam od 2000. do 2004. godine gradonačelnik Niša, šta smo tada nasledili od Aerodroma Niš. Godine 1999. Aerodrom je bombardovan, nažalost; ostalo je 30 kratera, ostalo je 27 neeksploziviranih projektila težine 300–1.000 kg sa eksplozivom, sa uranijumskim punjenjem, i postojala je velika opasnost da se ugrozi grad, na dva kilometra od centra Niša. Tada smo to zatekli. Zatekli smo drveće koje raste iz piste. To je nešto što niko od Nišlija i niko u Srbiji nije želeo. Tada smo kao lokalna vlast uložili napore, obezbedili sredstva i donaciju norveške vlade; uložili smo iz lokalnog budžeta još tri miliona evra, šest miliona evra je uložila norveška vlada, Vojska Srbije je uložila svoje znanje i hrabrost da deminira taj prostor, i osposobili smo infrastrukturni projekat.

Da li je posle toga Aerodrom idealno poslovao? On je dobio sjajnu infrastrukturu i oslobodio se velike rane koju je imao od te 1999. godine, i to je važno za sve nas, ali je dao osnovu za dalji razvoj. Tačno je da nije bilo idealno ni 2012. godine, kao što nije idealno ni danas. Valjda je cilj da bude bolje već sutra.

Zbog toga pozivam i vas i sve ljude koji se bave ovom temom da otvorimo sve informacije i o ugovoru o koncesiji Aerodroma „Nikola Tesla“ i o budućem statusu Aerodroma Niš, o najboljim rešenjima za to, o odnosu Vojske

Srbije, o imovinskom odnosu sa Gradom Nišom, da bismo sa punim informacijama o tome razgovarali i tražili najbolja rešenja za građane u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Pošto ne volite da kažemo „za razliku od nekih ranijih vremena“, ja ću da kažem da Vlada od 2008. do 2012. godine, kada je sklapala ugovor sa „Fijatom“, vrlo dobro znate kako i pod kojim uslovima ga je sklopila, i kakvu transparentnost danas ima taj ugovor i kakvu smo mi obligaciju preuzeli, da danas ne možemo da objavljujemo to. Mislim da ste bili svedoci, ne tako davno, pre dva dana ministarka Mihajlović je rekla da će ovaj ugovor o koncesiji biti obelodanjen i da ćete videti šta sve sadrži. Svakako, deo toga, dok ne stupi u realizaciju, biće tajnan.

Pitanja koja postavljate zahtevaju odgovore. Prvo, da, koncesionar se obavezao da će da ulaže u Aerodrom „Nikola Tesla“, ali ne samo da bi povećao svoj profit, nego da bi povećao promet, da bi izgradio infrastrukturu i da bi nešto što danas predstavlja Aerodrom Beograd bilo mnogo grandioznije, veće i opsluživalo mnogo veći broj putnika, na šta se on obavezao.

Kada pitate o vlasništvu... Nadam se da ćete, kada vam budem ovo rekao, dati pohvalu. Vlada Republike Srbije je dogovorila sa koncesionarom, odnosno takav je ugovor, da sve što se izgradi tamo pripada Aerodromu „Nikola Tesla“ i knjiži se na Aerodrom „Nikola Tesla“, što znači da pripada Aerodromu „Nikola Tesla“ od trenutka kada se stavi u funkciju pa i nakon 25 godina koncesije. To je, složićete se, velika razlika u odnosu na nešto što se dešavalo i kako je dogovarano ranije.

Kada su u pitanju građani Srbije i korisnici, kažete da treba da se pruži mogućnost da korisnici Aerodroma Niš budu građani Republike Srbije. Mi gledamo da to povećamo i da profit imamo i od stranih državljana, da naši aerodromi postanu regionalni aerodromi, da tu sleću avioni različitih kompanija, da pružamo najkvalitetniju uslugu i da na taj način raste broj putnika i profit države Srbije.

Mi smo se takođe kao Vlada obavezali, to je naše pravo i obaveza i uopšte nema veze s ovim koncesionim ugovorom, da ulažemo u naše aerodrome. Bez obzira na ovaj ugovor o koncesiji, Vlada Republike Srbije će ulagati, to je naše pravo i obaveza, u sve naše aerodrome, ne samo u Aerodrom Niš nego i u druge. Nažalost, mi smo u takvoj poziciji da kao država Srbija nemamo više međunarodnih aerodroma, ali sam duboko uveren da ćemo svojom politikom, ulaganjem i svojim odnosom prema Aerodromu Niš... Možda će upravo Aerodrom Niš postati takav i biti izgrađen tako da pruža mogućnost da jednog dana bude međunarodni aerodrom, da pruža sve ono što pruža i Aerodrom Beograd, ali u nekom nižem obliku i shodno tome koliko potrebe ima za taj deo Srbije. On pokriva veći deo južnog dela naše republike, ali i deo Makedonije, Crne Gore, Bugarske. Nadamo se da će Aerodrom Niš opsluživati i taj deo i

pružiti sve mogućnosti za avio-saobraćaj drugih zemalja. Kao što sam rekao, naše pravo i obaveza jeste da ulažemo.

Kažete, šta će Vojska da uradi. Nije sporno, Vojska je uvek bila na strani građana Srbije. Kada je u pitanju Niš, svakako, uvek je slušala i osluškivala šta to Nišu treba i uvek je izlazila u susret. Na prošloj sednici sam rekao, kada smo sedeli ovde, da smo se u januaru 2017. godine dogovorili jednu stvar koja je eto tako prošla u javnosti a mislim da je vrlo bitna za grad Niš: Vojska Srbije je prihvatila da da deo Kasarne „Filip Kljajić“, koja se sada ne koristi (to su one stare, zaštićene zgrade), da se sazida univerzitetski deo, univerzitetsko naselje za grad Niš. Mislim da to nedostaje gradu Nišu. Nedostaje jer mi kao država želimo da privučemo strane investitore. Ali nije potrebno samo da dođu strani investitori, potrebno je da imamo i radnu snagu, potrebno je da imamo tehničko-tehnološke centre. To je ono što mi radimo sada i to je ono što je suštinska razlika između nekih ranijih politika i ove sada.

Mislim da treba svi zajedno da vidimo kako da što pre stavimo u funkciju te zgrade, da grad Niš dobije univerzitet i da bude primer kako se to može izgraditi na kvalitetan način, da vratimo stari ugled Nišu kada je u pitanju elektroindustrija i taj segment obrazovanja. Mislim da postoji veliki potencijal grada Niša u tome s obzirom na njegov pedigree, na njegovu prošlost i na sve ono što je predstavljao u SFRJ ali i kada je u pitanju svet, jer je bio prepoznat po elektroindustriji.

Mislim da to treba da nam bude mantra za naš budući rad, a ne da se svađamo čiji će da bude Aerodrom. Aerodrom niko ne nosi nigde, Aerodrom pripada državi Srbiji i građanima Srbije, biće tu i ostaće tu, samo je pitanje kako ćemo da upravljamo njime da bude još funkcionalniji. Nije cilj da bude 331.000, da skočimo sa 1.300 na 331.000. Cilj nam je da dođe na 770.000. To je cilj. Da premašimo i to, da dođemo na milion, da premašimo sebe. Ni to nam neće biti problem ukoliko uspemo u tome. Dajte da pređemo to.

Ministar Stefanović je rekao da smo ostvarili 79% plana za ovu godinu. To treba da nam upali alarm da nismo radili kako treba, treba da radimo još bolje. Treba ovu godinu da sustignemo i da ispunimo ne 100% nego da stignemo i prošlu i da idemo napred. Ako tako budemo radili, doći ćemo do 770.000. Daleko smo od miliona, a daj bože da bude i milion. Mislim da ćemo to moći svi zajednički da radimo ukoliko svi stanemo kao tim, kao država iza toga i ako imamo projekat.

Još jednom, zbog građana Srbije želim da kažem, nikakva ograničenja Grad Niš, Aerodrom Niš nemaju zbog „Nikole Tesle“, apsolutno nikakva. Niti Aerodrom „Nikola Tesla“ bilo šta... Kada je u pitanju koncesionar, kada je u pitanju ulaganje, neće se odneti, knjižiti na bilo koga drugog osim na Aerodrom „Nikola Tesla“. Naša ideja cele priče jeste da posle 25 godina, kada pratimo na koji način se sadašnji koncesionar obavezao da će da upravlja Aerodromom „Nikola Tesla“, ono što je predvideo da bude krajnji rezultat, krajnji cilj „Nikole

Tesle“ to i bude. A mi u ovih 25 godina, mi i radnici „Nikole Tesle“, treba da pratimo to. To će pružiti njima siguran posao, više zaposlenih i, siguran sam, veće plate, a nama na ponos ono što je trebalo da bude Aerodrom „Nikola Tesla“ 1991. godine, pa nažalost nije zbog svega što se dešavalo. Ali mislim da to što je Vlada sada uspela da preuzme primat i pravac u kome smo krenuli pokazuju da ćemo uspeti u tome da „Nikola Tesla“ bude najveći i najprometniji regionalni aerodrom u ovom delu Evrope. To je cilj. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Osetili ste trenutak kada ću reći – da, pohvale za ovaj odgovor gde kažete (a voleo bih da to bude garancija, jer javna reč ovde u Skupštini nešto znači prema javnosti) da sve što će se izgraditi na zemljištu Aerodroma „Nikola Tesla“, uz obaveze koncesionara na milijardu evra investicija, ostaje uknjiženo na Aerodrom i ostaće u vlasništvu Aerodroma „Nikola Tesla“. To je važno zbog svih nas i nadam se da će to biti ispunjeno.

Ali postoji još jedna stvar koja je važna kod svakog međunarodnog ugovora i svakog ugovora, a to je pitanje bankarskih garancija za dobro izvršenje posla. To je isto pitanje za vas – da li su obezbeđene (očekujem da ćemo dobiti odgovor i na to pitanje) bankarske garancije za izvršenje ovog posla i tog obećanja o investiranju kroz koncesioni ugovor u roku od 25 godina? Nažalost, svedoci smo toga da ti međunarodni ugovori, posebno subvencije koje su davane mnogim kompanijama u Srbiji, koje su ulazile sa investicijama... Da njihove obaveze nisu izvršene. To je isto pitanje odgovornosti, na koji način su korišćena ta sredstva. Zbog toga je važno da ovde govorimo o tome potpuno javno i otvoreno.

Inače, ovaj poziv, i to šta je radila neka prethodna vlada ili nije radila, pozivanje na to da je Niš grad elektronike... Tačno je, Niš jeste grad elektronike, ali bio je pre svega do 1990. godine, do trenutka kada smo kao država ušli u embargo, do trenutka kada smo gubili praktično nešto što je bio osnov za razvoj elektronike u Nišu, a to su partnerstva sa „Simensom“, „Filipsom“ i mnogim svetskim kompanijama, što je bio preduslov za razvoj elektronske tehnologije. Tek je povratak u međunarodnu zajednicu, ekonomsku zajednicu i tehnološku, posle 2000. godine ostvario taj preduslov za novi rast i nove investicije.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku do dva minuta, ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Biću vrlo kratak s obzirom na to da ste postavili još jedno pitanje koje je, mislim, veoma bitno za naše građane a i za same zaposlene.

Znači, rekao sam vam, Vlada Republike Srbije radi timski, ovog puta sa radnicima Aerodroma „Nikola Tesla“. Zašto vam to pričam? Upravo zbog toga što su obezbeđene bankarske garancije i zbog svega onoga na šta se obavezao

koncesionar, nama je potrebno da imamo komunikaciju sa radnicima jer na neki način oni predstavljaju državu Srbiju. Mi želimo, s jedne strane, da oni marljivo rade, da uspeju da našem koncesionaru omoguće sve ono što je on planirao i, s druge strane, da kontrolišu da sve ono na šta se obavezao ide pravim tokom i da ono što će biti Aerodrom Beograd za 25 godina, kako se on obavezao ovim ugovorom, to i bude na kraju. U svakom drugom slučaju, bilo kakvog kršenja, biće posledica odnosno konsekvenci, a to su te garancije koje su date.

Upravo iz tog razloga naša želja jeste da radnici budu spokojni i da rade svoj posao, da se posvete svom poslu, jer to je garancija i većih plata, i sigurnog zaposlenja i novog zaposlenja ali, na kraju, i izgleda tog aerodroma posle 25 godina; takav kakav jeste ostaće državi Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ivan Manojlović.

Izvolite.

IVAN MANOJLOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi potpredsedniče Vlade, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji sam podneo ima za cilj da dodatno definiše predmet ovog zakona. Inače, upravo ovaj zakon doprineće efikasnijim propisima, koji će na kraju dovesti do minimiziranja troškova, što će se odraziti na povoljan angažman privrede.

Što se tiče planskog sistema, moram da istaknem, poznat mi je onaj iz doba samoupravnog socijalizma koji se bavio planiranjem isključivo radi samoodržanja, tj. imao je za cilj da sam sebe potpomogne. A onda smo se suočili, od 2000. do 2012. godine, sa jednom vrstom planiranja onih koji su gledali samo kako da rade na održavanju samih sebe, pa je 2011. godine postojala jedna izreka koja kaže – ko to kaže da smo siromašna zemlja kada smo tolike ljude obogatili.

Upravo je planiranje nešto što je dobra stvar u Republici Srbiji i što prethodna vlast, naročito ona do 2012. godine, nije znala. U stvari, znala je i te kako dobro, ali samo u onom delu da isplaniraju kako da opljačkaju državu, kako da obogate sami sebe, i ništa van toga. Nisu bili zainteresovani za radnike, oni su deo privrednih resursa, nisu bili zainteresovani za privredu. Jednostavno, bilo je važno samo da se kvantificira nekakva njihova politička aktivnost, i ništa drugo.

U Kruševcu je, recimo, u pogledu planiranja, zahvaljujući gospodinu Bratislavu Gašiću koji je tada došao ne mesto gradonačelnika, železnički saobraćaj pokrenut posle više od deset godina; Aerodrom, koji je takođe postojao, sada je atraktivno zemljište koje se nudi stranim investitorima. Do 2012. godine, ako ste hteli nekog dobro da nasmejete, mogli ste samo da upotrebite tu frazu – strani investitor. Kruševac je 2012. godine imao svega dvanaest ari da ponudi stranim investitorima, i to na različitim parcelama od ar –

ar i po, sveukupno dvanaest ari. Danas u Kruševcu stranim investitorima možemo da ponudimo sto hektara zemlje.

Da se ne baziram samo na gradu odakle dolazim, upravo danas je u Srbiji premijer nemačke Savezne Pokrajine Baden-Virtemberg, koji je došao na predlog predsednika Srpsko-nemačke privredne komore. Složićete se svi, građani Srbije najbolje znaju, da je do 2012. godine bila, maltene, nemoguća misija da neko uopšte bude pozvan iz Srbije, od predstavnika tadašnje vlasti, da poseti Nemačku, a da ne govorim o tome da nemački predstavnici dolaze ovde. Ne samo nemački već i svetski i državni činovnici, ali i ogroman broj kompanija.

Upravo je to razlog za podnošenje ovog amandmana, a biće prilike da povodom narednih amandmana još obrazlažem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre, kolegice i kolege, ovo je prvi od četiri amandmana koja sam podnela na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, s posebnim osvrtom na privredni rast.

Kada je u pitanju privredni rast, ne mogu a da se ne osvrnem na najnovije podatke Svetske banke. Prema najnovijem redovnom izveštaju Svetske banke za Zapadni Balkan, koji je predstavljen u kancelarijama ove međunarodne finansijske institucije u Beogradu, Svetska banka predviđa privredni rast 3% u ovoj godini, 3,5% u 2019. godini, a 4% u 2020. godini. Procenjuje se da će javni dug Srbije u 2018. godini pasti na 56% BDP-a, 2019. godine na 54,3% BDP-a, da će 2020. godine iznositi 52% BDP-a.

Prošle godine smo imali 3% više zaposlenih nego 2017. godine. Šta je to, zbog čega? Taj rast je pre svega došao iz uslužnog sektora, trgovine na malo i veliko, gde je došlo do kreiranja oko 30.000 novih poslova. Što se tiče industrije, otvoreno je 23.000 novih poslova u odnosu na 2016. godinu. To je posledica rasta direktnih investicija ne samo u Beogradu nego i van Beograda, koje su naročito zaslužne za rast zaposlenosti u industriji.

Od jutros slušam negodovanje poslanika opozicije na iznošenje podataka, ne samo od mojih kolega nego i uvaženih ministara. Ja danas iznosim izveštaj Svetske banke, koji bi trebalo da raduje svakog poslanika ovde u sali, svakog građanina Republike Srbije, zato što se radi o našoj zemlji, o našoj Srbiji. Ali očigledno je da kod poslanika opozicije ne nailazimo na takvu reakciju jer je ovo rezultat rada i truda prethodne vlade, sadašnje vlade i, naravno, našeg predsednika Aleksandra Vučića. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginica Gorica Gajić, po amandmanu.

GORICA GAJIĆ: Gospodine predsedavajući, verujem i nadam se da se svi slažemo da planiranje predstavlja temelj i početni korak da bismo imali neku realizaciju na kraju. Otuda i donošenje zakona o planskom sistemu, koji

sveobuhvatno definiše i strategije, i programe, i koncepte i aktuelne planove, treba da bude jedan najširi mogući temelj sveukupnog razvoja naše Srbije. Naravno, treba da bude temelj razvoja i Republike, i pokrajina i lokalnih samouprava. To bi trebalo svaki plan, ne samo... Kao što je kod nas u porodici, tako i u Srbiji treba da bude cilj kome svi težimo. Otuda ovoliki broj amandmana vladajuće stranke koji počinju sa predlogom – „sa osvrtnom na“, na pravosuđe, ekonomski razvoj, ravnopravni regionalni razvoj, digitalizaciju itd. sve do trista i nešto amandmana, pa prosto ne znam, gospodo ministri, na šta bi ličio ovaj zakon da ste u kom slučaju prihvatili sve ove amandmane vladajuće stranke.

Zato bih se zadržala kod ovog amandmana kolegice Vlahović koja kaže da bi trebalo kroz ovaj planski sistem posebno da se osvrtno na unapređenje privrednog rasta. Naravno da znamo da samo država sa jakom privredom može da računa da može da ima i dobro zdravlje, dobru socijalnu politiku, dobro obrazovanje, dobru kulturu itd.

Upravo je kolegica navela, po nekim kriterijumima i podacima Svetske banke, ja ću samo kratko da kažem, od 184 zemlje nalazimo se na 84. mestu po privrednom razvoju. Ispred nas su, da sada ne nabrajam, neke zemlje Centralne Amerike, ima zemalja u centralnoj Aziji, ali, što je bitno za region, zasad su ispred nas i Crna Gora i Makedonija. Mi stalno kažemo kako smo „tigar privrednog razvoja“ na Balkanu, ali trebalo bi da napravimo dobru analizu zašto smo u regionu bolji samo od Bosne i Hercegovine. Svetska banka, nažalost, u ovaj kontekst stavlja i lažnu državu Kosovo, pa kaže da su, eto, i oni ispred nas.

Zato bi ova vlada, kada razmišlja o evrointegracijama i o tome da kroz taj put evrointegracija donosi sveobuhvatne planove razvoja, s osvrtnom na privredni razvoj, trebalo da vidi na čemu će taj privredni razvoj da temelji; koliko ćemo mi na putu ka EU imati slobode da razvijamo (a bilo je ovde polemike sa kolegama) sopstvenu privredu, koja treba da se temelji na našoj industriji. A dosta se pričalo ovde i o subvencijama, koje neselektivno uglavnom dajemo stranim investitorima.

Imam utisak da ćemo mi naš privredni razvoj da temeljimo na stranim kompanijama, a da ćemo i te kako... Verujem da vi mnogo više komunicirate i kontaktirate sa privrednim sektorom, domaćim, znate kojim problemima je opterećen, počev od toga da ne može da dođe do povoljnih bankarskih kredita do nelojalne tržišne konkurencije itd., da ja ne nabrajam njihove probleme. Bojim se da kada kažete „sa osvrtnom na privredni razvoj“ nećete dovoljno ozbiljno da shvatite problem srpske privrede u kontekstu razvoja privrede, odnosno u kontekstu otvaranja Srbije evropskim kompanijama, svetskim kompanijama, koje ovde još uvek imaju povlašćeni položaj, bez da pravite razliku koja privredna grana treba da bude otvorena za koje kompanije, strane ili domaće.

I vi ste, gospodine ministre, dosta polemicali sa kolegom Mirčićem o našim stručnim kadrovima, pa se pohvaliste kako je dobro primećeno da, eto, naši stručni kadrovi... ima ih ovde još uvek u nekim institutima. Ne bih se baš

složila da ih ima. I, ako ih ima, i ako budu već kadar, a nemaju prostora da se u privredi Srbije i srpskoj privredi zaposle, i sami ste svedoci da nam mladi stručni ljudi, srpska pamet, odlaze. Ili odlaze ili se zapošljavaju u stranim kompanijama za hiljadu-dve eura veću platu nego što će imati u nekim našim, domaćim kompanijama.

Zato vas molim da kada kažete „sa osvrtom na privredni razvoj“ i te kako dobro uporedite podatke, koje, znam, posedujete, koju to privredu razvijamo, domaću, sa domaćim ulagačima kapitala, da vidimo šta to njih kroz poresko i vanporesko opterećenje pritiska u odnosu na strane investitore. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, prvo, kaže se evra, a ne eura. Neki još nisu naučili da mi živimo u Evropi, po srpskom jeziku, a ne u Europi, ali nemam ništa protiv i da se na jezicima nacionalnih manjina izražavate.

Smatram da je amandman koji je koleginica Vlahović podnela jako dobar i da otvara neke zanimljive teme. Recimo, bilo je pitanje zašto smo na 84. mestu po razvoju, zašto smo u regionu samo ispred BiH itd. Čude me kolege koje to postavljaju. To mogu kolege od devetnaest-dvadeset godina, ali mi malo stariji znamo da su devedesetih godina bile sankcije, to je neko zaboravio; da smo 1999. godine najstrašnije razarani i uništavani tokom agresije na SRJ, odnosno Srbiju.

Ljudske živote niko ne može da nadoknadi i oni su neograničeno vredni, ali u materijalnom smislu najveću štetu našem privrednom razvoju i standardu građana doneo je DOS, koji je predvodio Vojislav Koštunica. Taj isti Vojislav Koštunica vodio je tri države, koje postoje sada u nešto drugačijem obliku: bio je predsednik SRJ, ukinuo ju je, neustavno; bio je predsednik Vlade Republike Srbije kada je postojala državna zajednica, koja je prestala da postoji, opet neustavno; na kraju, bio je predsednik Vlade kada je naša južna pokrajina proglasila samostalnost. To su rezultati koji su doveli do privredne situacije kakva je zatečena 2012. godine.

Čujem kolege poslanike – zašto se protestuje ispred Aerodroma Niš i šta će biti, kakva će biti njegova sudbina. Pa hajde da ih odvedemo ispred „Elektronske industrije“, da vide da se tamo gde su bile fabrike, gde su bile hale sada nalaze restorani za slavlja, krštenja, venčanja i sve ostalo. Čiji je to rezultat? Mislim da je onih koji su vladali do 2012. godine.

Sada oni koji su budzašto privatizovali ono što je bilo najvrednije u Srbiji, prodavali fabrike zarad gradskog građevinskog zemljišta, postavljaju pitanje gde su nam kooperanti, šta je sa IMT-om. A šta je sa Livnicom, koja je snabdevala IMT? Šta je sa Kovnicom? Kome su prodati? Čiji su to tržišni centri tamo?

Šta god ste uhvatili, upropastili ste. I sad, kada neko hoće nešto da uradi, e, sad dolazi naknadna pamet, kako to voli da kaže moj kolega Mirčić. Sada vi znate šta biste. A što niste dok ste mogli? Zašto to niste sprečavali? Sad brinete za radnike, a 400.000 radnika je ostalo bez posla za četiri godine. Brinete za mlade, a 80.000 je izlazilo godišnje dok ste bili na vlasti. Mi smo uspeli da smanjimo na četrdeset i smanjujemo i dalje. Tu štetu koju ste napravili generacije će da trpe, generacije.

Možete da napravite most, možete da napravite put, možete da napravite i tunel, ali kada se pokidaju proizvodne celine, a pokidali ste ih, potrebne su decenije da se uspostave. Potrebni su nam naučni instituti i njihova reforma, koji će da snabdevaju privredu kadrovima.

Još nešto me začuđuje: vi koji ste zastupali najotvoreniji, najslobodniji liberalni kapitalizam sada postavljate pitanje koliko će novca da zaradi taj koji ulaže. Mene to ne interesuje, mene interesuje koliko će da zarade građani Srbije i država Srbija. Postavite to pitanje.

Priča o „Jatu“ i „Er Srbiji“... Tri „boinga“ su bila u letnom stanju, četiri kanibalizovana, poskidani su delovi sa njih 2012. godine. Sada se oni brinu za „Er Srbiju“, kritikuju da li je to uspešna kompanija ili nije. U biznisu, a ovo jeste biznis, morate nešto i da uložite.

Interesuje vas neto zarada. Hajde da saberemo koliko „Er Srbija“ doprinosi Aerodromu „Nikola Tesla“ i privredi Srbije, koliko je tu poreza na dodatu vrednost, koliko je tu poreza na doprinose i zarade, pa da vidimo da li je to manje ili više nego što država ulaže u „Er Srbiju“ ili u Aerodrom „Nikola Tesla“. Videćete da su veći prihodi države nego ulaganja.

Sad, još uvek jedna komunistička ideologija – država treba da rukovodi aerodromom. Znae šta, niko ko je uzeo aerodrom u zakup ili koncesiju na 25 godina – zakup je nešto drugo, koncesija je ulaganje i upravljanje, a zakup je isključivo zakup – neće da radi, da ulaže novac a da ne ostvari profit. Da bi ostvarivao profit, on mora da ima određene troškove prema državi Srbiji, da uplaćuje u naš budžet. Neće da angažuje ovde svemirce, nego građane Srbije, da li iz Beograda ili nekog drugog regiona, apsolutno je nevažno. Ti ljudi primaju plate i takođe doprinose razvoju Srbije.

Znači, ovde se očigledno vrti oko zamene teza i poluistina. To je isto kao kada biste pravili završni račun pa prikazujete samo stranu troškova a ne i stranu prihoda. Takvom demagogijom hoćete vlade koje je predvodio Aleksandar Vučić 2012, 2014. i 2016. godine, i sada Ana Brnabić, da prikazete neuspešnim. Da li su one uspešne ili ne, o tome odlučuju građani na izborima. Ali stideo bih se, a čini mi se da to neke moje kolege ne poznaju, kada bih se okrenuo i pogledao šta su njihove stranke uradile od Srbije do 2012. godine.

Kad pričaju o Narodnoj banci, kad pričaju od deviznom kursu, pa, 45 dinara je skočio za četiri godine. Nema razvoja ako nije stabilan kurs, nema

razvoja ako inflacija nije u planiranom okviru, a sve je bilo drugačije, sve ste upropašćivali.

Još nešto, gospodine ministre, od njihove najveće privatizacije, odnosno direktne investicije, „Maksija“ („Delez“), dinar nije završio u Srbiji – jedan deo je otišao za Bugarsku, jedan deo novca na Kipar, jedan deo novca u Sloveniju.

Nemojte više da se hvalite, prodali ste imovinu i to prikazali kao investiciju. To je sramota.

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak, prijavljeni ste i vi i koleginja Vlahović.

Koleginice Vlahović, vi isto želite repliku, da li je tako?

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Vrlo kratko, s obzirom na to da je moj kolega Arsić izneo podatke.

Kao što sam rekla, svaki poslanik u ovoj sali trebalo bi da se raduje ovim podacima koje od jutros iznosimo, svaki poslanik, zato što se tiče naše zemlje, naše Srbije.

Kao ekonomista, znam kakve smo imali reforme što se tiče ekonomskih zakona, šta smo sve uradili, koje smo bolne mere imali, fiskalne konsolidacije, da bismo danas i pre neki dan razgovarali o setu ekonomskih zakona koji samo uređuju ekonomski sistem. Posle tri godine angažmana MMF-a, mi danas govorimo samo o setu ekonomskih zakona. Znači, privrednom rastu treba da se radujemo, svake godine od 2018, kada kreće sa 3%, do 2020. godine na 4%.

Što se tiče kolegince koja je pričala o Zakonu o ulaganjima, Zakon o ulaganjima isti je kako za strane tako i za domaće investitore. To smo ovde izglasali, svi mi ovde znamo.

Već sam rekla, ne iznosimo izveštaje Srpske napredne stranke već izveštaje Svetske banke, MMF-a i sve ono što svaki građanin i poslanik ovde u sali može da pronađe i da zna. Nažalost, ne žele da znaju zato što je to rezultat rada Aleksandra Vučića, našeg predsednika, i prethodne i sadašnje vlade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Gorica Gajić, pravo na repliku.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovane kolege, mislim da nema potrebe da se žestimo, pogotovo zato što mi iz Demokratske stranke Srbije smatramo da treba da se donese jedan ovakav zakon o planskom sistemu zato što treba jednom zasvagda da postavimo temelje razvoja Srbije u svim segmentima i da imamo i strategije, i programe, i akcione planove za sprovođenje tih strategija i, na kraju, da imamo rezultate, odnosno da sve to upoređujemo.

Činjenica je da nijedna vlada unazad dvadeset godina nije imala idealne uslove da razvija privredu Republike Srbije, ali je činjenica, isto tako, da je i Vlada Vojislava Koštunice, odnosno Vlada DSS-a došla u neko teško vreme.

Demokratska stranka Srbije nije imala ništa lakše uslove da privredno razvija Srbiju nego SNS. Samo se sada sporimo oko toga i mi iz DSS-a jednostavno kažemo – da li će se Srbija razvijati takvim tempom, u privrednom smislu, da možemo da se poredimo sa nekim srednjerazvijenim zemljama, samim tim što kroz evropske integracije naša privreda čeka u nekom predsooblju dok se mi priključujemo EU, čeka u nekom predsooblju, nauštrb stranih kompanija koje dolaze.

Samo da vas podsetim, privredni razvoj u vreme Vlade Vojislava Koštunice, odnosno rast BDP-a bio je 3,4% i pet koma nešto posto, nisam znala da li ćemo baš pričati o procentima pa da bukvalno izvučem egzaktni podatak.

Znači, nemojmo da upoređujemo i da stalno vraćamo. Ako hoćemo privredno da razvijemo zemlju, prvo moramo da imamo jaku pravnu državu, jake institucije, razvijenu demokratiju i javno mnjenje. To su neka tri temelja na kojima treba da radimo. Naravno, mi podržavamo ekonomski razvoj Srbije i podržavamo...

(Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, povreda dostojanstva, član 107.

Dostojanstvo je povređeno, gospodine predsedavajući, zato što je rečeno da je Vojislav Koštunica, da je njegova vlada došla u teško vreme. To je teška povreda dostojanstva. Dakle, neko ko je samo za „Mobtel“ dobio milijardu i osamsto miliona (ili tako nešto, gospodin Arsić će to najbolje znati) i potrošio to onako, za krečenje domova zdravlja itd., neko ko je izručio sve što se izručiti moglo, neko od koga su se ocepili i oni koji nisu mogli... Za takvu „vladu u hladu“ reći da je ona bila u neka teška vremena, donosila neke teške odluke, po meni je povreda dostojanstva Narodne skupštine.

Ukoliko je neko prodao kompletnu društvenu privredu da bi trgovinskim lancima, umesto industrijskih lanaca oko velikih gradova, trgovinom uvećao jedne godine BDP, znači, prodao imovinu i kroz trgovinu povećao BDP, i to navode kao svoj uspeh, za mene je to teška povreda dostojanstva.

U danu za glasanje neću tražiti da se o tome glasa, ali ubuduće malo obratite pažnju kada ovi koji su uništili sve govore o tome kako su oni imali teška vremena. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

(Gorica Gajić: Poslovnika.)

Omogućiću vam, naravno. Samo trenutak, da odgovorim kolegi Rističeviću.

Vi znate da je jako teško predvideti na koji način će poslanici obrazlagati amandmane koje su podneli i na koji način će učestvovati u raspravi o

amandmanima. Moja namera nije bila da sprečim otvorenu debatu i demokratsko sučeljavanje mišljenja u Parlamentu na relaciji pozicija–opozicija.

Koliko sam shvatio, ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? Zahvaljujem.

Koleginice Gajić, vi ste ukazali na povredu Poslovnika. Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Član 107. Poslovnika...

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Gajić, ne možete...

GORICA GAJIĆ: ... Pošto je iskorišćena uvredljiva reč. Rečeno je da je Koštunica sve prodao...

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak, ne možete ukazati na član 107. pošto je kolega Rističević...

GORICA GAJIĆ: Stav 2. Da, član 107. stav 2.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističević je ukazao na član 107.

GORICA GAJIĆ: Niste ga opomenuli. Povredili ste Poslovnik jer, po članu 107. stav 2, niste ga opomenuli kada je izgovorio...

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak, molim vas. Omogućiću vam da govorite, samo da razjasnimo nešto.

Kolega Marijan Rističević je ukazao na povredu člana 107. u celini. Vi ne možete ponovo ukazati na povredu člana 107. Već je ukazano na povredu tog člana Poslovnika.

Omogućiću vam da ukažete na povredu Poslovnika.

Izvolite, javite se ponovo.

GORICA GAJIĆ: Naravno, povreda Poslovnika.

Samo hoću da kažem da verujem da se kolega Rističević...

PRESEDAVAJUĆI: Samo član navedite.

GORICA GAJIĆ: Član 107. stav 2.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Gajić, ne znam na koji način da se razumemo. Mislim da sam bio potpuno jasan i precizan. Kolega Marijan Rističević je ukazao na povredu člana 107. u celini. Vi ne možete ponovo ukazati na povredu istog člana. Želim da vam izađem u susret i omogućim vam da ukažete na povredu Poslovnika ako smatrate da je učinjena, ali vi očigledno ne želite.

Da li želite da ponovo pokušamo? Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Član 106.

Kolega Rističević trebalo bi da se dobro seća vremena kada je DOS došao na vlast i kada je posle DOS-ove vlasti Demokratska stranka Srbije, na čelu sa Vojislavom Koštunicom, predvodila Vladu. Kolega Rističević je tada bio u strukturama, vladajućim strukturama DOS-a. To što se on kasnije premetnuo pa je išao iz vladajuće stranke u vladajuću stranku, očito želeći da stalno bude na vlasti... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Gajić, uz sve uvažavanje i poštovanje, dva puta sam pokušao i pokušavam sve vreme da vam izađem u susret. Vi sada

ukazujete na član 106, pre toga ste dva puta ukazali na 107. Da li treba da vam pročitam član 106? Pokušavate da replicirate kolegi Rističeviću kroz povredu Poslovnika, što neću dozvoliti.

Zato dajem reč kolegi Veroljubu Arsiću, po amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Po amandmanu.

Dame i gospodo narodni poslanici, meni je jako zanimljiva ovakva diskusija, pogotovo... Slažem se, poslanici ne treba da budu eksperti, ali moraju da imaju neka osnovna znanja. Možda bi trebalo i da malo bolje pamte, pogotovo kada je reč o narodnim poslanicima iz Demokratske stranke Srbije. Hajde, ovi iz Demokratske stranke, znamo, oni su se legitimisali, ali ovi su se uvek pretvarali da su malo patriote, pa malo proevropski, pa malo proruski, pa malo proamerički, i nikad nismo znali šta su. Bili su samo u jednoj stvari dosledni – u svojoj nedoslednosti.

E sada, te velike hvale kako su vlade Vojislava Koštunice imale rast 3-4%, to se zasnivalo na sledećem: prodavana je društvena imovina u procesu privatizacije, pre bih rekao poklanjana, njena realna vrednost je bila mnogo veća. Taj isti Vojislav Koštunica dozvolio je da početna cena za vrednost imovine i kapitala bude jedna petina od knjigovodstvene vrednosti, što znači sedamdeset puta manja od realne.

E sada, hajde i to razumem, a sledeći korak je bio – taj novac od privatizacije išao je u javnu potrošnju, ali ne da se nešto napravi, nego da se kupuju glasovi na izborima, pa su povećavane penzije, pa su povećavane plate i zarade u javnom sektoru itd. Onda dolazimo do famozna 3-4% rasta BDP-a, ali gde – u uslužnom sektoru, u trgovini na prvom mestu. E sad, i tu bih mogao da se složim da smo polovinu fabrika prodali da bi polovina fabrika živela, međutim, sve je prodato, pa su ta tri-četiri procenta rasta BDP-a u stvari išla iz uvoza. Prodavali ste naše fabrike i podsticali privrede zemalja u regionu. A sad pitate što su oni napredniji od nas, što imaju veći privredni rast. To je sve istina, sve je dokazano, postoje brojevi valjda za to.

Što se tiče tog famoznog velikog javnog duga, nije bilo otpisa, nemojte da lažete građane Srbije. Vojislav Koštunica se odrekao pravnog kontinuiteta SFRJ. Na osnovu toga, išla je preraspodela javnog duga na bivše članice SFRJ i nama koliko se zalomilo, zalomilo se. Znači, ni dinar nam niste olakšali. Ni dinar. Samo ste otežali situaciju.

Imam utisak da ovde više nije borba za vlast za političku ideju, nego borba da se ponovo dođe na vlast i da sve ovo što smo izgradili, stvorili, omogućili da se bolje živi u Srbiji ponovo rasprodajete, jer jednom da promenite ćud nećete. Dlaku možete, ali ćud nikada.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Ćiriću, vi želite...?

(Goran Ćirić: Replika, pomenuta je Demokratska stranka.)

Pomenuta je Demokratska stranka. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Hvala.

Pola sata slušamo raspravu, vrlo žučnu, i čini se da je pored svih podataka koje smo mogli da čujemo neki zaključak bio – dvehiljadite godine su razlog za naše ekonomsko zaostajanje u odnosu na region i zemlje koje su bile daleko iza nas po razvoju. Pamtimo svi mi gde smo bili, i ispred Bugarske, i ispred Rumunije, da ne govorim o Makedoniji, BiH, Crnoj Gori, ali kada realno pogledamo, suština je politika devedesetih godina, politika koja nije razumela da je potrebno sedeti za sto, razgovarati i naći racionalna rešenja u budućem rešenju tadašnje države koja se raspadala. To smo videli na primeru Čehoslovačke i vidimo gde su sada Češka i Slovačka, koje su bile spremne da sednu i dogovore svoj razlaz ali na jedan civilizovan način.

Demokratska stranka je devedesetih godina, kada je bilo najteže, kada je bilo najopasnije, govorila o miru i potrebi da se dogovorimo i da u tom trenutku, uz uslov dogovora unutar Jugoslavije, dosegemo evropske integracije sa mnogo boljim ekonomskim početkom. Nažalost, mnogi su tada zagovarali politiku sukoba na Balkanu, u bivšoj SFRJ, i to je izvor sadašnjeg ekonomskog zaostajanja Srbije. To je jasno, nesporno i dokazivo.

Dakle, devedesetih godina nam niko nije odozgo bacao bombe kao 1999. godine, ali smo mi međusobno ratovali zbog nespremnosti da se dogovorimo i uspostavimo politiku.

Zbog čega govorim o ovome? Mislim da je potrebno jer su mnogi zaboravili, zbog toga što i sada čujemo poruke netrpeljivosti, poruke pretnji, poruke koje nemaju strpljenja da čuju tuđe argumente i drugačije mišljenje. To se vidi i u ovom delu rasprave.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

GORAN ĆIRIĆ: Koristim dalje vreme...

PREDSEDAVAJUĆI: Ne možete koristiti, dobili ste pravo na repliku. Zahvaljujem.

Najpre se javio kolega Mirčić.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Član 106, koji jasno kaže u prvom stavu da govornik može da govori samo o tački koja je na dnevnom redu.

Sada smo slušali jedan kraći elaborat o tome kako je za sve kriva 1990, a 2000. godina kao da je zaboravljena. To što kolege međusobno razmenjuju teške optužbe... Naravno, ovim obrazlažem u čemu je povreda.

Ne zaboravite, ako ste bili u prilici juče i prekjuče da gledate Todorića, vlasnika velikog „Agrokora“, koji kaže da mu je Zoran Đinđić omogućio da sve kupi u Srbiji i da uđe u Srbiju, čak ga je lično zvao, onda vam je jasno kako je otišao „Ce market“, kako su otišle sve druge stvari.

Naravno, predsedavajući uvek ima razumevanje i toleranciju, ali mislim da je sada krajnje vreme da skrenete pažnju. Znače, svi smo mi ovde dovoljno zreli i od naroda dobili poverenje da možemo da razmišljamo svojom glavom. Ne

može niko da nam priča nešto novo ili da ono što je bilo staro prikazuje u nekom svom viđenju a da mi čujemo.

Zar nisu ovi, kada su dolazili u Petooktobarskoj revoluciji, rekli da je pitanje Crne Gore pitanje stepena demokratije, da je pitanje Kosova i Metohije pitanje koje će se skinuti sa dnevnog reda samo da dođu demokrate, koje su došle bombama NATO-a? Nemojte po ko zna koji put da obmanjujete.

A vas kao predsedavajućeg molim da imate razumevanja do određenih granica, a onda morate kao predsedavajući da presečete. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

U najvećem delu vašeg izlaganja u potpunosti se slažem s vama i smatram, isto kao i vi, da je važno da se vratimo na ono što jeste tačka dnevnog reda, ali i vi mene morate shvatiti u jednom delu – da nisam želeo da sprečim sučeljavanje mišljenja. Bila je razmena replika, a veoma je teško predvideti o čemu će govoriti narodni poslanici, to sam i maločas rekao.

Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, dostojanstvo Narodne skupštine, član 107.

Nama se ovde svakodnevno spočitava da smo mi krivi za raspad Jugoslavije. Gospodu iz Demokratske stranke upozoravam da to niko živ više ne tvrdi osim domaćih NATO prašinaru. Nismo mi, poštovani narodni poslanice, 1990. godine doneli zakon o razbijanju Jugoslavije, nego, da vas informišem, SAD. Hoćete da vam citiram taj zakon? Dakle, 1990. godine u junu mesecu. A znate kada su održani višestranački izbori i ko ih je održao? Molim vas da to više u ovom visokom domu nikada ne spomenete, jer otvorićemo debatu o tome.

Nije moj predsednik stranke govorio – bombardujte Srbiju jače, žešće, pašće Milošević. To je vaš predsednik govorio.

Nemojte, molim vas, otvarati bolne teme. Ostavimo istoričarima da oni to reše.

Još jedanput, nijedan zapadni istoričar ne tvrdi to što vi tvrdite, jedino domaći NATO prašinari.

Hvala. Ne tražim izjašnjenje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Po amandmanu, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, očito je amandman koji govori o privrednom rastu izazvao određene polemike na nekoliko nivoa: političkom, ekonomskom i društvenom.

To je ono zbog čega danas ne smemo da zaboravimo mnoge detalje iz vremena zbog kojeg nas mnoge opozicione stranke ovde osuđuju.

Danas smo imali prilike da čujemo, koalicioni partneri iz vremena 2005. godine, koji su govorili o pravnoj državi, sigurno su zaboravili kako je prodat „Ce market“ i kako je prodata „Pekabeta“ u kabinetu tadašnjeg premijera Vojislava Koštunice, kako je tada gospodin Mišković kupio za jeftine pare sve lance marketa u Srbiji i postao jedan od sto članova „Forbsove“ liste. To nije mogao da zaradi nigde nego od državnih para, iz budžeta Republike Srbije, kada je uzeo novac svih građana Srbije.

To je bila ta pravna država o kojoj sada pričamo, pravedna. A ova danas je nepravedna, koja dozvoljava konkurenciju, izjednačava strane i domaće investitore i otvara mogućnost da se otvaraju fabrike i nova radna mesta. Tada su se budžeti pravili na osnovu toga koliko pojedinci kao što je Mišković mogu da zarade iz budžeta i koliko ljudi može da zaposli. Mogao je da zaposli svega sedam hiljada građana Srbije, koji su imali povlašćen položaj, a svih sedam miliona budžetskih korisnika jednostavno je radilo u funkciji tih sedam hiljada. Tako je izgledala pravna država, tako je izgledao ekonomski rast.

Kada pričamo o povećanju ekonomskog rasta, o 3,5% i 5%, to je ukupan broj, količina proizvedenih proizvoda u odnosu na prethodnu godinu, veći, i odnosio se upravo na ono kada rabite društvenu, odnosno državnu imovinu. Pa ste imali jednu „Kolubaru“ gde 25 sati radi bager; imali smo prilike da vidimo kako je rast proizvodnje energenata i prodaje na tržištu u regionu same „Kolubare“ iznosio čak trista puta više. Tako je izgledao privredni i ekonomski rast Republike Srbije 2005, 2006, 2007, 2008. godine.

Došli smo do 2008. godine, kada smo prodavali „Mobtel“ i akcije „Telekoma“. I došli smo do toga da u Strategiji održivog razvoja Srbije, koju je tada vodio gospodin predsednik Tadić, stoji da kompletna ekonomija i kapital Srbije iznosi u prodaji uslužnih delatnosti i prodaji imovine koja se odnosila na sistem telekomunikacija. Tako je izgledala privreda. Nova vrednost se stvarala iz uslužnih delatnosti, zbog čega je Srbija podizala preko dvesta kredita sa kamatnim stopama od 8%, isplaćivala plate i penzije. Došli smo do kolapsa 2012. godine, kada je gospodin Vučić, kada je preuzeo odgovornost u Vladi Republike Srbije, trebalo da nađe model kako da izvuče Srbiju iz ekonomskog kolapsa i otvori investicioni ambijent za ekonomski rast na osnovu realnog, održivog budžeta.

To je suštinska razlika između onih do 2012. godine i onih koji odgovorno vode ekonomiju od 2012. godine do danas. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, mogu da se složim sa podnosiocem ovog amandmana u jednom delu, da možda nisu bili idealni uslovi za razvoj Republike Srbije i privrede u Republici Srbiji od 2000. do 2012. godine, ali su sve vlade do 2012. godine, kojima su predsedavali i obavešteni i neobavešteni i svi ostali, jako dobro isplanirale kako da unište privredu Srbije. To se vidi po izuzetnim rezultatima njihovih planskih aktivnosti. Ta organizovana polukriminalna grupa uništila je 2.500 preduzeća u Republici Srbiji, skoro 500.000 radnika ostavila na ulici, a neka preduzeća za male pare i debele provizije prodala strancima. To je bio njihov način rada do 2012. godine.

Slažem se da možda nisu bili idealni uslovi ali, evo, sada su se, posle šest godina temeljnog i napornog rada vlada u kojima je učestvovao naš koalicioni partner ili kao predsednik bio Aleksandar Vučić, sada Ana Brnabić, stekli uslovi da se donese ovaj zakon i da se posle sanacije i zaustavljanja propadanja Srbije stvore dobri temelji da se dobrim planovima i realizacijom istih u budućnosti Srbija razvija na najidealniji mogući način. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Očigledno, puno žuči, puno poruka, puno laži, puno mržnje. Mislim da je to nešto što očigledno vodi atmosferi koju mnogi od nas pamte iz devedesetih godina.

Pošto ne želimo da se sećamo tih devedesetih godina i svoje uloge u devedesetim – vidim da je lako optužiti druge jer se najčešće govori o Zoranu Đinđiću, o tim porukama da su demokrate devedesetih godina ili 1999. godine sejale lokatore, što smo čuli u prošloj raspravi, pozivale NATO bombardere – sve vas pozivam, polazim od sebe, da kažemo gde smo bili u tim danima, šta smo radili i kako smo doprineli odbrani zemlje u tim trenucima.

Podsetiću vas, pošto se govorilo o razvoju devedesetih i onome što su nam donele dve hiljadite godine, učešće javnog duga u BDP-u 2000. godine iznosilo je više od 200%. Ko je to uradio? Koje vlade? Koje vlasti? Koje stranke su učestvovala u vlasti od 1990. do 2000. godine?

Podsetiću vas i na to, pošto se strelice uglavnom usmeravaju prema Demokratskoj stranci – da li znate koliko godina je Demokratska stranka bila u vlasti u Srbiji? Od 2001. do 2003. godine. Sa premijerom Zoranom Đinđićem tačno dve godine; Živković, neka bude godinu dana, manje od godinu dana. To su tri godine. Od 2007. do 2012. godine, pet godina. Ukupno, osam godina u dvadeset osam godina višestranačja u Srbiji.

Od 1990. do danas, 2018. godine, DS u koalicionim vladama, nikada samostalno, prvo sa osamnaest stranaka DOS-a, a onda od 2007. do 2012. godine u koaliciji i sa SPS-om, i sa DSS-om i sa nekim drugim strankama, koalicionim i vašim partnerima i ovima koji i danas sede u vašim klupama – dakle, to je tih osam godina od ukupno dvadeset godina višestranačja. Dakle, još jednom, osam

godina odgovornosti Demokratske stranke od ukupno dvadeset osam godina višestranačja u Srbiji.

Možemo da govorimo o toj podeli odgovornosti, šta nose devedesete godine, posebno od 1990. do 2000. godine, sa kakvim ekonomskim posledicama za ovu zemlju i čitav ovaj prostor.

Pošto je ovaj amandman vezan upravo za to, za podsticaj privrednog rasta, kažem podnosiocu ovog amandmana da ću podržati i glasati za ovaj amandman ukoliko zaista ispuni sve ove uslove o kojima ste vi sat vremena govorili. Pitam vas – hoćete li vi glasati za amandman koji je vaša koleginica podnela? Evo, pozivam vas da sada Vlada izađe i kaže da se prihvata ovaj amandman. Jer, svi su ovi argumenti koje smo čuli od svih vas u toj podršci u strelicama, u strelama otrovnim prema opoziciji, nešto što smo čuli od vas.

Podržaću, koleginice, vaš amandman želeći i radujući se da rezultati ovog vašeg amandmana budu onakvi kakve ste naveli, ali sumnjam i znam da se to, nažalost, neće ostvariti.

Još jednom, Srbija od 2014. godine, to je bar poznat podatak, za četiri godine, zaključno sa 2017. godinom, ima rast od 1,8% BDP-a ukupno za te četiri godine. Nismo na samom začelju, ali smo pretposlednji u regionu po rastu BDP-a. To je jedan od vaših parametara na koje ste se pozivali u tom sjajnom rastu privrede u Srbiji u ovom periodu.

Podržaću vaš amandman, radujući se da se ostvare ovi rezultati koje ste nagoveštavali da može da ih donese, ali ću u to biti ubeđen ukoliko i vaša većina glasa za taj amandman, i sada potpredsednik Vlade i ministar kažu da prihvataju vaš amandman, evo, glasaću za vas.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Po članu 103. Izvršena je povreda samom činjenicom da se u javnosti i u ovom domu iznose neistine.

Da podsetim vas, predsedavajući, radi pune istine, ne može se obmanjivati javnost da 1990. godine Demokratska stranka nije na neki način bila u koalicionoj vlasti sa Slobodanom Miloševićem i SPS-om. Setimo se pokojnog Slobodana Radulovića, setimo se onog Đukića, koji su iz DS-a direktno ušli na ministarske fotelje u Vladi devedesetih godina. Sada je najlakše da se perete od svega.

Drugo, kada se spominje sve što je bilo u prošlosti moramo imati u vidu, kako neko od kolega reče, da je sva svetska javnost već uveliko svesna činjenica i istine, šta se dešavalo povodom bombardovanja Srbije i napada na Srbiju. Samo ima jedna grupica koja i dalje... Po meni, sama sebi se već gadi, jer godinama, kada ustane ujutru, dok se brije, dok se umiva, samo pljuje po Srbiji. Zna, to je interesantno mesec dana, ali kada to radite godinama, onda sami na sebe povraćate. Moram takav izraz da upotrebim jer drugo im ne preostaje.

Znate, mrzeti svoju državu, mrzeti toliko svoj narod, kada svi priznaju, kada se svi posipaju pepelom da su oni izazvali bombardovanje, da su oni izvršili pritisak zbog Kosova i Metohije, i sada ponovo, u beskonačnost, to mogu samo oni koji su kao pokojni general Kapičić i Josip Broz koji su otvorili Goli otok pa na Goli otok terali patriote; i ovi što su za Vojislava Šešelja rekli Karli del Ponte „Vodi ga i ne vraćaj ga“; kao i ovi danas, koji pored svih činjenica, svih istinitih argumenata, tvrde da je Vojislav Šešelj počinio zločin u području gde nije bilo ratnog dejstva. To je za sramotu. To je jednostavno da se stide, a ne da obmanjuju javnost. Ako treba da dobiju dnevnicu, neka nađu neko drugo mesto da to odrade.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pošto smo bili pozvani da se izjasnimo šta mislimo o amandmanu koji je predložila kolegistica, evo, ja vam kažem, ja ću za taj amandman da glasam. Nije to nikakav problem. Ko je bio u ovoj sali u danu za glasanje mogao je već da vidi da mi nemamo apsolutno nikakav problem da se i glasanjem, pored toga što ih obrazložimo, izjasnimo o svojim amandmanima ili amandmanima svojih kolega. Nego, to je poslužilo kao svojevrsno opravdanje da se ovde raznorazne stvari izreknu i da se kaže nešto što, smatram, apsolutno ne bi smelo, jer nije dobro.

Na temu uloge pojedinih stranaka i pojedinaca, političkih aktera, kako god hoćete, devedesetih godina, ne treba da ponovo trošimo vreme kako bismo neke stvari objašnjavali, te stvari se znaju. Zna se tačno, i to je živa istina, da su neki koji sebe i dan-danas predstavljaju kao najveću moguću opoziciju svemu u Srbiji, ili u tadašnjoj Saveznoj Republici Jugoslaviji, učestvovali u vlasti time što su davali svojevremeno dvojicu saveznih ministara; da su pregovarali sa režimom, koji danas ne mogu nikako da smisle, nakon uspešne kampanje, čini mi se, pod sloganom „Pošteno“, da podele tu vlast. Dakle, onaj ko je pregovarao da bude premijer u tadašnjoj vlasti i tadašnjoj politici – pa nije samo zato što je tražio previše – izgubio je moralno pravo da posle govori kako se od nečega tu ograđuje.

Kakvi su im bili originalni svetonazori? Pa to govore njihovi osnivači. Mislim da sam u njihovim nedeljnicima čitao šta je Čavoški pričao o tome, da su se oni u svom originalnom programu vezivali za pravo srpskog naroda da živi u onoj državi u kojoj želi i da može da zaokruži svoje istorijske teritorije, da ukoliko se neki drugi otcepe, srpski narod ima pravo da ostane deo druge celine. Danas ti ljudi, čiji je to originalni stranački program, takve stavove proglašavaju za – šta? Kako sami kažu, za ratno huškanje. Reč je o ljudima koji ne žele da budu korektni, ne žele da budu fer, da kažu da su neke stvari ispravne i da ne

možete da prihvatite, samo zato što vam neko servira, da te stvari nisu ispravne, jer je on jači i veći i on to tako vidi, da vi prihvatate da sami na sebe prosipate blato. Nisu tako razmišljali oduvek, nije časno da se danas postavljaju drugačije.

O podeli vlasti sa različitima, da, pričali smo mnogo puta. Nije u redu da se danas od toga ograđuju i govore – mi sa tim ništa nemamo. Koliko su samo puta, eto, sredinom tih devedesetih, njihovi poslanici, njihovi predstavnici glasali za savezni budžet. Šta je to ako nije par ekselans dokaz da su u nečemu učestvovali, nešto podržavali? Zašto se sada od toga ograđuju? Zašto je danas sporno u jednom momentu podržati nešto što smatraš državnim i nacionalnim interesom?

Od drugih stvari bi trebalo da se ograđuju. Ne da se brane od toga kada im se citira da su nekada njihovi predstavnici podržavali nečasno postupanje prema njihovoj zemlji, nego da se od toga danas ograde. To bi danas bio fer i korektan pristup. Znamo svi ko je 1999. godine izgovorio da je besmisleno zaustaviti kampanju bombardovanja ako to ne dovede do promene vlasti u Beogradu. Nije nešto što može čoveku da služi na ponos, ali tako je rečeno, i znamo ko je.

Kada dođete do dvehiljaditih godina i priče o dugovanjima i o uslovima, neki mnogo vole da pričaju o apsolutnim brojevima. Ti neki koji mnogo vole da pričaju o apsolutnim brojevima nikako da kažu u apsolutnoj vrednosti koliko je iznosio dug u momentu kada su preuzeli državu, pa da onda u istoj toj apsolutnoj vrednosti saopšte koliki su dug ostavili toj zemlji, a ne – kako nam kad odgovara; nekad nam odgovara da pričamo u apsolutnim iznosima a nekad u relativnim. Ako mnogo vole apsolutne, neka kažu. Ali neće. Zašto? Zato što im ne odgovara, jer pokazuje strahovit podatak, da su i pored toga što su imali mnogo toga da privatizuju i prodaju (to su i učinili, mnoge milijarde su na taj način obezbedili), i pored toga što su se bavili otpisivanjem (i tu se u nekim milijardama računalo), u apsolutnim brojevima ostavili veći dug nego ta decenija ratova, ta decenija sankcija, ta decenija propadanja. Šta to govori o njihovom uspehu? Da li zbog toga izbegavaju da se tim apsolutnim brojevima pohvale?

Gde je Srbija danas? Pitaju za njen rast. Pa Srbija je u godinama kada u kontinuitetu ima pozitivan rast. Neka je i najmanji na svetu, neka je 0,01, ako je pozitivan, bolji je od njihovog minus 3,1. Nemojte da se uopšte više vraćamo na tu temu, besmisleno je. A u kontinuitetu je u plusu.

Volite da se merimo po regionu. Pogledajte onda istraživanja Svetske banke o kojima su govorili koleginica Tomić, koleginica Vlahović i kolega Arsić – u regionu Srbija doprinosi zaposlenosti. Ceo region ima danas čime da se podiči zahvaljujući tome što u poslednje tri ili četiri godine Srbija ima zaposlenost koliku je imala. Uporedite Srbiju sa okolnim zemljama, recimo, po tom parametru, šta će da bude? Biće dobro. Pokazaće neke rang-liste da je Srbija vanredno uspešna i na regionalnom nivou.

Šteta je da se zbog sitne političke koristi ignorišu dobri rezultati za svoju zemlju. Loše je kada se ti rezultati nipodaštavaju. Ali da upadnete u zamku da sami sebe proglašavate za najgore, a niste, da sami sebe okrivljujete za nesreću koju su vam drugi izazvali pre dve decenije, a niste za nju realno krivi, e to je već zona onih otrova o kojima smo pričali. Da upadne u zamku da bude generator te vrste otrova prema svojoj zemlji, to ne sme sebi da dozvoli niko. Na prvom mestu narodni poslanik ali i nijedan građanin ove zemlje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Orliću.

(Goran Ćirić: Replika.)

Nemate osnova za repliku, možete po amandmanu.

Samo trenutak, pre vas se javio kolega Jovanović. Vi ste najpre uputili pitanje poslanicima većine da li će podržati amandman, ja sada moram da omogućim njima da daju odgovor na postavljeno pitanje.

Izvolite, kolega Jovanoviću.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Kada smo već kod amandmana, koji je u svakom slučaju afirmativan, dužništvo da prokomentarišemo i nešto što je proisteklo kao posledica veoma neprincipijelne diskusije koju su vodili pojedini poslanici odnosno, preciznije da kažem, jedan poslanik u ovom sazivu, odnosno na današnjoj raspravi.

Gospodine predsedavajući, krajnje je uvredljivo za građane Srbije, pre svega savremenike devedesetih godina, a takvih je najviše ovde i među građanima Srbije, da se Srbija optuži za raspad Jugoslavije. Uvredljivo je da se neko poziva na ratnohuškačku politiku, politiku koja je vodila jednom jedinom cilju – da se sačuva jedna država, da se u okviru te države sačuva srpski narod i da srpski narod ostane jedinstven, nepocepnan i neugnjetavan.

Ako je to bio cilj, da se amandmanom zloupotrebe istorijske činjenice, onda mi to ne smemo da dozvolimo. Istorijske činjenice su takve i neumitne da jednostavno moramo da kažemo svima istinu, a istina je sledeća – sankcije koje su postojale devedesetih godina nisu produkt bilo čega osim onoga što je predstavljalo kreiranje politike, i to svetske politike, protiv Srbije i protiv Jugoslavije.

Ne smemo da dozvolimo da oni koji su doveli do petooktobarskih promena, sa obećanjima koja su bila grandiozna, koja će da vode u svetlu budućnost... A dovela su do totalne propasti, dovela su najveću pošast na teritorije bivših republika SFRJ i direktno ugrožavanje Srbije. Zašto? Zbog toga što nijedno od datih obećanja nije ispunjeno, ali bukvalno nijedno – ni poboljšanje standarda stanovništva, ni povećanje plata, ni dovođenje investicija.

Šta smo doživeli? Doživeli smo suštu suprotnost: doživeli smo tendenciju da se na desetine hiljada privrednih društva pojave u stečajnim postupcima kao stečajni dužnici, da se kroz privatizacije budzašto prodaju najveći giganti, koje mi danas oživljavamo, koje ova vlada danas pokušava da spasi, od FAP-a pa nadalje. Doživeli smo situaciju u kojoj su se upravo zarad

jedne takve besmislene i monstrozne politike, naročito ekonomske politike, obogatili oni koji su predstavljali čelnike petooktobarske vlasti. Na čiju štetu? Na štetu građana Republike Srbije.

Danas slušamo tirade o tome da li je neko vodio ratnohuškačku politiku ili ne. To najbolje znaju građani Republike Srpske, koji kažu – Dejtonski sporazum je garancija postojanja Republike Srpske; Vens–Ovenov plan nije ratnohuškačka politika nego mirovna politika koja je vodila jednom jedinom cilju a to je da se prestane sa zločinima, bilo ko da ih pravi, da se prestane sa ratnim strahotama i da se uspostavi mir; Plan Z-4 u Republici Krajini nije ratnohuškačka politika. O čemu onda govorimo kada slušamo nešto što nema nikakve veze sa istinom a još manje sa istorijom?

Na kraju želim samo da se osvrnem još jednom na amandman. Koleginica Vlahović je zaista pogodila suštinu. Mi imamo razloga da ga podržimo i da glasamo za taj amandman, ne postoji ni jedan jedini razlog da se dovodi u dilemu da li će se glasati ili neće, da li je to politička demagogija ili ne, da li je to nekakav politički manir ili ne. Ovaj amandman je nešto što se smatra afirmativnim, progresivnim i zaista je za podršku i uvažavanje. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, po amandmanu.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Traje ova rasprava. Meni je jasno, i verovatno dobrom delu javnosti, da je potrebno napraviti istorijsku reviziju i pogled ka 5. oktobru, a da devedesete godine u potpunosti zaboravimo. Mislim da je važno upravo zbog naše odgovornosti, u kojoj ne smemo da ponavljamo greške koje smo tada ponavljali, devedesetih godina. Govorim o nespemnosti da se napravi dijalog tada najvažnijih predsednika republika SFRJ, koji su imali svoje turneje, mnogi stariji pamte, po glavnim gradovima republika i nisu uspeli da iz tih turneja izađu sa nekim dogovorom koji će značiti mir na ovom prostoru. Znamo koliko nas je koštao taj sukob na Balkanu devedesetih godina. Znamo koliko nas je koštao. Sadašnji ekonomski status, socijalni i svaki drugi u osnovi je posledica onoga što smo doživeli devedesetih godina.

Tačno je, dvehiljadite godine nisu bile sjajne, ali kolega je pozvao da govorimo o apsolutnim brojevima pa ću govoriti o tim apsolutnim brojevima, kojima ćemo definisati (ne izbegavam to) šta je bilo između 1990. i 2000. godine, i 2000. i 2012. godine.

Javni dug 2000. godine iznosio je petnaest milijardi evra, evo apsolutnog broja, učešće u BDP-u preko 200%, pošto je nivo BDP-a 2000. godine bio nešto iznad sedam milijardi evra, a danas je oko trideset pet ili nešto više, pet puta više. Da li vam je potreban neki podatak koji može da ilustruje da li je danas bolje ili je bilo bolje 1990. godine, ili 2000. pogotovo? Dakle, 2000. godine: sedam milijardi evra BDP-a, petnaest milijardi evra javnog duga, učešće javnog duga u BDP-u više od 200%.

Godina 2012, opet u apsolutnim brojevima: u junu, kada ste preuzeli odgovornost i formirali Vladu, javni dug je iznosio takođe petnaest milijardi evra, učešće u BDP-u u tom trenutku je bilo oko 45-46%, na granici onoga što je definisao Zakon o budžetu, u nivou mogućeg zaduženja i učešću javnog duga u BDP-u od 45%. To su apsolutni brojevi, o kojima ne moramo da raspravljamo. Naravno, interpretiraju ih različiti ljudi na različite načine.

Još jednom, ovo je poziv svima nama u politici, u javnom govoru, da ne šaljemo te strelice mržnje. Imali smo, nažalost, pre dva dana poruku jednog od naših kolega poslanika, koji je pretio dvojici kolega da će udvostručiti svoje aktivnosti zbog kojih je osuđen i da će ih preklati. Evo, sedi jedan od tih kolega. Nažalost, nisam čuo osudu takvih pretnji i takvih reči. Ovde je ministar policije i pozivam ga da državni organi preduzmu mere zaštite naših kolega koje su doživele tu vrstu pretnji, koje ja ne smatram bezazlenim. A ponajmanje su bezazlene za sve nas u javnosti Srbije. Ne želim da ponavljamo takve vrste grešaka, jer takve pretnje smo slušali i devedesetih godina i videli smo kakve su posledice za sve ljude na ovom prostoru.

Zbog toga se borim da govorimo o tome otvoreno. Pozivam sve vas da reagujemo sa dovoljnim nivoom solidarnosti, ljudskosti u odbrani integriteta i bezbednosti svakog od nas pojedinačno.

To su razlozi zbog kojih želim da razgovaramo o povišenom nivou odgovornosti kada razgovaramo o svim ovim temama.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, da li želite povredu Poslovnika ili po amandmanu?

Povreda Poslovnika. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, ponovo reklamiram član 107, povreda dostojanstva.

Ovde je navedena visina duga, time je povređeno dostojanstvo. Nije rečeno da su nam ostavljene kamate od 1,1 milijarde godišnje, što znači za pet godina 5,5 milijardi. Nije rečeno da je potrošena kompletna srpska privreda, što je povreda dostojanstva, za 6,7 milijardi evra; nije rečeno da je potrošena donatorska podrška koja je bila vredna 4,5 milijardi; nije rečeno da je potrošen oprost duga Londonskog i Pariskog kluba, koji je vredeo preko 4,5 milijardi, što je ukupno dodatnih 15,5 milijardi. Dakle, nisu oni ostavili dug od 17 milijardi, nego je sa ovih 15,5 to bilo 32,5 milijardi, koje su potrošili u vreme kada je izneta 51 milijarda iz zemlje zahvaljujući privatizacijama po niskim cenama.

Ovde je rečeno o devedesetim, što je takođe povreda dostojanstva. Nisam ja – moja stranka je bila miroljubiva – pisao pisma Ratku Mladiću i ohrabrivao sukobe u Bosni i Hercegovini, pod znacima navoda, sokolio ga da odbrani što je trebalo da brani. Nisam ja stavio Perišića i Grubača u Saveznu vladu. Nisam ja stavio Radulovića u Vladu Slobodana Miloševića, takođe. To su uradili oni.

Nisam ja specijalni savetnik u „Pošti“. „Pošta“ je javno preduzeće države Srbije, koje kontroliše Vlada Republike Srbije. Nisam ja specijalni savetnik za 156.000, već prethodni govornik. On je vlast, ne ja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Rističeviću, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Član 104, kada se poslanik uvredljivo obraća drugom kolegi.

Malopre smo čuli uvredu iznesenu u neistini i nepotpunom informisanju javnosti kada je kolega rekao da je poslanik pretio dvojici kolega poslanika. Javnost zna, Vojislav Šešelj je posle nepravedne presude u drugostepenom postupku više puta ponovio da će taj zločin za koji je osuđen na desetogodišnju robiju ponovo da uradi, i to višestruko jačeg intenziteta. Zašto? Za one koji ne shvataju baš dobro, koji su „dobronamerni“ – ako nije bilo nikakvog zločina i nema nikakvog dokaza za taj zločin, šta je logičnije nego da se na tako ironičan način Vojislav Šešelj obrati tom Haškom tribunalu i onima koji su svesrdno pomagali Haški tribunal kako bi izmislili da je bilo proterivanja Hrvata sa teritorije Republike Srbije? Svi znamo da toga nije bilo.

To što neko ne shvata ironiju koju izražava Vojislav Šešelj ponižavajući ponovo, po ko zna koji put, Haški tribunal, a i one slugerante koji su trčali u Hrtkovce, izmišljali, plaćali lažne svedoke... Njima se jasno obratio, da bi na njima lično izvršio višestruko veći zločin od onog koji je izvršio tako što su razmenom imovine Srbi i Hrvati iz Hrtkovaca jednostavno obezbedili sebi krov nad glavom, kako i kakvog kvaliteta, to nije bitno.

Suština je sledeća: obojica poslanika kojima je Vojislav Šešelj pretio i dalje se finansiraju iz istih izvora. Neka kažu koliko primaju novaca da bi pljuvali po Vojislavu Šešelju, a ponekad kad im se nađe i Srbija.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre Đorđeviću, kolegice i kolege narodni poslanici, imajući u vidu značaj i potrebu da se u okvirima našeg društva i njegovog socijalnog konteksta postave jaki temelji u procesu sprovođenja inicijative za inkluzivno obrazovanje građanstva, i u svrhu istrajavanja države u

nameri da se i ubuduće ulažu napori da jedna esencijalno bitna stavka dobije pozitivan epilog, nastaviću sa dosadašnjom praksom insistiranja na delovanju u tom pravcu gde god da se u zakonskim okvirima ukaže prostor za podsticanje i afirmisanje te sekvence.

Naime, predloženi amandman kao i amandmani koje sam predložila na ovaj predlog zakona imaju za cilj komplementiranje i kompaktnost već ustanovljenih stavki kvalitetno i prilično studiozno napisanog Predloga zakona.

Inkluzivno obrazovanje je neophodan korak u razvoju društva baziranog na ljudskim pravima svih građana. Osnovna funkcija obrazovanja je priprema za život u zajednici. Ako neko počne da se obrazuje u uslovima izolacije, u oskudnom, jednoličnom, izdvojenom i ograničenom iskustvenom prostoru, onda će osoba biti uskraćena za mogućnost da se ikada ravnopravno uključi u život zajednice, ali i zajednica će biti uskraćena, u tom slučaju, da pruži podršku onima kojima je potrebna.

Inkluzivno obrazovanje je deo šire strategije jednog društva koje promoviše da se stvori jedan svet mira, tolerancije, održivog korišćenja resursa, socijalne pravde, u kome su zadovoljena sva i svačija osnovna prava i potrebe. A da bi se to desilo, potrebno je uočiti prepreke i tražiti rešenja za njihovo prevazilaženje, u lokalnoj kulturi, u politikama, u praksi, i osigurati neophodnu pomoć i resurse.

Kada govorimo o Predlogu zakona o planskom sistemu Republike Srbije, moram da kažem da se rad lokalne samouprave u Gradu Nišu odvija na četiri koloseka, a to su: podrška ulaganjima, strateško planiranje, unapređenje poslovnog okruženja i projekti.

Za kraj moram da kažem, predsedavajući, gospodine Milićeviću, veoma je bitno, čak najbitnije, u kakvom smo stanju i statusu zatekli Grad Niš 2012. godine. Mislim da je neshvatljivo i nepojmljivo da se minimizira činjenično stanje. To vam je kao i vođenje kućnog budžeta – ukoliko ste prezaduženi, imate crnu rupu u budžetu, kaos u finansijama, javnim finansijama. Biram reči kojima ću da opišem stanje u javnim komunalnim preduzećima. Pomenuću, recimo, niški Dom zdravlja, koji je nasledio dug od 158.000.000 i zaostalu jednu i po platu zaposlenim radnicima. Znači, trebalo je sve to dovesti u neko stanje normale da biste mogli da idete napred i na zdravim osnovama gradite kuću. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Pavlović, želite po amandmanu? Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Podržala bih koleginičin amandman i inkluzivno obrazovanje, i uopšte svaku vrstu obrazovanja koje može na bilo kom zakonu, pa i ovom zakonu o planiranju, da se izradi. Međutim, mi smo danima pričali o dva člana, pa ćemo verovatno i sad pričati o dva člana zakona; pričali smo o dva člana u vezi s ličnim i celoživotnim obrazovanjem.

Zaista bih volela da podržim ovo što je koleginica rekla, međutim, smatram da bi reprezentativni primer tog celoživotnog obrazovanja i ličnog usavršavanja trebalo da bude Skupština Republike Srbije. Lično, ja sam ovde nešto više od godinu dana, prošao mi je i pripravnički staž, kako bi to rekli u nekom preduzeću, i nisam ovde stekla nikakva znanja koja mogu da koriste nekom pristojnom čoveku. Znači, znanja koja sam ovde stekla, koja su za mene apsolutno neupotrebljiva, jesu: kako se vređaju kolege, kako se govori neistina, kako je moguće čak pretiti nekome, kako se za ratne zločine kaže da neko ne kapira ironiju. Ja ne mogu da shvatim da ratni zločin i ironija uopšte mogu jedno s drugim da budu u vezi.

Zato bih molila da sve ovo što je koleginica rekla i što smo na prošloj sednici pričali o ličnom i celoživotnom obrazovanju ovde vidim u kakvoj formi je to lično i celoživotno obrazovanje poslanika i da mi budemo, kažem, reprezentativni primer građanima Srbije kako je to znanje ovde na najvišem nivou iskazano. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Radoslav Jović.

Izvolite.

RADOSLAV JOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, na član 1. ovog zakona podneo sam amandman koji ima za cilj da podvuče značaj planiranja za razvoj sistema javnog zdravlja.

Poznato je, kada govorimo o planiranju, da postoji nekoliko važnih elemenata: prvo kadrovi, zatim prostor, oprema, potrošna sredstva i, naravno, standard zaposlenih u sistemu javnog zdravlja. Ako analiziramo sve ove elemente za koje očekujemo da će biti predmet realizovanja ovog zakona koji je pred nama, jasno je da smo u prethodnom periodu morali da u mnogo segmenata gasimo požar.

Setimo se samo podatka da je pre dve godine prosek životnog doba zaposlenih u sistemu zdravstvene zaštite bio oko 55 godina. Naravno da je, kada govorimo o tom elementu, perspektiva razvoja zdravstva bila dovedena u pitanje. Setimo se u kakvom su nam stanju bile ustanove, klinički centri, bolnice, domovi zdravlja. Dakle, i taj drugi element je bio veoma zapušten. Ako govorimo o opremi, setimo se šta je sve od toga nedostajalo u našim zdravstvenim ustanovama. Naravno, kada govorimo o potrošnim sredstvima, setimo se da smo prošli kroz jedan period kada u našim zdravstvenim ustanovama nije bilo, nažalost, ni penicilina.

Dakle, donošenje ovakvog zakona je s aspekta razvoja sistema zdravstvene zaštite u Srbiji veoma važno jer ćemo moći da planiramo sve ove elemente koje sam malopre pobrao. Ne sme se više dozvoliti da bilo koji element koji utiče na sistem zdravstvene zaštite bude zapostavljen.

U krajnjoj liniji, ovaj zakon doživljam kao želju države, kao napore Vlade i Narodne skupštine da konačno uvedu planski sistem, sistem u kome će se jasno znati šta mi kao društvo želimo, koji će uvesti makar nekoliko principa kao što su racionalnost, pravičnost, ravnomernost itd. u razvoju svih segmenata našeg društva.

Nadam se da će većina mojih koleginja i kolega u Narodnoj skupštini podržati ovaj zakon i da ćemo konačno, zahvaljujući njemu i njegovoj realizaciji, dobiti državu kao dobrog domaćina koji će na racionalan način raspolagati resursima kojim raspolažemo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Joviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije radi dodatnog definisanja predmeta ovog zakona. S obzirom na to da zakon koji je pred nama reguliše planski sistem Republike Srbije, odnosno upravljanje sistemom javnih politika, srednjoročno planiranje, planska dokumenta, tj. vrstu, sadržinu i međusobnu usklađenost planskih dokumenata, smatrala sam da predmet ovog zakona posebno treba povezati sa unapređenjem pravosuđa u Republici Srbiji.

Zašto nam je ovo bitno? Ovo nam je bitno pre svega zbog toga što je Republika Srbija otvorila i u pregovorima je sa EU u vezi sa poglavljima 23 i 24. a upravo se Poglavlje 23. odnosi na pravosuđe i osnovna prava, između ostalog, i na reformu pravosuđa i antikorupcijsku politiku. Ali ono što za Republiku Srbiju treba da bude mnogo bitnije od ovog prvog razloga koji sam navela, to je da planski sistem pravosuđa treba napokon da dovede do toga da sudijska funkcija može dostojanstveno da se vrši.

Znači, ukoliko bismo napravili novi planski sistem unapređenja pravosuđa, treba da se prvo vidi kakvo je stanje što se tiče resursa u pravosuđu, da li su sudije dovoljno obučene da donose nezavisne presude, da li su sudije dovoljno obučene da u potpunosti primene Zakon o elektronskoj upravi koji smo nedavno usvojili; u kakvom su stanju zgrade gde se odvijaju suđenja, kakve su kancelarije u kojima sudije sude, da li je potrebno plansko investiciono ulaganje u te zgrade. S druge strane, ukoliko država tim planskim sistemom omogući da sudije dostojanstveno vrše svoju funkciju, sudije treba da rade ono što je njihova osnovna dužnost i obaveza, a to je da samostalno i nezavisno sude. Uvek i

ponovo treba insistirati na potpunoj nezavisnosti sudova, i da se napokon reše nelegalne privatizacije koje su iza nas. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Jovan Palalić.

Izvolite.

JOVAN PALALIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, dosta se danas i ovih dana raspravljalo o tome da li nam je uopšte potreban zakon o planskom sistemu Republike Srbije, da li nam je uopšte potrebno planiranje u državi. Želim da kažem da se upravo jednim ovakvim zakonom pokazuje koliko se ozbiljno promišlja o državi i koliko se konačno, posle jednog perioda kada je država potpuno urušena, kada su sve njene institucije bile obezvređene, potcenjene, ponižene, počinje ozbiljno razmišljati i planirati. Ne govorim ovo slučajno i bez konkretnih primera iz prethodnog perioda, kada se pokazivalo kako je država funkcionisala i kako su se donosila planska dokumenta, zakoni i odluke, mogu da kažem potpuno razroko, u toj vladi.

Uzmite primer Vlade iz perioda 2008–2012. godine, koja je za jedan od svojih glavnih ciljeva proglasila decentralizaciju. Tada se mnogo govorilo o decentralizaciji. To je tipičan primer zašto nam je potreban jedan ovakav zakon o planskom sistemu. Tadašnji ministar Mladen Dinkić govorio je kako nam je potrebna decentralizacija, a u isto vreme su donošene odluke kojima su se umanjivala sredstva lokalnim samoupravama. Kada se govorilo o regionalnom razvoju, u isto vreme se donosio zakon o ukidanju sudova u pojedinim opštinama, i na taj način su i sami investitori bežali iz tih opština.

Prosto, bio je potpuni haos u Vladi. Nikakve koordinacije, planiranja. Zato smo došli u situaciju da su institucije urušene, da se država zadužila, da se izvršila reforma pravosuđa koja je potpuno obezvređila pravosudni sistem, da je država postala plen i da su se zapošljavali isključivo po partijskom principu i da je na svaki mogući način država bila na kolenima.

Ovaj zakon donosi koordinaciju planiranja. Ovaj zakon pokazuje da je država jedinstveni sistem i da sve javne politike moraju biti usklađene. Samo tako država može biti jaka i samo tako možemo krenuti u novi ekonomski razvoj i privlačenje novih investicija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Izvolite, kolega Jokiću.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre, mi smo u svom ekonomskom razvoju došli do trenutka kada moramo planirati na duge staze, moramo praviti trogodišnje i petogodišnje planove, kao što smo to nekada radili, osamdesetih godina. Vreme koje je iza nas bilo je takvo kakvo je, moramo se

okrenuti novoj ulozi republičke administracije ili javne uprave, koja mora biti kreator javne politike.

Ta javna politika mora biti usaglašena sa planiranjem budžeta. Potrebno je usaglašavanje svih subjekata koji učestvuju u planiranju i ekonomskom razvoju, mislim na javnu upravu, republičku, na lokalnu upravu, mislim na mesne zajednice, sve do samog građanina, a sve to da bi bilo bolje građanima i da bi imali efikasniji i brži ekonomski razvoj.

Za efikasnost u ekonomiji, politici, vrlo je bita uloga Vlade. Vlada je to iskazala tako što je formirala Kancelariju za e-upravu i informacione tehnologije. Ja sam o tome govorio da je to urađeno tako dobro, da su odabrani pravi ljudi, da su početni rezultati bili tako uspešni i vidljivi da je naša Kancelarija za e-upravu i IT dobila svetsku nagradu UN, što je garant da će e-uprava doprineti da ekonomski razvoj bude još efikasniji, o čemu sam govorio u svom amandmanu.

Zato je potrebno da otvorimo i tržište otvorenih podataka. Tržište otvorenih podataka je danas velika sirovina IT industrije i mi moramo o tome povesti računa i dalje nastaviti sa razvojem e-uprave. To će biti garant da ćemo svakog dana imati sve bolje rezultate i da će građani živeti sve bolje i bolje.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Reč ima narodni poslanik Nenad Mitrović.

Izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije podneo sam amandman na član 1, gde se dodaje stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na stabilnost kursa dinara“.

Ovim zakonom, u članu 1, uređuje se planski sistem Republike Srbije, tj. upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, vrste i sadržina planskih dokumenata koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i sprovode učesnici u planskom sistemu.

Razlog za donošenje jednog ovakvog zakona je potreba da se uspostavi efikasan, transparentan, koordinisan i realističan sistem planiranja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave, koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava, obezbeđenje održivog rasta i razvoja Republike Srbije, uključujući autonomne pokrajine i lokalne samouprave.

Ovim zakonom postiže se efikasan planski sistem, da se naročito zna šta je planirano u pogledu javnih politika. Ovim zakonom ostvarujemo zajedničko planiranje javnih politika ali i realizaciju planiranog, pa na taj način pomažemo razvoj slabo razvijenih i nerazvijenih opština u Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala lepo.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre, na član 1. ovog zakona podneo sam amandman kojim se dodaje stav 2. koji glasi – planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim akcentom na nerazvijene opštine.

Članom 1. definisano je šta se uređuje planskim sistemom Republike Srbije, odnosno upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje. Znamo da se pod pojmom „javne politike“ podrazumevaju pravci delovanja Republike Srbije i pravci delovanja autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.

Pripremajući amandmane, pažljivo sam analizirao ovaj predlog zakona i mišljenja sam da isti rešava mnoge nagomilane probleme i ide u susret potrebama sadašnjosti, tako da se ne ugrožava mogućnost budućih generacija da zadovolje sopstvene potrebe, naprotiv, postavlja im odličnu osnovu za budući napredak.

Uspostavljanje planskog sistema, između ostalog, omogućava stalni ekonomski rast i dugoročno bolje korišćenje resursa, što za posledicu svakako ima smanjenje siromaštva. Zakon o planskom sistemu omogućava praćenje aktuelnih trendova i zahteva i, što je najbitnije, rešava probleme iz prošlosti kao što su polarizacija razvijenih i nerazvijenih područja, depopulacija i druge regionalne neravnomernosti koje su svakim danom dolazile sve više do izražaja.

Donošenjem i primenom zakona o planskom sistemu utvrđuje se i sprovodi javna politika u cilju uspostavljanja efikasnog planskog sistema i stimulativnog regulatornog okvira na svim nivoima, što je jedini pravilan pristup ako želimo da ostvarimo suštinski i sistemski napredak. Samim tim, afirmiše se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim akcentom na nerazvijene opštine, što je dodatno definisano u podnetom amandmanu na član 1. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, dr Krivokapiću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom podvlači se značaj pitanja razvoja. Razvoj je u tesnoj vezi s ukupnim privrednim prilikama u zemlji i, naravno, sa pitanjem zaposlenosti odnosno pitanjima proizvodnje.

Danas se tokom ove skupštinske rasprave nekoliko puta postavio znak pitanja šta je moguće u Srbiji proizvoditi danas, za šta imamo kapacitete, znanja i mogućnosti. Zaista, činjenica jeste da mnogo toga Srbija danas može, mnogo više od onoga što obično ljudi imaju u vidu kada govore o proizvodnji u našoj zemlji.

Prisutni ministar, inače, ništa nije pogrešio. Srbija danas može da izvozi male avione, i to i čini. U reakciji na onu vest neko je komentarisao danas – eto, izvezlo je jedno preduzeće dva aviona. Dva samo u SAD, ukupno, čini mi se, podatak je – više od 160 u različite krajeve sveta, pedesetak zemalja je u pitanju. To je, zaista, u Srbiji moguće. To je realnost. Ali obratite pažnju, dame i gospodo, reč je o privatnom sektoru. Upravo tamo gde želimo da postignemo najbolje moguće efekte, da podstaknemo privatnu inicijativu, takve stvari se dešavaju. To nije nikakva fantazija, nikakva bajka. To je moguće.

I, da, postoje i naučni instituti koji danas rade ozbiljne stvari, koji rade sa savremenim tehnologijama. Da, postoje i privatni instituti u tom smeru. I, da, tamo gde je potrebno, Srbija danas ima sredstva da te dobre procese podstakne, između ostalog, i subvencijama.

Činjenica je da mi te programe, ne samo na osnovu onoga što kaže slovo zakona već i u praksi, realizujemo sa podjednakim uvažavanjem i domaćih i stranih investitora. Neko je postavio pitanje – dajte odnose. Zvanični izveštaji od prošle godine kažu – ukupno oko 180 takvih programa za strani kapital, odnosno oko 150, ako ne grešim, za izvorno domaći. Dakle, kao što se vidi, i neka formalna, suvoparna statistika govori da tu nikakvih potcenjivanja jednih u odnosu na druge nema.

Na taj način mi povećavamo zaposlenost, smanjujemo javni dug u onim relativnim odnosima, pa i u apsolutnim odnosima. Malopre neki nisu hteli da daju informaciju do kraja – onih 17,7 milijardi javnog duga na kraju 2012. godine, što je bilo sve samo ne dobar rezultat, danas će moći da se savlada. Pa i onaj relativni odnos pada već drugu godinu zaredom, mnogo ranije nego što je predviđeno. Srbija zaista postaje uspešno mesto, dobro mesto za život, sve suprotno od neuspešne DOS palanke kakva je bila nekada. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNĀNOVIĆ: Hvala.

Poštovani gospodine ministre, kolege i kolegice narodni poslanici, u članu 1. Predloga zakona propisano je da se ovim zakonom uređuje planski sistem Republike Srbije, odnosno upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, vrste i sadržina planskih dokumenata koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i sprovode učesnici u planskom sistemu, međusobna usklađenost planskih dokumenata, postupak utvrđivanja i

spvođenja javnih politika i obaveza izveštavanja o spvođenju planskih dokumenata, kao i shodna primena obaveze spvođenja analize efekata na propise i na vrednovanje učinaka tih propisa.

Podnela sam amandman kojim se u članu 1. dodaje stav 2, da se planskim sistemom Republike Srbije afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje pravosudnih institucija.

Svakako je za sveukupni razvoj Republike Srbije veoma važno funkcionisanje pravosudnog sistema i rad na unapređenju pravosudnih institucija. Srbija je u tom cilju donela racionalnu Strategiju reforme pravosuđa za period od 2013. do 2018. godine. Usledila je faza unapređenja, odnosno preciznog definisanja usvojenog pravnog okvira, institucionalno i profesionalno jačanje kapaciteta novoformiranih institucija: Visokog saveta sudstva, Državnog veća tužilaca, Pravosudne akademije, kao i povezivanje procesa reforme pravosuđa sa procesom evropskih integracija. Strategija jeste odgovor na izazove za unapređenje sistema pravosuđa i pokazala je spremnost države da odgovori na zahteve građana za poštovanjem vladavine prava i nezavisnim, nepristrasnim, odgovornim i efikasnim pravosudnim sistemom. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Reč ima narodni poslanik Nikola Jolović.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre, planskim sistemom Republike Srbije uređuje se upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, vrste i sadržina planskih dokumenata koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i spvoode učesnici u planskom sistemu, međusobna usklađenost planskih dokumenata, postupak utvrđivanja i spvođenja javnih politika i obaveza izveštavanja o spvođenju planskih dokumenata, kao i shodna primena obaveze spvođenja analize efekata na propise i na vrednovanje učinaka tih propisa.

Međutim, u članu ovog predloga zakona nije precizirano na koji način će se spvoditi planiranje, tj. kako će se planska dokumenta upotrebljavati u cilju razvoja Republike Srbije. Ovim amandmanom dopunjuje se član ovog predloga zakona, gde se precizno definiše da je jedan od zadataka planskog sistema afirmacija sveukupnog razvoja Republike Srbije i bolji pristup ekonomskim resursima.

Pored ostalih načela koja bliže određuju način funkcionisanja planskih dokumenata, iskorišćenost ekonomskih resursa jeste jedna od polaznih osnova za formiranje planskog sistema koji postavlja ciljeve, utvrđuje prioritete javnih politika, odnosno planira mere i aktivnosti za njihovo dostizanje u okvirima svojih nadležnosti i u vezi sa svojim funkcionisanjem. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Reč ima narodni poslanik Stanislava Janošević.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ispred nas je veoma bitan period, period izrade daljeg plana razvoja Republike Srbije. Neophodno je da utvrdimo prioritete ciljeve u razvoju Republike Srbije, što se odnosi i na korišćenje sredstava EU i razvojnih fondova koji će nam pomoći.

Kao državi koja strpljivo i dobro napreduje ka ulasku u EU, otvaraju nam se mnoga vrata. Mi želimo da svoj poslovni ambijent učinimo što atraktivnijim za investitore i, samim tim, imamo mogućnost korišćenja evropskih fondova.

Čelnici Grada Zrenjanina prepoznali su pozitivne efekte prekogranične saradnje sa Rumunijom i korišćenjem IPA fondova Grad Zrenjanin donirao je Policijskoj upravi u Zrenjaninu vatrogasna vozila i pomoćne čamce u iznosu od 500.000 evra. To je izvanredan primer projekta rada policije u zajednici, o čemu ministar Stefanović govori, i ovom prilikom apelujem da i druge lokalne samouprave prate ovaj primer.

Odlično se borimo protiv kriminala, njegova stopa prisutnosti u društvu je sve manja, međutim, moramo voditi računa i o ovim vanrednim situacijama koje mogu biti izazvane nekim elementarnim nepogodama. Moram, između ostalog, napomenuti da Kancelarija za mlade u Zrenjaninu ima izuzetnu saradnju sa MUP-om, Policijskom upravom u Zrenjaninu i Žandarmerijom. Oni zajedno organizuju mnoge obuke, edukacije, simulacije događaja, što nas dodatno čini sigurnijim. Ono što je pohvalno u celoj ovoj priči jeste da se održavaju mnoge humanitarne utakmice, koje su uglavnom revijalnog karaktera.

Za svaku pohvalu je kada imate tim koji paralelno vodi računa o obrazovanju, zdravstvu, bezbednosti i privredi. Stoga podnosim ovaj amandman, koji će dopuniti sveobuhvatni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Reč ima narodni poslanik Dragan Veljković.

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, odredbom člana 1. predloženog zakona o planskom sistemu Republike Srbije utvrđen je predmet zakona kojim se uređuje planski sistem Republike Srbije kroz propisivanje formata i obavezne sadržine različitih planskih dokumenata, obezbeđivanje i povezivanje javnih politika, obavezu praćenja i vrednovanja usvojenih javnih politika i propisa, uspostavu jedinstvenog informacionog sistema, kao i obavezu sprovođenja konsultacija prilikom izrade dokumenata javnih politika i propisa. Ovako definisan predmet zakona ima za primaran cilj

uspostavljanje efikasnog, transparentnog, koordinisanog sistema planiranja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalnih samouprava.

Predloženim amandmanom kojim se dodaje stav 2. dodatno se definiše predmet zakona. On se odnosi na sveobuhvatan razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na prava raseljenih lica.

Poštovane kolege, konflikti u regionu su doveli Republiku Srbiju na prvo mesto u Evropi po broju izbeglica i raseljenih lica. Nakon NATO agresije 1999. godine i ulaska KFOR-a na prostor Kosova i Metohije, više od 200.000 Srba i ostalih nealbanaca bilo je prisiljeno da napusti svoja prebivališta, dok je dodatnih 20.000 lica raseljeno u martovskom pogromu 2004. godine. Pritom treba istaći činjenicu da, uprkos prisustvu međunarodne zajednice, ne postoje adekvatni bezbednosni uslovi za povratak niti je osiguran pristup pravima, tako da se u proteklom periodu vratio zanemarljiv broj raseljenih lica, od čega je manje od 5% ostvarilo održiv povratak.

Ova migracija dovela je do novog opterećenja Srbije, u kojoj se već nalazilo više od pola miliona izbeglica iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Republika Srbija je, u saradnji sa različitim subjektima na međunarodnom i nacionalnom nivou, obezbedila izbeglicama trajna, održiva i primerena rešenja kroz pristup svim pravima, uslugama i resursima na jednakim osnovama kao državljanima Republike Srbije, a interno raseljenim licima efektivno poboljšanje uslova života u toku raseljenja i potpunu socijalnu uključenost.

U tom kontekstu apostrofiram činjenicu da je za obezbeđivanje prihvata i zbrinjavanja izbeglica i raseljenih lica Republika Srbija obezbedila više od 260.000.000 evra iz sopstvenog budžeta, i to: 42.000.000 za smeštaj u kolektivnim centrima i socijalna davanja, 72.000.000 za zdravstvenu zaštitu i 150.000.000 za obrazovanje.

Osim prema hiljadama izbeglica i interno raseljenih lica, Republika Srbija je pokazala humanost i poštovanje međunarodnih standarda prema više od milion migranata iz Azije i Afrike koji su prešli preko teritorije Republike Srbije, kao i prema onima koji su trenutno smešteni u prihvatnim centrima za azil. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Reč ima narodni poslanik Stanija Kompirović.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama se nalazi Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, kao i niz predloga o izmenama i dopunama zakona o finansijskom značaju koje Srbija kao zemlja treba da donese da bi postala ravnopravna članica zajednice evropskih naroda, koji će omogućiti efikasniji rad, rezultate i značaj u primeni istih.

Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije izdvajam kao veoma bitan. Razlog za donošenje ovog zakona je potreba da se uspostavi

efikasan, transparentan i realističan sistem planiranja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave koji pokriva sve aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike, uz obezbeđenje rasta i razvoja, kao i efikasno sprovođenje procesa pristupanja Evropskoj uniji.

Podnosim amandman na član 1. Predlog zakona i dodajem stav koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa.“

Veliki su napor uložili naš predsednik i naša vlada da bismo se podigli sa dna, i u tome su uspeali. Srbija ima svoj cilj, prioritet i rezultate kojima može da se pohvali. Građani su tražili rad i pristali na teške mere štednje da bi se podigli na lestvicu više, kako bi naša država bila bolja i kako bi se u njoj bolje živelo. Srbija radi i gradi i ne želi više nazad, idemo putem boljeg i napred.

Uspeli smo da stvorimo stabilnost i očuvamo je. Stabilnost – ekonomska, regionalna i politička – uslov je za nove investicije. Bez stabilnosti ne bi bilo stranih ni domaćih investitora. Stabilnost je prva i neophodna mera ka budućnosti. Dovala je do otvaranja novih fabrika, novih radnih mesta. Samo u periodu 2014–2016. godine otvoreno je 124.000 novih radnih mesta, što je omogućilo bolji život i standard naših građana.

Danas imamo međunarodni ugled, poštovanje za našu zemlju, koja je nezavisna i suverena, kojoj se veruje i koja je pouzdan partner svojim prijateljima. Da je tako, potvrđuju investicije iz regiona, Evrope i celog sveta. Srbija postaje značajan regionalni činilac.

Mi smo za protekle tri godine privukli sedam milijardi evra stranih investicija. Sada se najavljuju dve veoma značajne investicije u automobilskoj industriji, u Čačku i Vojvodini, i time otvaramo prostor za nova radna mesta. Zato je korist od stranih investitora očigledna i izvesna – s jedne strane, radna mesta, a s druge strane, sve to dovodi do ekonomskog rasta naše zemlje.

Značaj svega toga je i stabilna valuta i niska inflacija, za koju je pored Vlade Srbije značajna Narodna banka Srbije, i guvernerka, te građani Srbije imaju sigurnost i mogućnost da planiraju i misle na svoju budućnost. Narodna banka Srbije oduzela je dozvolu za rad „Jugobanci Jugbanci“ a. d. Kosovska Mitrovica zbog likvidnosti, jer banka već duži vremenski period ne ispunjava uslove koje propisuje NBS. Imovinu i obaveze kao i zaposlene radnike preuzela je Banka Poštanska štedionica, pa su tako zaposleni i klijenti dobili olakšanje.

To je dokaz koliko naš predsednik i Vlada misle o svakom pojedincu i opstanku i ostanku na Kosovu i Metohiji. Znamo da najveći teret nosi naš predsednik, pa smo mu zahvalni za mir i stabilnost. A radnici i zaposleni u „Jugobanci“ su zahvalni zato što su nastavili sa radom i imaju mogućnost da i dalje obezbeđuju svoje porodice i njihov opstanak. Sa takvom stabilnošću idemo u budućnost, da gradimo i podignemo životni standard i unapredimo naš sistem. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Reč ima narodni poslanik Milena Turk.

Izvolite.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 1. zakona o planskom sistemu koji za cilj ima dodatno definisanje predmeta ovog zakona.

Ukoliko govorimo o planskom, promišljenom, realnom i iznad svega održivom razvoju svih naših krajeva, svih okruga u Republici Srbiji, moramo imati na umu sve segmente koji omogućavaju i obezbeđuju upravo ovakav proces, pre svega mislim na Vladu Republike Srbije, na lokalne samouprave, na državni sistem koji je efikasan, na zakonsku regulativu, na ono što planiramo i pišemo kroz projekte. Celina je sastavljena od delova i oni moraju funkcionisati besprekorno.

Pokazalo se u proteklim godinama koje su to kritične tačke i tokom reformskih procesa upravo se na te tačke stavljao akcenat i upravo je tu vršena reforma državne uprave. Cilj je da državna uprava bude efikasna, da radi sa što manje troškova, da bude zapravo servis građana i da čini sve da omogući da se radi u industrijskim zonama, da se razvijamo, da stvorimo preduslove za razvoj i da nam dolaze strani investitori koji će otvoriti nova radna mesta.

Za sve ove procese bila je potrebna iznad svega volja, volja da se sagledaju problemi, da se sa problemima uhvati ukoštac, da se oni prepoznaju i počnu da se rešavaju.

Kroz jedan konkretan primer, a to je prevođenje matičnih knjiga u elektronski oblik, što su sve lokalne samouprave imale kao zadatak, moglo se zapravo videti kako su opštine godinama tavorile i stagnerale i nisu obavljale svoje zadatke. Konkretno, Opština Trstenik je od 2009. do 2016. godine svega 5% matičnih knjiga unela u elektronski oblik, navođeni smo kao loš primer. Međutim, dolaskom Srpske napredne stranke, nabavkom opreme i angažovanjem kadrova ovaj zadatak je ispunjen, došli smo do 80%. To je jasan pokazatelj kako uz dobru organizaciju, dobru volju stvari mogu da se pokrenu i promene.

Sve ove naše reforme, svi ovi naši napori zapravo su uvek prepoznati i pohvaljeni. Uz te reformske procese i zakone koje menjamo, uz maksimalno iskorišćenje potencijala koje imamo i trošenje budžetskih sredstava, zaista možemo postići rezultate. Svedoci smo da su raniji režimi ulagali isključivo u politički podobne opštine dok su ostali krajevi ostajali zapostavljeni i zanemareni. Ono što sada radi Vlada Republike Srbije i Aleksandar Vučić jeste upravo ono što nam je potrebno: ulaže se u sve krajeve ravnomerno, ulaže se u obrazovanje, ulaže se u zdravstvo, u rekonstrukciju ali i izgradnju novih objekata. I, što je najvažnije, radi se na dovođenju investitora i otvaranju novih radnih mesta. Dakle, uvek naglašavam to, uz koordinisano, plansko, iznad svega domaćinsko planiranje, možemo se nadati razvoju i oporavku naše zemlje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa. Sa radom nastavljamo u 15.15 časova. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 15.25)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Nastavljamo sa današnjim radom.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, primili ste izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, koji je utvrdio da je nastupanjem smrti narodnog poslanika Zorana Krasića nastupio slučaj iz člana 88. stava 1. tačke 8. Zakona o izboru narodnih poslanika, pa predlaže da Narodna skupština, u smislu člana 88. st. 3. i 4. istog zakona, konstatuje prestanak mandata ovom narodnom poslaniku.

Saglasno članu 88. stav 1. tačka 8. i st. 3. i 4. Zakona o izboru narodnih poslanika, Narodna skupština, na predlog Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja, konstatuje da je prestao mandat pre isteka vremena na koje je izabran narodnom poslaniku Zoranu Krasiću, danom nastupanja smrti.

Saglasno Zakonu o izboru narodnih poslanika, izvršiće se popunjavanje upražnjenog poslaničkog mesta u Narodnoj skupštini.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Petković.

Izvolite.

VLADIMIR PETKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije, za koji smatram da bi bio potpun i sveobuhvatan kada bi u stavu 2. ovog člana stajao tekst predloženog amandmana.

Naime, u okviru osnovnih odredaba zakona, koje se tiču predmeta uređivanja istog, član 1. glasi: „Ovim zakonom se uređuje planski sistem Republike Srbije, odnosno upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, vrste i sadržina planskih dokumenata koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i sprovode učesnici u planskom sistemu, međusobna usklađenost planskih dokumenata, postupak utvrđivanja i sprovođenja javnih politika i obaveza izveštavanja o sprovođenju planskih dokumenata, kao i shodna primena obaveze sprovođenja analize efekata na propise i na vrednovanje učinaka tih propisa.“

Lično smatram da bi celishodnost ovog člana bila sveobuhvatna kada bi u stavu 2. u okviru svoje pune sadržine bio obuhvaćen proces digitalizacije.

Dame i gospodo, ovo je doba digitalizacije. Broj digitalnih uređaja, sistema i aplikacija koje trenutno utiču na naše živote veoma je veliki i nema kraja listi novih. Digitalizacija je prioritet Vlade Republike Srbije kao prvorazredni društveni proces a ne samo kao prost tehničko-tehnološki razvoj.

Razlog za donošenje ovog zakona je potreba da se uspostavi efikasan, transparentan, koordinisan i realističan sistem planiranja Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave, koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava, obezbeđenje održivog rasta i razvoja Republike Srbije i digitalizaciju javne uprave i kompletnog državnog aparata, kako same Republike tako i autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave, kao i efikasno sprovođenje procesa pristupanja Evropskoj uniji.

Na kraju želim da istaknem da podržavam rad Vlade a posebno rad i poštovanje predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam u okviru svog angažovanja, kao poslanik koji je izabran sa liste SNS-a ali i kao poslanik koji predstavlja u Skupštini Republike Srbije Ujedinjenu seljačku stranku, podneo amandman na zakon o planskom sistemu Republike Srbije na član 1. gde sam stavio akcenat na nedovoljno razvijena područja.

Uvek u svojim govorima govorim o nedovoljno razvijenim područjima baš zbog toga što dolazim iz jedne opštine koja je nerazvijena a na jugoistoku Srbije je. Očekujem da u narednom periodu Vlada Republike Srbije a i naš predsednik, koji je kao premijer u prethodnom periodu radio na razvoju jugoistoka Srbije, na razvoju malih opština i na razvoju poljoprivrede...

Ovog trenutka ću se osvrnuti baš na poljoprivredu jer sam siguran da najveća šansa za razvoj jugoistoka Srbije jeste u sistematskim aktivnostima na razvoju poljoprivrede, angažovanju poljoprivrede, subvencijama u poljoprivredi. Očekujem da ćemo u Svrljigu, Beloj Palanci, Gadžinom Hanu i drugim opštinama još više ulagati i obećavati, odnosno davati sredstva kojima možemo da obezbedimo bolji život svih građana u tim opštinama. Očekujem da ćemo u narednom periodu uspeti da promenimo pravilnik koji je donet u Ministarstvu za poljoprivredu, za mala gazdinstva, i da obezbedimo bolje uslove za te naše

poljoprivredne proizvođače. Očekujem da ćemo vrlo brzo isplatiti premiju za mleko, treći kvartal.

Siguran sam da Vlada Republike Srbije, na čelu sa našom premijerkom Anom, naš predsednik i svi ministri imaju veliki akcenat i veliku obavezu, i svi radimo na tome, da radimo na prosperitetu i razvoju nerazvijenih područja iz kojeg ja dolazim.

Pozivam sve poslanike da glasaju za moj amandman jer sam siguran da ćemo svi raditi na tome da obezbedimo bolji život svim ljudima, s posebnim akcentom na nedovoljno razvijena područja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, zakon o planskom sistemu Republike Srbije svakako je u funkciji ekonomskog razvoja. U javnoj raspravi koja je prethodila ovom predlogu zakona svoje primedbe, sugestije i predloge dalo je preko 170 predstavnika organa državne uprave, lokalne samouprave, nevladinih organizacija, stručnjaka iz ove oblasti i drugih zainteresovanih. Imali su zajednički stav da je ovaj zakon neophodan za uvođenje jednog višeg nivoa reda u planskom sistemu Republike Srbije sa ciljem koordinacije i kontinuiteta u planiranju, donošenju i realizaciji, a samim tim i praćenju realizacije dokumenata javnih politika Republike Srbije.

Javne politike Republike Srbije – svi procesi Vlade Republike Srbije, lokalnih samouprava, pokrajinskih institucija koji doprinose ekonomskom razvoju – dakle, to je politika koja je stopu nezaposlenosti od 23,9% 2012. godine dovela do 12% 2017. godine, a od 2018. do 2020. godine se očekuje i ispod 8%. To je politika koja donosi napredak na svakom polju. To nije ona politika koja se sastoji u onom amandmanu, koji je opisan kao najbolji, „briše se“. Četiristo hiljada radnih mesta od 2008. do 2012. godine – briše se; ideja za novi lokalni, magistralni, auto-put – briše se; ideja za ulaganje u zdravstvo, u obrazovanje – briše se. Mi smo se sa takvom politikom davno mimoišli na jednoj raskrsnici – mi u budućnost, a oni u prošlost. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom predlažem da se u članu 1. Predloga zakona doda stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa

posebnim osvrtom na unapređenje medicinskih ustanova.“ Ovim amandmanom dodatno se definiše predmet ovog predloga zakona.

Ubrzani proces tranzicije kroz koji prolazi naša zemlja na putu ka EU pokazao se kao svojevrsni test za svaku instituciju, uključujući i zdravstvenu, koja mora da dokaže da je dovoljno sposobna i profesionalna da odgovori na visoko postavljene standarde koji podrazumevaju svakodnevno potvrđivanje i kontrolu kvaliteta rada.

Zavod za javno zdravlje Ćuprija „Pomoravlje“ u Ćupriji, čiji je osnovni zadatak promocija i zaštita zdravlja svakog žitelja Pomoravskog okruga, mora u potpunosti istrajati na putu prilagođavanja i usvajanja evropskih principa i metoda rada koji mu obezbeđuju da ostane nezaobilazna institucija u sistemu zdravstvene zaštite i zaštite životne sredine. Zavod je preventivna zdravstvena ustanova, koja je u svojoj istoriji u više navrata menjala ime i organizacionu strukturu.

Istovremeno, od osnivanja, 1954. godine, Zavod za javno zdravlje Ćuprija „Pomoravlje“ u Ćupriji beleži uzlazni trend razvoja, koji je rezultirao uslošnjanjem i povećanjem obima rada, kadrovskim jačanjem, opremanjem, uvođenjem novih laboratorijskih i drugih metoda i standarda kvaliteta. Pritom, nisu zanemareni uslovi rada i standard radnika.

Zahvaljujući velikom angažovanju zaposlenih i posvećenosti poslu i kući kojoj pripadaju, Zavod je prerastao u respektabilnu instituciju u većini oblasti kojima se bavi. Dalji razvoj Zavoda kao zdravstvene ustanove, sa ulogom unutar zdravstvenog sistema Pomoravskog okruga, pre svega koordinacionom i promotivno javnozdravstvenom, moguća je u potpunosti samo kroz realizaciju opštih i posebnih ciljeva razvoja.

Opšti ciljevi razvoja Zavoda u budućem periodu biće: održavanje uzlaznog trenda razvoja Zavoda; obezbeđivanje uslova za održivo finansiranje; unapređenje kvaliteta i efikasnosti svih aktivnosti u domenu javnog zdravlja; razvoj promocije zdravlja, prevencije bolesti i zaštite životne sredine; očuvanje i unapređivanje zdravlja stanovnika Pomoravskog okruga; smanjenje incidence i prevalence najznačajnijih oboljenja i stanja i redukovanje najvažnijih faktora rizika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč?

Kolega Lukiću, izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, pravilnom koordinacijom između lokalne samouprave i republičkih organa u procesu delovanja u određenim oblastima radi postizanja željenih ciljeva moguće je da

republički organi imaju uvid u potrebu sveukupnog razvoja Srbije, odnosno svakog dela njene teritorije, tako da nijedna lokalna samouprava ne bude zapostavljena prilikom petogodišnjeg planiranja koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i sprovode učesnici u planskom sistemu. Postiže se međusobna usklađenost planskih dokumenata, odnosno republički organi prepoznaju potrebe lokalne samouprave.

Ovim načinom rada republički organi prepoznali bi potrebe Bajine Bašte, odakle ja dolazim, za proglašavanjem dela njene teritorije na području planine Tare i planine Povlena vazdušnom banjom, kako bismo na tim mestima mogli da koristimo izuzetno veliki potencijal za razvoj seoskog i ostalih vrsta turizma, a naročito sportskog, kongresnog, planinarskog i lovnog. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč?

Kolega Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Kao većina amandmana koje podnosim u poslednje vreme, i ovaj amandman na zakon o planskom sistemu odnosi se na održivi razvoj, odnosno moja je podrška Vladi Republike Srbije u ekonomskom i održivom razvoju Republike Srbije.

Pre nego što bilo šta više kažem o samom amandmanu, podsetiću da smo danas slušali svakojače diskusije s one strane. Jedan od kolega čak nas je vratio u vreme Rima i plebiscita i pomenuo da se održavaju skupštine na trgovima. Reče, treba da izađemo pred građane i porazgovaramo o problemu, konkretno, aerodroma.

Svi građani imaju svoje predstavnike, zato smo išli na izbore. Mislim da se sve stvari rešavaju što u lokalnom, što u republičkom parlamentu, a većina i u Vladi.

Čak je bilo i vrlo ružnih diskusija. Pominjalo se neko poređenje između onoga što radi ova skupštinska većina i ova vlada, u šta ulaže i kakve su to investicije... Poređenje je bilo između nas i npr. Slovenaca. Nemojmo zaboraviti, a većina je izgleda zaboravila, šta smo doživeli od 1991. godine, šta smo preživeli i gde smo bili. Nije za poređenje.

I, za sve one koji kažu da strani investitori nisu pravi investitori – jesu. Sva strana preduzeća, svi strani investitori moraju da registruju preduzeće u Republici Srbiji, koje će se zvati, na primer, pominjali smo danas više puta „Gorenje“, „Gorenje“ d.o.o. Beograd ili „Gorenje“ d.o.o. Valjevo. Ovde se ubiraju svi prihodi i ovde se plaćaju sve takse. Nažalost, profit ostaje osnivaču, što je sasvim normalno. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč?

Kolega Milojević.

Izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministre u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, podneo sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Predlažem da se u članu 1. Predloga zakona doda stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora“.

U tom smislu, ovim amandmanom unapređenje privatnog sektora uvodimo kao jedan od predmeta ovog zakona. Ovo je od izuzetne važnosti jer cilj zakona o planskom sistemu Republike Srbije jeste uspostavljanje efikasnog, transparentnog i koordinisanog sistema planiranja koji će pokrivati sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike, uz domaćinsko poslovanje i raspolaganje budžetom.

Imajući u vidu ovakve ciljeve zakona, neophodno je unapređenje i razvoj privatnog sektora prepoznati kao jedan od osnovnih temelja budućih ekonomskih okvira i celokupnog razvoja privrede Republike Srbije.

Kako bismo uspeli da uhvatimo priključak sa najrazvijenijim privredama zemalja Evropske unije i nastavili proces napretka zemlje, smatram da je ovaj zakon dobra polazna osnova i tačka koja će pokrenuti da se još više sistematski razvija privatni sektor.

Opština Arandelovac je primer kako su male porodične privatne kompanije za svega nekoliko godina povećale broj radnika nekoliko puta, razvile se u ozbiljne kompanije sa velikim brojem zaposlenih lica, koje tokom poslednjih nekoliko godina ostvaruju najbolje rezultate i obim plasmana robe na tržištu zemlje i inostranstva.

Smatram da je ovaj zakon samo jedan u nizu odličnih mera koje sprovodi Vlada Republike Srbije i pokazatelj odgovorne državne politike rasta životnog standarda. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Jovanović.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, planski sistem predstavlja sistem javnih politika, odnosno pravca delovanja Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave u određenim oblastima radi postizanja željenih ciljeva na nivou društva. Koji su to ciljevi društva? Upravo uspostavljanje jednog efikasnog i transparentnog sistema na svim nivoima vlasti, koji će, zahvaljujući realističnom planiranju i međusobnoj koordinaciji, postići optimalno korišćenje budžetskih sredstava ne bi li se obezbedio održivi rast i razvoj Republike Srbije. To se pre svega odnosi na privredni rast, koji možemo kontinuirano održati i time uhvatiti korak sa razvijenim društvima samo uvođenjem ovih principa: principa efikasnosti, transparentnosti, realističnosti i racionalnosti.

Dugoročno planiranje, sagledavanje svih relevantnih činilaca, adekvatno planiranje socijalne i ekonomske razvojne politike jedini je način da postignemo ono što, nadam se, svi želimo a to je razvoj naše zemlje. Državna uprava ima zadatak da obezbedi visok kvalitet života građana, regulisanje svih onih tržišnih nesavršenosti koje proizvode nejednake ishode. Usluge državne uprave danas, u 21. veku, moraju biti lako dostupne, uz niske troškove građana ali i države. Zato pozdravljam sveukupnu reformu državne uprave, koja po prvi put, zahvaljujući ubrzanoj racionalizaciji i digitalizaciji, jeste servis građana, a ne nekakva kazna i opterećenje.

Kao primer dobre uprave na lokalnom nivou mogu navesti moju Opštinu Rakovica. Da nije u pitanju samo subjektivnost, rekli su i birači na nedavno održanim gradskim izborima, gde su više nego ubedljivo ukazali još jednom poverenje listi Srpske napredne stranke. Najvrednije što Rakovica ima jesu njeni građani, pa se opštinska vlast tako i ponaša. Urađen je novi Dom zdravlja na Labudovom brdu, koji inače ima 40.000 kartona i na čiju izgradnju su građani čekali skoro četrdeset godina. Asfaltirano je preko sto ulica u poslednje četiri godine. Urađene su i mnoge druge stvari koje su poboljšale kvalitet života svih nas u Rakovici. Urađeno je još mnogo više ali ću u svojim sledećim amandmanima navesti i te primere.

Usvajanjem ovog predloga zakona nastavićemo proces donošenja reformskih zakona. Donećemo moderan ali realističan planski sistem, koji na prvo mesto stavlja građanina i državni razvoj. S tim u vezi, ovim amandmanom želela bih da se to u samom tekstu i naznači. Prihvatanjem ovog amandmana prepoznaćemo razvojni karakter ovog zakona za našu zemlju. Zato pozivam Vladu da usvoji navedeni amandman, a ukoliko bude potrebno, da to učine i kolege poslanici. Hvala vam puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč?

Kolega Filipoviću, izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, iz sednice u sednicu donosimo sistemske zakone, zakone koji umnogome treba građanima da kažu šta ih čeka u budućnosti. Ja ću pokušati da u ova dva-tri minuta kažem ljudima šta smo imali u prošlosti i šta nas čeka u budućnosti koja je ispred nas i zbog čega sam, na kraju krajeva, podneo amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije.

U Srbiji je od 2000. do 2012. godine postojao kontinuitet planiranja, sistemskog planiranja pljačkanja zemlje, sistemskog planiranja otpuštanja ljudi, otimačine državne i narodne imovine. U Srbiji od 2012. godine pa do danas, a verujem i u budućnosti, takođe imamo plan, ali plan kako da građani žive bolje, plan kako da uredimo naše društvo u skladu s onim strateškim ciljevima koje imamo kao država. Verujem da je ovaj zakonski predlog upravo zato danas na dnevnom redu, kako bismo nastavili kontinuitet politike koju vodimo kao SNS i koju vode Vlada Republike Srbije i predsednik Srbije Aleksandar Vučić od 2012. godine do danas.

Taj kontinuitet zasniva se na tome da otvaramo fabrike, da modernizujemo društvo, ali da to ne radimo stihijski i ad hok, nego da postoji jasan plan, jasna vizija kako, šta, kad i zbog čega radimo, da neko kontroliše kako se taj plan sprovodi u budućnosti, koji su njegovi rezultati, kakvi su efekti na naše građane i društvo u celini. Zato duboko verujem da mi kao poslanička grupa, svi poslanici Srpske napredne stranke, treba da podržimo ovakav predlog zakona i druge predloge zakona koji su na dnevnom redu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč?

Kolega Savkiću, izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, u članu 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije dodaje se stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na efikasnost pravosudnih institucija“.

Predlog zakona o planskom sistemu ima za cilj rešavanje neefikasnosti i netransparentnosti na svim nivoima: republičkom nivou, nivou autonomne pokrajine i nivou jedinica lokalne samouprave.

Princip efikasnosti pravosuđa jedan je od osnovnih principa na kojima se temelji celokupan pravosudni sistem Republike Srbije. Osnovni elementi efikasnosti pravosuđa su garantovani Ustavom, a svaka grana prava predviđa načelo efikasnosti kao krunsko načelo. Smanjenje zaostajanja u rešavanju predmeta i ujednačavanje sudske prakse znatno utiču na efikasnost pravosuđa. Stoga se od početka 2017. godine primenjuje Zakon o zaštiti prava na suđenje u

razumnom roku kojim se dodatno garantuje efikasnost sudstva i ostvaruje značajan napredak ka ostvarenju cilja u ovoj oblasti.

S druge strane, sam proces pristupanja Evropskoj uniji podrazumeva sprovođenje reformi, koje Vlada Republike Srbije sa velikim uspehom sprovodi. Poglavlje 23 odnosi se na pravosuđe i osnovna prava i nosi sa sobom obavezu temeljnih reformi koje za cilj imaju upravo efikasnost pravosuđa. Koliko je ovo pitanje od suštinskog značaja za Srbiju i svaku drugu zemlju koja je pristupila ili je u procesu pristupanja Evropskoj uniji, govori praksa da se poglavlja 23 i 24 otvaraju na samom početku pregovora a zatvaraju poslednja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč?

Kolega Kostiću, izvolite.

RADMILO KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, svi ovi propisi treba da otklone sve uočene probleme postojećeg načina rada i dopune dobre elemente koje već imamo u državnoj upravi, povezavši ih u jedan sistem. Glavni postulati koje propisuju su: dobro razumevanje problema, analitičnost, jasni i konkretni ciljevi, merljivost rezultata, usklađenost sa budžetom, participativnost i povezanost između planova i propisa.

Ovaj zakon uvodi sistem odgovornosti za rezultate i stvara okvir za merenje efikasnosti rada u javnoj upravi. Uspostavlja se efikasan i transparentan sistem planiranja, koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava, obezbeđenje održivog rasta i razvoja Republike Srbije, kao i unapređenje poslovanja. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč?

Kolega Drecun, izvolite.

MILOVAN DRECUN: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre, kolege poslanici, podneo sam amandman koji glasi: „U članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 2: 'Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje odbrambenih kapaciteta'.“

Predmet uređivanja planskog sistema Republike Srbije svakako treba da bude razvoj Srbije putem unapređenja odbrambenih kapaciteta, posebno u novonastalim međunarodnim okolnostima. Javne politike koje definišu pravce delovanja Republike Srbije neizostavno u svakom segmentu utiču na podizanje i unapređenje odbrambenih kapaciteta.

Kada se planira ekonomski razvoj, finansijska politika, energetska održivost, prehrambena održivost, infrastruktura, informacijski napredak, uvek se mora imati u vidu da se na taj način direktno utiče na planiranje i izgradnju odbrambenih kapaciteta Republike Srbije. Stvaranje predvidivog pravnog okruženja, odnosno naprednog, precizno određenog i uređenog planskog sistema Republike Srbije obezbeđuje smanjivanje neizvesnosti za uspešno planiranje i izgradnju odbrambenih kapaciteta.

Realno planiranje, priprema i podizanje odbrambenih resursa u skladu sa mogućnostima države, definisanim i kroz planski sistem, neophodni su elementi za strukturiranje, modernizaciju, razvoj i efikasnost ukupnog sistema odbrane. Zato smatram da član 1. zakona o planskom sistemu Republike Srbije treba da bude dopunjen amandmanom koji sam podneo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč?

Koleginice Grubor, izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj zdravstva.

Da bi se zdravstvo normalno razvijalo i funkcionisalo, svi pojedinci kao i svi subjekti društva moraju da ulažu u isto preko svojih obaveza koje su dužni da plaćaju državi.

Prethodni režim je imao sasvim drugačiji cilj. U prilog tome govori i činjenica do koje sam došla kao član Odbora za zaštitu životne sredine a tiče se grada Loznice. Naime, u neposrednoj blizini centra grada, na udaljenosti od samo trista metara, u krugu bivše fabrike FAK nalazi se 75 tona cijanidnih soli još iz doba kada je fabrika radila. U vreme akcije „Očistimo Srbiju“ otpad je upakovan u metalnu burad, čiji je rok istekao i soli su počele da cure. Preko Ministarstva poljoprivrede i zaštite životne sredine molila sam da se taj opasni otpad ukloni. Došla sam do saznanja da ja tražim nešto što je već uklonjeno, odrađeno i plaćeno, tj. papirološki sve završeno, a u stvarnosti i dalje stoji na istom mestu.

Tu nije kraj manipulacijama bivšeg režima. Nakon privatizacije, država je ponovo platila trećinu sume potrebne za izvoz istog opasnog otpada, koji do dana današnjeg nije mrdnuo sa mesta. O kojoj se sumi radi, ja ne znam, niti ko je u potpisu, to je stvar tužilaštva.

Taj novac je mogao biti usmeren u nabavku neophodne opreme za lozničku bolnicu, kao što su rendgen aparati i skener. Na grudnom odeljenju naše bolnice koristi se rendgen aparat koji je nabavljen daleke 1975. godine, a u službi radiologije dva aparata koji su 1979. i 1981. godišta.

Nadležni ministar gospodin Trivan obećao je da će iznaći rešenje da se taj opasni otpad ukloni. Radujem se, jer će uslovi za život u Loznici biti kvalitetniji a građani zdraviji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Sušec ima reč.

Izvolite.

ŽELJKO SUŠEC: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri Vlade Republike Srbije, dame i gospodo narodni poslanici, grad Pančevo je nekada bio poznati industrijski grad. Grad Pančevo je od 2000. do 2012. godine ostao bez dvanaest fabrika, koje su rasparčane i rasprodate kroz razne pljačkaške privatizacije. Blizu 6.000 radnika, građana Pančeva, ostalo je na ulici. Ostali su na ulici zahvaljujući onima neodgovornima koji su preko decenije vladali Srbijom. Danas ti isti nas kritikuju i govore nam o nekakvoj odgovornosti.

Građani Srbije nemaju amneziju i dobro znaju koliko su čestiti i pošteni ovi pre nas, koji danas nisu u sali. O tome najbolje govore rezultati sa nedavno održanih izbora ne samo u Beogradu nego i u drugim gradovima i opštinama na teritoriji Republike Srbije.

Na sreću i radost svih građana Pančeva, danas se u Pančevu grade fabrike, posle četrdeset godina. Posle četrdeset godina grade se fabrike, dolaze kako domaći tako i strani investitori, otvaraju se nova radna mesta kao i u drugim gradovima u Republici Srbiji, a sve zahvaljujući predsedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću i Vladi Republike Srbije.

Posle austrijske kompanije „Egston“ koja u Pančevu gradi svoju fabriku, za nekoliko meseci i nemački investitor *ZF Friedrichshafen* počinje izgradnju kompanije za izradu komponenata iz oblasti auto-industrije. Ova dva investitora u prvoj fazi zaposliće preko hiljadu građana Pančeva. To je veliki ekonomski i privredni korak napred za Pančevo, koje je od 2000. do 2012. godine ekonomski i privredno bilo zaista uništeno. Do 2021. godine severna industrijska zona na teritoriji grada Pančeva zaposliće preko 4.000 naših građana. To je zaista za svaku pohvalu.

Ovo je rezultat odgovornog rada, odgovorne politike, politike mira, stabilnosti, bezbednosti, povraćenog međunarodnog ugleda, što zastupa

predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić zajedno sa Vladom Republike Srbije, a sve u interesu naše države, u interesu bolje budućnosti naših građana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bogatinović ima reč.

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 1. zakona o planskom sistemu Republike Srbije.

Pravi primer dobrog planiranja jeste Grad Leskovac i lokalna samouprava Grada Leskovca – ulaže stalni rad na poboljšanju kvaliteta zdravstvene zaštite. Grad Leskovac konstantno ulaže značajne napore kako bi se građanima obezbedilo bolje i kvalitetnije lečenje i moderne ambulante opremljene savremenim aparatima. U proteklih pet godina renovirane su sve ambulante na području grada. Značajno su poboljšani uslovi lečenja i u Domu zdravlja; stomatologija je potpuno renovirana, obnovljen je vozni park. U bolnici je nabavljen veliki broj savremenih aparata. Tim aparatima omogućena je bolja i brža dijagnostika kao i kvalitetnije lečenje. Poslednjih godina u Dom zdravlja uloženo je preko 800.000 evra.

Stalna ulaganja rezultirala su i priznanjima. Opšta bolnica Leskovac dobila je nagradu za najbolju bolnicu u regionu, koja je stigla od odbora Internacionalnog komiteta „Sokrat“ u Londonu. Veliki broj odeljenja Opšte bolnice Leskovac dobio je potpuno nov izgled: zgrada onkologije i dečje neuropsihijatrije, EEG kabinet, odeljenje za bolesti zavisnosti. Ne postoji služba u kojoj bar nešto nije urađeno. Renovirana su i odeljenja urologije, ortopedije, ginekologije, pedijatrije, službe za internu medicinu, gastroenterologije. Uz pomoć donatora opremljeno je petnaest apartmana.

Prestižna priznanja svetskih poslovnih publikacija dobio je Zavod za javno zdravlje Leskovac – Nagradu za poslovna dostignuća i Evropsku korporativnu nagradu za izuzetna dostignuća u promociji zdravlja u Srbiji za 2016. godinu.

Završena je rekonstrukcija zgrade Službe za infektivnu medicinu leskovačke bolnice, u kojoj nije bilo većih ulaganja više od sedamdeset godina. Vrednost radova je oko 45.000.000 dinara. Očekuje se kompletna rekonstrukcija glavne zgrade Opšte bolnice Leskovac, naravno, sve to uz podršku Vlade Republike Srbije.

Velika podrška sportistima ne izostaje. Sportisti su ambasadori grada, koji Leskovac promovišu na najbolji način i predstavljaju uzore na koje mladi i deca treba da se ugledaju. Zato se iz budžeta Grada svake godine povećava suma koja se izdvaja za finansiranje sportskih klubova i organizacija. Nakon

preuzimanja odgovornosti, za ovu namenu godišnje je izdvojeno 26.000.000 dinara, dok danas ta suma iznosi 55.000.000 dinara.

U proteklom periodu grad Leskovac ugostio je velike sportske asove. Među njima su Predrag Danilović, predsednik KSS, potom predsednik FSS Slaviša Kokeza, Zoran Gajić, predsednik OSS i naš proslavljeni fudbaler Savo Milošević. Leskovac je bio domaćin i Balkanskog prvenstva za kadete u odbojci. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegkinice Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji sam podnela na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije apsolutno prati nameru zakonodavca koja se ogleda u razlozima za donošenje ovakvog zakona.

Drago mi je da Grad Niš mogu da istaknem kao dobar primer u oblasti koja je u tesnoj vezi s ovim predlogom zakona. Grad Niš je u 2017. godini nastavio da beleži izvanredne rezultate u oblasti turizma, a izvorni prihodi Grada u ovom periodu pokazuju da je po osnovu boravišnih taksi ostvareno blizu 25.000.000 dinara. Procenjeni direktni i indirektni prihodi po osnovu prosečne turističke potrošnje u gradu za 2017. godinu iznose preko 1,6 milijardi dinara. U ovom periodu Niš je posetilo preko 100.000 turista, što je za 26% više od istog perioda u 2016. godini. Pritom, broj inostranih gostiju povećan je za 35%, a broj domaćih turista za 16%. Broj noćenja u Nišu popeo se u 2017. godini na čak 190.000, sa trendom daljeg rasta. Danas u Niš dolaze turisti iz Bugarske, Grčke, Nemačke, Kine, Ruske Federacije itd. Uspeh svakako pripada Turističkoj organizaciji Niša i Nišlijama, čija je gostoljubivost ocenjena skoro peticom, kao najvišom ocenom.

Upravo u ovom primeru se vidi šta tačno znači dobro upravljanje javnim politikama, pravilno sprovođenje planskih dokumenata i međusobna usklađenost nadležnih organa na republičkom i lokalnom nivou. Usvajanjem ovog predloga zakona samo će se lakše ostvariti opšti cilj kao željeno stanje u društvu i u ovoj oblasti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Da li neko želi reč?

Kolegkinice Barišić, izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege poslanici, predložila sam amandman na član 1.

zakona o planskom sistemu Republike Srbije jer smatram da dodavanjem stava 2. dodatno definišemo predmet ovog zakona i na taj način afirmišemo sveukupni razvoj Republike Srbije, a ja bih se posebno osvrnula na zdravstveni sistem.

Znamo da je srpsko zdravstvo urušavano dugi niz godina, posebno u periodu od 2000. do 2012. godine. Tako je naše zdravstvo, nažalost, 2012. godine smatrano najgorim u regionu.

Oni koji su u prepodnevrim satima kritikovali kako naše amandmane tako i rad naše vlade sada nisu tu, uvek imaju neka preča posla. Time pokazuju da ih naš narod i njegov život uopšte ne interesuje.

Osvrnula bih se i na to da upravo oni koji su bili odgovorni za stanje u našoj državi imaju obraza da kritikuju sve ono što naša vlada radi za dobro naših građana. A naši građani pokazuju na izborima da smo na dobrom putu i da veruju ovoj vladi i predsedniku Republike gospodinu Vučiću.

Moram da naglasim da smo dobrim reformskim zakonima uspeli da zaustavimo propadanje srpskog zdravstva i da smo napredovali, po Evropskom zdravstvenom potrošačkom indeksu, u tri oblasti: prava pacijenata, dostupnost zdravstvene zaštite i ishodi lečenja.

Ono što moram da naglasim jeste i to da je ova vlada uspela da u prethodnoj godini obezbedi zaposlenje preko dve hiljade zdravstvenih radnika, čime su se omogućili uslovi da se zaposli veliki broj mladih lekara. Upravo je to ono što naša vlada radi – briga o građanima. Ne samo plan i program već i rezultati stoje iza našeg rada. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Izvolite, kolegice Davidovac.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, želela sam da se ovim amandmanom preciznije definiše predmet zakona o planskom sistemu Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj regionalne saradnje.

Razlog za donošenje ovog zakona jeste potreba da se uspostavi efikasan, transparentan, koordinisan i realističan sistem planiranja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalnih samouprava. Ovaj zakon treba da pokrije sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava, obezbeđenje održivog rasta i razvoja Republike Srbije, uključujući autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, kao i efikasno sprovođenje procesa pristupanja EU, posebno u kontekstu zahteva koji proističu iz pregovaračkih poglavlja 17 – ekonomska i monetarna politika i 22 – regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata.

Predlogom zakona detaljno se određuju i uređuju dokumenta kao što su: plan razvoja, investicioni plan, plan razvoja jedinica lokalne samouprave, strategije, programi politike, akcioni planovi, projekti i godišnji plan rada Vlade.

Pored toga, prepoznaju se i vremenske odrednice dokumenata kao što su: srednjoročni i dugoročni planovi, *ex ante* analiza, koja prethodi sprovođenju politika i *ex post* analiza, koja dolazi nakon sprovođenja politika.

Donošenjem ovog zakona stvara se mogućnost da sve ono što donosi Vlada, što donose autonomne pokrajine i što donosi lokalna samouprava bude povezano i horizontalno i vertikalno, a ne da neka lokalna samouprava radi mimo onoga što je potpisala Vlada ili autonomna pokrajina.

Vlada je od 2014. godine, na čelu sa tadašnjim premijerom a danas predsednikom Republike, gospodinom Aleksandrom Vučićem, pristupila ozbiljnim reformama i pokazala da sve ono što radi radi na najbolji mogući način i da već možemo da ubiremo plodove tog rada. Za to su zaslužni i naši građani koji su nam ukazali poverenje i dali nam podršku. Mi iz Srpske napredne stranke nikada nećemo biti neodgovorni kao neke vlasti pre 2012. godine koje su dovele ekonomiju naše zemlje do te mere da nam preti bankrotstvo. Mi volimo našu zemlju i radimo u interesu naših građana, a u skladu sa tim imamo i njihovu podršku, što se može videti na održanim izborima u proteklom periodu.

Shodno tome, Poslanička grupa SNS će u danu za glasanje podržati predložene zakone. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Izvolite, kolegice Ognjanović.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, predloženi amandman glasi: „Planskim sistemom Srbije se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na finansijsku stabilnost.“

Cilj zakona o planskom sistemu Republike Srbije je uspostavljanje sistema planiranja koji obuhvata sve ključne aspekte društvene i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, kako bi se obezbedio održiv rast i razvoj Republike Srbije.

Privreda Srbije je u 2016. i 2017. godini ostvarila solidnu stopu rasta; spoljne i unutrašnje neravnoteže su smanjene a ostvaren je i napredak u realizaciji strukturnih reformi. Smanjenje javnog duga i povećanje BDP-a su, uz fiskalnu konsolidaciju, imali snažno i pozitivno dejstvo na poverenje investitora. Rast poverenja investitora, uz povoljne okolnosti na unutrašnjem i međunarodnom finansijskom tržištu, doprineo je povećanju investicija i njihovom rastu u 2016. i 2017. godini.

Na rast investicija uticale su određene reforme, kao što je slučaj sa reformama tržišta rada, ubrzanjem procedura odobravanja građevinskih dozvola i širenjem primene e-uprave. Ubrzani privredni razvoj zahteva promenu

poslovanja organizacija i prilagođavanje novim zahtevima tržišta i zato je neophodno imati efikasan planski sistem koji će se lako kontrolisati i pratiti, a time se direktno postiže brži napredak i povećava finansijska stabilnost u Srbiji.

Kako se vidi napredak i povećanje finansijske stabilnosti? Mislim da su se građani Srbije dosad već potpuno navikli na velike promene koje su postale svakodnevice. Upravo su oni ti koji su nam dali poverenje i pokazali koliko su lako prihvatili modernizaciju i napredak, od obnove i izgradnje škola, bolnica i stanova, novih, modernih puteva i železničkih pruga, do otvorenih novih, modernih fabrika širom Srbije. Ima li boljih pokazatelja? Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA St. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, kolege narodni poslanici, Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije je možda najsveobuhvatniji zakon, koji obuhvata sve nivoe odlučivanja, od republičkog do jedinica lokalne samouprave, jer dosad je primećena neefikasnost, neefektivnost i netransparentnost. Naša vlada je prethodnih godina učinila pomak u ovoj oblasti, ali je potrebno i dalje sprovesti set aktivnosti da ovaj planski sistem postane efikasniji, delotvorniji i, u krajnjoj liniji, jeftiniji.

Podnela sam amandman kojim se u članu 1. dodaje stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na rast ekonomskih indikatora.“

Sve što ova vlada radi jeste napredak naše zemlje u svim sferama. Srpski dinar je druga valuta u svetu, sa najboljim performansama u proteklih dvanaest meseci. Prošlog meseca je postignuta najveća vrednost prema evru. Kamatne stope su snižene treći put u proteklih sedam meseci, što uliva dodatni optimizam investitorima. Inflacija je prošlog meseca pala na 1,5%, što je upola manje nego u decembru 2017. godine. Srbija nudi pozitivne realne prinose na kratkoročne investicije. To su ekonomski indikatori koji pokazuju da polako ali sigurno napredujemo. Zato i imamo velike kritike od strane opozicije, jer ima ona narodna – uspeh se ne prašta.

Podnetim amandmanima želela sam dodatno da definišem predmet ovog zakona. Zahvaljujem se na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Veroljub Matić.

Izvolite.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Podneo sam amandman na član 1. zakona o planskom sistemu sa posebnim težištem na razvoj opština i gradova.

Jako je bitno što ovaj zakon ima potrebnu fleksibilnost i što se planski dokumenti mogu lako menjati i dopunjavati, npr. plan razvoja, investicioni plan, prostorni plan, urbanistički planovi itd.

Možda o svim zakonima, pa i ovom, treba govoriti kroz neku realnu praksu. Ja često volim da govorim kroz realnu praksu i uzeću primer ovog zakona, gde se on pokazuje kao jako dobar, a to je brana ili akumulacija Stubo–Rovni. To je velika akumulacija vode sa fabrikom za preradu zdrave, ispravne pijaće vode. Planskim dokumentima do sada, prostornim planom, bilo je predviđeno da ta akumulacija sa fabrikom vode zadovolji određeni broj gradova i opština. Međutim, kapacitet brane Stubo–Rovni sa fabrikom vode je mnogo veći nego što je planskim dokumentima predviđeno i normalno je da se korišćenje zdrave, ispravne pijaće vode proširi i na okolne opštine i gradove, a to se može uraditi kroz promenu planskih dokumenata.

S obzirom na to da ovaj zakon omogućava da lako dođemo do promene određenih planskih dokumenata i da korišćenje brane Stubo–Rovni bude prošireno na okolinu, pored onih predviđenih, to je... Pogotovo što se radi o ispravnoj pijaćoj vodi. Ko ima ispravnu pijaću vodu, ima perspektivu razvoja. Ovaj zakon omogućava da se vrlo lako, recimo, opštine Osečina, Ljig, Koceljeva i Banja Vrujci mogu naknadno uključiti, kroz promenu dokumenata koju ovaj zakon dozvoljava, i dobiti zdravu, ispravnu pijaću vodu.

S obzirom na to da je tako, da građani imaju veliku dobit, da javni sektor ima veliku dobit, da privreda ima veliku dobit, a to je valjda cilj svih nas, i ove vlade i predsednika Republike i svih normalnih u ovoj državi, zakon je dobar i treba ga podržati. Ako on daje pun efekat prema građanima, mislim da je dobar. Ovo sam naveo kroz jedan živi primer, gde se on najbolje razume. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Atlagiću, izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, uvaženi ministre sa saradnicima, gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije koji je pred nama ide u red ključnih zakona koji će pridoneti ubrzanoj modernizaciji Republike Srbije, za koju se zdušno zalažu – ne samo zalažu nego je i sprovode – predsednik Republike Srbije gospodin Aleksandar Vučić, Vlada Republike Srbije, na čelu sa Anom Brnabić, najveći broj poslanika u ovom visokom domu, SNS i najveći broj građana Republike Srbije.

Poštovani građani Republike Srbije, ja sam šokiran današnjim prepodnevnom izjavama opozicije, vezano za ovaj zakon, pogotovo od stranke bivšeg režima. Ili se zaista radi o tome da oni zakon nisu pročitali, ili se namerno

prave da ne znaju ovaj zakon. Dakle, ovaj zakon o planskom razvoju podrazumeva i investicioni plan, za koji govore da ga nema. Molim vas, imam osećaj da nisu pročitali ovaj zakon, jer se upravo u njemu govori o investicionom planu za period od sedam godina. Plan razvoja AP Vojvodine – na sedam godina. Nema sad gospode iz opozicionih klupa, pogotovo onih koji su separatistički nastrojeni, npr. Žarka Koraća, nema ga dugo, da sad kaže ima li tog plana ili nema. Plan razvoja lokalne samouprave – na sedam godina. Vidite, uopšte to nisu spominjali. Strategija razvoja svake pojedine oblasti itd., da ne navodim dalje.

Izvinite, ali pošto smo čitavo prepodne na neki način čak vredani od strane nekih poslanika iz opozicije, da smo mi povelili ratove i maltene osnovali Haški tribunal, kao čovek svedok, pretposlednji, u Haškom tribunalu, u suđenju veka kod gospodina Miloševića, reći ću samo tri rečenice. Haški tribunal je nelegalna tvorevina, pa, prema tome, sve presude koje su donesene i koje će doneti nisu validne. To znate, gospodo, svi vi pravnici. Posebno dobro ovo poznaje moj kolega dr Aleksandar Martinović, koji je ekspert i za ovo područje. Druga rečenica koju želim reći – taj Haški tribunal trebalo je da doprinese pomirenju naroda na Balkanu, a nije doprineo. Treće, Haški tribunal je, ponoviću još jednom, najveći civilizacijski, politički i pravni izmet koji je mogla iznedriti tzv. međunarodna zajednica.

Što se mene lično tiče, moj lični stav je – profesoru dr Vojislavu Šešelju hvala što je u Haškom tribunalu bar malo sprao ljagu sa srpskog naroda koja mu je neopravdano nametnuta.

Gospodo narodni poslanici, ovim zakonom se osiguravaju i planski dokumenti iz područja sistema vaspitanja i obrazovanja na period od sedam do deset godina. Nema znanja ni vaspitanja bez dobro osposobljenog nastavnika. Zato će Vlada Republike Srbije, što je i najavila, posvetiti ovoj delatnosti izuzetnu pažnju i važnost ne samo u procesu unapređivanja vaspitanja i obrazovanja, kako ste čuli od predsednice Vlade, nego i kada su u pitanju plate.

Naučiti dete broj, složiti slovo u reč, čitati, pisati, brisati, razumeti, znati, samo je mali deo onoga što učitelj zaista jeste. Gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, namerno ne kažem – ono što učitelj radi, jer biti učitelj nije posao. Biti učitelj je voleti, biti učitelj je osećati, biti učitelj je umeti. Biti učitelj je, jednostavno, biti.

Na kraju, dajemo punu podršku Vladi Republike Srbije, predsedniku Republike Srbije i Srpskoj naprednoj stranci da i dalje rade na učvršćivanju bezbednosti i mira u regionu, jer nema ekonomskog i sveukupnog razvoja bez bezbednosti i mira. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, postoji izreka – ako mi date šest sati da srušim drvo, ja ću prva četiri sata provesti u planiranju i oštrenju sekire.

Po pitanju poljoprivrede, ovi pre nas svakako nisu to dobro isplanirali. Mi moramo pažljivo isplanirati ne samo biljnu proizvodnju... To je ono što oni zovu – paori. Biljnu proizvodnju moramo držati razvijenom pre svega zbog stočarstva, pa i zbog prerade mesa, mleka. Takođe, ne smemo žrtvovati mala poljoprivredna gazdinstva, a poljoprivredna politika koja se ranije vodila išla je u tom smeru da mala poljoprivredna gazdinstva nemaju nikakvu budućnost.

Srbija je zbir Holandije i Austrije. Dakle, ona poljoprivrednom politikom mora voditi računa i o velikim poljoprivrednim proizvođačima ali i o onim malim. Oni mali su perspektiva u zapošljavanju. Oni mali su veoma bitni zbog demografije, zbog opstanka stanovništva, pre svega u istočnoj i južnoj Srbiji, dakle duž granica, jer 1.200 naseljenih mesta ima manje od sto stanovnika.

Nije tačno da mala poljoprivredna gazdinstva nemaju perspektivu. Ukoliko se sve dobro isplanira, ukoliko, recimo, mala poljoprivredna gazdinstva specijalizujemo na način da razvijamo povrtarstvo, na jednom hektaru staklenika ili boljeg plastenika možete da napravite proizvodnju koja vredi pedeset, sto, dvesta ili trista hektara u ratarskoj proizvodnji. Takođe, na malim poljoprivrednim gazdinstvima na hektar-dva organizovanog voćnjaka, modernog, možete svake godine da proizvedete voće u vrednosti od 30.000 do 60.000 evra. Nije tačno, dakle, ono što su tvrdili ovi pre nas, da oni nemaju perspektivu. Oni su čak, po meni, perspektiva za novo zapošljavanje. Ukoliko pored voćarstva i povrtarstva napravimo pogone za preradu što bliže mestu proizvodnje, napravićemo posla i za radnike i seljake na selu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radovan Jančić.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, poštovani gospodine ministre, podneo sam amandman na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije i predložio da se u članu 1. doda stav koji je, siguran sam, u tesnoj vezi sa suštinom i namerom predlagača da ovim zakonom precizno definiše i uspostavi mehanizme efikasnog, transparentnog, koordinisanog i realističnog sistema planiranja, sve sa ciljem održivog rasta i razvoja naše zemlje.

Predloženi stav 2. glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje rada lokalnih samouprava.“

Prethodni režim je punih dvanaest godina, u Vojvodini šesnaest, najblaže rečeno, sistematski uništavao lokalne samouprave i doveo ih na sam rub propasti.

Planskih dokumenata nije bilo, građanima su predstavljani spiskovi lepih želja, bez osnova da će biti ostvareni; što je najgore, bili su apsolutno neusklađeni sa budžetskim procesima i programima finansijske podrške. Sveukupni razvoj Srbije bio je za njih poslednja briga, a budžeti lokalnih samouprava prilika za pljačku i lično bogaćenje, koju su maksimalno koristili.

Tako je bilo i u Novom Kneževcu do lokalnih izbora 2016. godine kada je Srpska napredna stranka preuzela odgovornost i u toj opštini, preuzimajući, nažalost, praznu opštinsku kasu, sa dugovima većim od ukupnog prihoda budžeta na godišnjem nivou. Opštinsko rukovodstvo, na čelu sa predsednikom Opštine dr Radovanom Uverićem, suočilo se već u septembru 2016. godine sa blokadom budžetskog računa, koja je trajala sve do polovine decembra. Samo zahvaljujući podršci Vlade Republike Srbije i predsedniku Aleksandru Vučiću, prevaziđeni su finansijski problemi, čime je sprečen bankrot lokalne samouprave iz koje dolazim.

Na predsedničkim izborima građani opštine Novi Kneževac pokazali su da znaju da cene brigu Aleksandra Vučića nad svakim delom Srbije, da cene politiku ravnomernog regionalnog razvoja na kojoj posebno insistira. Ukazali su mu tada dvotrećinsko poverenje i jasno rekli ostalim protivkandidatima da su ništa drugo nego obične statističke greške. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MIODRAG LINTA: U Republici Srbiji živi oko pola miliona proteranih Srba sa područja Hrvatske i Federacije BiH i preko 200.000 proteranih Srba i drugih nealbanaca sa područja Kosova i Metohije. Jedan od ključnih problema sa kojima se u procesu integracije suočavaju izbegla i raseljena lica, kao najveće žrtve ratova na prostoru bivše Jugoslavije, jeste pitanje stanovanja. Nažalost, imamo još značajan broj proteranih Srba koji nisu rešili ovo ključno pitanje integracije, nego već dvadeset, dvadeset pet, dvadeset osam godina plaćaju kriju, žive kao podstanari. Država Srbija, posebno posle 1995. godine, nije učinila gotovo ništa da reši to pitanje, umesto da je 1995, 1996, 1998, 2001, 2005. obezbedila sredstva, pozajmila sredstva izbegličkim porodicama da reše svoje stambeno pitanje. Ti bi ljudi sva ta sredstva vratili kroz deset-petnaest godina. Nažalost, ovako su mnogi bacili desetine hiljada evra u bunar, i dalje su podstanari.

Na sreću, Vlada Republike Srbije već šest godina realizuje regionalni stambeni program čiji je cilj upravo rešavanje ovog ključnog pitanja. Prema jednoj anketi koju je radio Komesarijat za izbeglice i migracije Republike Srbije, ima 16.800 izbegličkih porodica sa područja Hrvatske i Federacije BiH koje žive u Srbiji a još uvek nisu rešile ovo pitanje. Regionalnim stambenim programom predviđeno je da se sagradi 10.000 stanova, da se obezbedi 3.500 paketa

građevinskog materijala za porodice koje još uvek nisu završile svoje kuće, oko 2.000 seoskih imanja za porodice koje bi htele da žive na selu i bave se poljoprivredom i oko 1.200 montažnih kuća za porodice koje imaju svoje placeve. Program teče i apelujem na Komesarijat za izbeglice, na Jedinicu za upravljanje projektima pri Vladi Srbije, da ovaj proces maksimalno ubrza. Na kraju realizacije Regionalnog stambenog programa ne sme biti nijedne izbegličke porodice koja nije rešila stambeno pitanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvaženi građani Srbije, želeo bih da predložim amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije i da dodam stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na efikasnost lokalnih samouprava.“

Cilj predloženog zakona, kako je zakonodavac predvideo, jeste uspostavljanje efikasnog, transparentnog, koordinisanog i realističnog sistema planiranja, koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava, obezbeđivanje rasta i razvoja Republike Srbije i sprovođenje procesa pristupanja Evropskoj uniji.

Zakonski predlog omogućava da se planirani budžet Republike Srbije realizuje u najboljoj službi svih građana i privrede. Zajedno sa profesionalizacijom javne uprave, efikasni planski sistem daće najbolji rezultat. Stoga je važno da se uz ovaj predlog zakona sprovedu zacrtane reforme državne uprave i lokalne samouprave. Neophodno je da lokalna samouprava, kao organ državne uprave na koji su građani i privreda neposredno upućeni, bude sposobna, efikasna i profesionalna. Ono što želimo jeste efikasna lokalna samouprava, koja će biti servis građana. Dobro uspostavljenim planom i strategijom u skladu sa realnim ciljevima, uz stalno konsultovanje privrednih subjekata i građana, možemo postaviti lokalnu samoupravu, a onda i celokupnu državu, na jedan racionalan način koji će doprineti sveukupnom razvoju države.

Kolege poslanike molim da u danu za glasanje podrže ovaj zakon i, ako budu imali snage i volje, i moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MAJA MAČUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, u pitanju je tehnički amandman kojim se vrši preciziranje navedene zakonske odredbe na nešto drugačiji način, čime

sam želela da ukažem na značaj ovog zakona za unapređenje međunarodne saradnje. Podnošenjem ovog amandmana želela sam da naglasim značaj procesa planiranja za međunarodnu saradnju, za celokupnu reformu našeg društva i unapređenje međunarodnog položaja Srbije.

Unapređenje međunarodnog položaja Srbije nije došlo samo po sebi. Nije međunarodni položaj i ugled Srbije popravljen zbog izvođenja „Marša na Drinu“ u UN, već ozbiljnim i odgovornim radom Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića. Ne može, gospodo, jedan Jeremić, čiji je najveći domet za promociju Srbije sa pozicije predsedavanja Generalnoj skupštini UN bilo organizovanje koncerta „Viva voks“ hora, da nam govori o unapređenju međunarodnog položaja. Ne može o tome da nam govori ni Saša Janković, jer je jedina ideja koju je Janković mogao da ponudi kako bi se popravio položaj Srbije u svetu bila da ne sprečavamo Kosovo u demokratskom razvoju i članstvu u svim međunarodnim organizacijama.

Oni o tome ne mogu da govore. O tome može da govori predsednik Aleksandar Vučić. Zahvaljujući ugledu koji kod stranih državnika uživaju Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije, poslednjih godina ugled Srbije u svetu se značajno popravio. Zato, gospodo ministri, Vlada Republike Srbije ima našu podršku u svemu što činite da upodobite zakonsku regulativu i čitav ekonomski sistem kako bi se omogućio nesmetan rast i razvoj Srbije i unapredio međunarodni položaj Srbije u svetu.

Pozivam kolege da u danu za glasanje glasaju za predlog mog amandmana. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Želela bih da obavestim građane Srbije da ovo što je koleginica iznela, odnosno ovaj zakon o planskom sistemu Republike Srbije zaista nema nikakve veze ni sa Aleksandrom Vučićem, ni sa gospodinom Jeremićem, a ni sa gospodinom Sašom Jankovićem.

Mi ovde pričamo o jednom globalnom planiranju, o najvišem nivou planiranja, a amandmani koje postavljate na taj zakon, na prvi član, toliko su, moram da kažem, ispod srednjoročnih planova, potpuno mimo ovoga što je tema ovog zakona.

Lično smatram da zakon može biti dobar i da može čak biti ispunjeno ovo što je prethodni kolega rekao, da lokalne zajednice budu što više ispoštovane. Smatram da treba, da ne bismo opet imali opet neku Požegu, Zrenjanin ili Niš. Odnosno, ja se radujem što ih imamo trenutno jer to je pravo stanje na terenu lokalnih zajednica. Međutim, da bi se lokal uzdigao na nivo koji treba i da bi uzeo aktivno učešće u donošenju planova svojih lokalnih zajednica, mora da se radi na transparentnosti i aktivnom učešću javnosti.

Znači, javnost postaje zainteresovana javnost; lokalne zajednice više ne žele da podnose centralizovani sistem koji vlada, moram tako da kažem. Sve će se to jednog dana lepo namestiti ako u ovom zakonu koji imamo ispoštujemo tu zainteresovanu javnost, uključimo je u aktivan proces donošenja planova, ne gotovih nacрта nego kad planovi počnu da se donose. Onda ćemo imati zaista kvalitetan sistem planiranja.

Još jednom ponavljam, zakon nisu pisali ni gospodin Aleksandar Vučić, ni Jeremić, ni gospodin Saša Janković, pisalo ga je ministarstvo nadležno za to i oni su tu potpisnici. I ne treba jedan zakon koji je zaista na najvišem nivou planiranja – znamo da se razvojni planovi usvajaju ovde u Skupštini – da spuštamo čak i ispod nivoa srednjoročnih planova. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Da li je ovo pravo na repliku, gospodine predsedavajući? Čisto da znam kako da organizujemo vreme. Pomenut je predsednik stranke.

Dakle, kada govorimo o poziciji Srbije o svetu, a o tome je upravo govorila koleginica koja je predložila ovaj amandman, govorimo, naravno, o strateškom nivou. Pozicija Srbije nije nešto što se uređuje danas za sutra, nije nešto što se uređuje na planu od jedne nedelje, mesec dana; to je nešto na čemu se radi sa pogledom u budućnost, i to ozbiljnim pogledom. Između ostalog, zbog toga se i kaže, ne bez razloga, da su pitanja integracija u evropskoj budućnosti i perspektivi Srbije, ali, s druge strane, i najboljih mogućih odnosa sa Ruskom Federacijom, Narodnom Republikom Kinom i relevantnim faktorima na svetskoj političkoj sceni ono što se smatra strateškim ciljevima i opredeljenjima. U vezi s tim, apsolutno sve izrečeno u diskusiji naše koleginice jeste bilo na mestu.

Ono što treba imati u vidu s druge strane jeste da, ukoliko govorimo o reperkusijama na lokal, razumeo sam to u prethodnoj diskusiji, one naravno mogu da se utvrde i svakako postoje. Adekvatna pozicija Srbije, između ostalog i na međunarodnom planu, podrazumeva određene posledice. U slučaju naše države, bez ikakve sumnje, dobre posledice. Mir i stabilnost, koji uz ekonomski razvoj uvek potenciramo kao vitalne interese našeg društva, podrazumevaju da će upravo zahvaljujući tome što je Srbija prepoznata kao mirno, stabilno okruženje neki investitori zaključiti da tu mogu da plasiraju svoj kapital, neko doći na ideju da uloži u ovu našu zemlju, što se zaista dešava, neko ovde pokrenuti novi proizvodni program, otvoriti neku fabriku, što se upravo i dešava.

Zahvaljujući svim tim međusobno jako povezanim procesima, danas možemo da se pohvalimo sa 170.000 potpuno novih radnih mesta i oko devedeset novih fabrika i novih proizvodnih pogona.

Koliko jedno s drugim ima veze, mislim da je više nego jasno. Koliko to neko razume dok sluša, neka ostane pitanje za one koji slušaju. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Ala ste uzdahnuli.

Koliko neko razume kad sluša, to je jedno pitanje; koliko neko razume kad čita, to je drugo pitanje. Ja veoma razumem kad čitam ono što je napisano i potpuno mi je jasno da ovaj zakon o kome danas pričamo, kao i mnogi zakoni, nije u potpunosti usklađen sa Nacionalnim planom za usvajanje pravnih tekovina EU. Znači, onaj bitan deo koji se izbegava, to je prisustvo javnosti, to je visok stepen transparentnosti. Zaista se ne možemo nikad usaglasiti sa tim tekovinama, sa pozitivnim pravom Evropske unije, dok ne uključimo javnost u donošenje važnih planova.

Znači, stari način uključivanja javnosti, koji je bio formalan, prevaziđen je, apsolutno je nedovoljan. Stari način obaveštavanja javnosti kada je u pitanju donošenje planova, prevaziđen je. Sada imamo elektronsku upravu, ali ne oglašavaju sva ministarstva preko elektronske uprave; mislim da čak devet ministarstava ne oglašava uvid u planove, već se to oglašava najčešće preko tabloidnih dnevnih listova. Mi oglašavamo veoma važne planove preko tabloidnih dnevnih listova. To više neće moći tako da se radi ako hoćemo kvalitetno da razvijamo lokalnu zajednicu, ako hoćemo da istaknemo javni interes i ako imamo željene ciljeve koje treba da ispoštujemo na nivou Republike. Javnost mora da se uključi u proces donošenja ovih planova aktivno. Lokalna zajednica može da nađe zadovoljenje za svoj način planiranja jedino ako javnost bude uključena od prvog trenutka rasprave o ovim planovima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Po amandmanu.

Verovatno je došlo do izvesne greške. U ovom zakonu a ni u pratećem obrazloženju nema nikakvog pomena tabloidnih dnevnih listova.

No, ako je želja da se poveća transparentnost nešto što pozdravljamo zajednički, to je upravo razlog za podršku ovom zakonu, je l' tako? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Gospodine, ne piše u zakonu, ali to je moje iskustvo koje skupljam na terenu o donošenju raznih planova, da li su to urbanistički planovi ili neki drugi; oni se oglašavaju u tabloidnim listovima, najčešće u „Dnevnom telegrafu“, za koji u trenutku kada su počeli da se oglašavaju nismo imali čak ni informaciju (jer je list vrlo kratko trajao od osnivanja) kolika je njegova čitanost.

Ako hoćemo da obavestimo javnost, moramo to kvalitetno da uradimo. Ako nećemo da je obavestimo, onda znači nećemo. Džaba nam i elektronska uprava, džaba nam i Zakon o elektronskom poslovanju ako ga ne implementiramo u procesu donošenja ovih planova, ili bilo čega drugog. Formalno, mi možemo sve da ispoštujemo, ali da bismo nešto ispoštovali, to

treba i primeniti. Pa primenjivo je jedino tako ako pozovemo, u ovom slučaju, kod ovog zakona, građane da se aktivno uključe u proces donošenja planova, a ne da im se serviraju gotovi planovi, gde njihov interes apsolutno nije u fokusu. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Mislim da sam pronašao razlog nerazumevanja. Greška je u shvatanju određenih sadržaja. Nije se, naravno, u dnevnoj štampi nalazilo nikada ništa poput planova, programa, strategija ili akcionih planova kojima bi trebalo da se bavimo na ovoj sednici u vezi s ovim zakonom. Greška je, očigledno, u razumevanju. Kada, na primer, Saša Janković objavi neki apel u određenim novinama, makar ranga tabloida, to nije ono na šta se odnosi ovaj zakon. Mislim da je sada sve jasno.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Tomić.

Da li želi reč?

Neko drugi? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li želi reč? (Da.)

Reč ima Zvonimir Đokić.

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsedavajuća.

Poštovani ministre, poštovani narodni poslanici, važećim propisima nije omogućeno svim učesnicima planskog sistema, a to su Narodna skupština, Vlada i organi lokalne vlasti, da sa sigurnošću odrede kada donose strategiju a kada program, niti šta sve ti dokumenti javne politike i akcioni planovi treba da sadrže. Važećim propisima nije utvrđeno ni do kog nivoa, u zavisnosti od vrste dokumenata javnih politika, treba da se razrađuju mere javnih politika i njihova implementacija, niti na koji način se utvrđuju efekti njihovog sprovođenja. Zato je za Srpsku naprednu stranku potreba da se uspostavi efikasan, transparentan, koordinisan i realističan sistem planiranja Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave dovoljan razlog za donošenje ovog zakona.

Pored toga, obavezuje nas i proces pristupanja Evropskoj uniji, posebno u kontekstu zahteva i obaveza koje smo prihvatili, koje proističu iz pregovaračkog Poglavlja 17 – ekonomska i monetarna politika, kao i Poglavlja 22 – regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata.

Nedonošenje ovog zakona i nepovezivanje procesa planiranja javnih politika i izrade propisa u jedinstveni proces rezultiralo bi neefikasnošću

planskog sistema i regulatornog okvira za poslovanje i za život građana. To bi se nesumnjivo odrazilo na sveukupni razvoj Republike Srbije, pa i na njen sistem odbrane.

Zbog navedenog, predložio sam nekoliko amandmana kojima sam želeo da dodatno definišemo predmet, osnovne pojmove i načela i svrhu planskih dokumenata. Prvim amandmanom u nizu predložio sam da se član 1. Predloga zakona proširi dodavanjem stava 2, čime bismo dodatno definisali predmet uređivanja ovog zakona i naglasili da će on pozitivno afirmisati sveukupni razvoj Republike Srbije, a samim tim pozitivno delovati na unapređenje sistema odbrane. Hvala na pažnji.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Izvolite.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani ministre, kolege poslanici, amandmanom koji sam predložio u članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na budžetsku stabilizaciju.“

Svakome je jasno da je planiranje veoma važno za svaki posao, posebno na državnom nivou i na nivoima pokrajine i opština. Povezivanje i koordinacija između ovih planiranja mogu da obezbede ravnomerni razvoj Republike Srbije i sagledavanje vlasti gde šta funkcioniše, gde šta ne funkcioniše.

Da je značajno planiranje, znalo se i 2006. godine u Opštini Smederevska Palanka; u jednom pilot-projektu urađen je Strateški plan održivog razvoja opštine Smederevska Palanka do 2016. godine. Pet opština je bilo; jedna od opština je, mislim, i Koceljeva, kolega Matić je tu da to posvedoči. Da su oni koji su došli posle 2008. godine čitali taj plan i po njemu radili, ne bi izazvali ovakvu pustoš u Smederevskoj Palanci kakvu su prouzrokovali svojom vladavinom do 2016. godine. Posle, kada je pobedila Srpska napredna stranka, njihov glavni zadatak bio je opstrukcija, pa je tako došlo do uvođenja privremenog organa.

Znate da je Srpska napredna stranka ubedljivo pobedila, ali hoću da vam kažem sledeće: za vreme funkcionisanja privremenog organa više je urađeno nego u dva mandata vlasti Demokratske stranke i njihovih saučesnika koji su bili u Smederevskoj Palanci.

Još samo da se osvrnem na jutrošnju diskusiju i značaj dolaska „Simensa“ u Kragujevac. Neko je rekao – nije to Vučićev doprinos. Jeste Milanović glavni što je „Simens“ došao, ali, svakako, jedna opšta situacija u Srbiji dovodi investitore. Ono što očekujem i znam jeste da će još nemačkih firmi doći u Srbiju baš zbog nedostatka radnika. Evo, kažemo, idu nam deca u inostranstvo, ali budimo sigurni, baš zbog Vučićevih diplomatskih aktivnosti u svakom momentu, da će dolaziti firme ovde pa ćemo decu zapošljavati u Srbiji.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika, rekao mi je ...)

PREDSEDNIK: Ništa ružno vam nije rekao. Sve je najbolje o vama rekao. Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč?

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.
Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Vrlo kratko, predsedavajuća.

Ministre, dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman ima za cilj, kako je i formulisano u samom amandmanu, da naglasi potrebu za modernizacijom u kontekstu sveukupnog razvoja Srbije. Po mom mišljenju, on apsolutno podupire intenciju ovog predloga zakona a to je, kako je jedan od kolega rekao ali nije zgoreg zbog građana ponoviti, potreba da se uspostavi efikasan, transparentan, koordinisan i realističan sistem planiranja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave.

U tom smislu istakao bih pozitivan primer jedne lokalne samouprave, Gradske opštine Vračar, u vezi sa planiranjem budžeta za tekuću godinu, uz uvažavanje interesa ostalih učesnika planskog sistema ali i inicijativa, potreba i prioriteta lokalne samouprave i građana. Naime, budžet za tekuću godinu je projektovan i planiran u direktnoj saradnji sa građanima Vračara. Na inicijativu građana, sprovedena je anketa u kojoj je uzelo učešća preko petsto građana Vračara. Dakle, u pitanju je jasna namera da ono što građani sugerišu i predlože uvrstimo u budžet. Rezultat ovakve politike je da danas kada primenjujemo budžet koji smo na takav način isplanirali imamo daleko veći broj kulturnih sadržaja, sportskih sadržaja, manifestacija, događaja, obrazovnih sadržaja, edukativnih sadržaja. U krajnjem slučaju, imamo daleko bolju povezanost građana sa samom lokalnom samoupravom.

Mislim da je to dobar primer i da takvih primera treba da bude više upravo kada je reč o Opštini Vračar, koja je bezmalo dve decenije bila pod štetočinskom upravom Demokratske stranke. Na sreću, 2016. godine došlo je do promena, Srpska napredna stranka je preuzela odgovornost za vršenje vlasti i od tada stvari idu nabolje.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Hvala.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolegice i kolege, na Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona, gde predlažem da se doda stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na industrijalizaciju.“

Pred nama je dobar predlog zakona. Amandman koji sam podneo na član 1. ima za cilj da se poboljša Predlog zakona i da se stavi poseban akcenat na

industrijalizaciju. Članom 1. je propisan predmet uređenja zakona i zato smatram da je potrebno dodati stav 2. i dodatno ga definisati. Razvoj industrije je direktno povezan sa planskim sistemom. Dosta nam je toga da su planovi javnih politika spisak lepih želja koje lepo zvuče ali ne daju nikakve rezultate. Vlada Republike Srbije ovim zakonom nam pokazuje svoju rešenost da se stvari menjaju nabolje. Samo dobrim planskim sistemom i analizama efekata upravljanja javnim politikama možemo uticati na razvoj industrije a samim tim i na smanjenje nezaposlenosti u Republici Srbiji. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Ana Čarapić.

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 1. gde se dodaje stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje ekonomske razmene.“

Danas smo u situaciji da pričamo o privrednom razvoju, a nekad nismo mogli privredni rast ni da zamislimo. Pa kako da zamislimo privredni rast kad su nam zatvarali fabrike, otpuštali ljude? Preko 400.000 radnika je otpušteno. Zamislite da nam ceo Novi Sad ne radi, pola Niša i cela moja Kuršumljija! Uništavali su sve što je moglo da se uništi.

Danas je drugačije. Danas ne samo da govorimo o privrednom razvoju, danas govorimo o održivom privrednom razvoju. To znači da će generacije koje dolaze imati od čega da žive, živeće od svog rada. Danas ulažemo u infrastrukturu i kroz digitalizaciju, kroz sprovođenje reformi pomažemo našim privrednim subjektima, kako proizvođačima tako i pružaocima usluga, da smanje troškove proizvodnje. To će se pozitivno odraziti na smanjenje cena proizvoda i cena usluga i imaćemo konkurentnu privredu. Kad imamo konkurentnu privredu, stvara se mogućnost za širenje proizvodnih i uslužnih kapaciteta, otvara se mogućnost za zapošljavanje novih radnika.

Dolazim iz opštine Kuršumljije. To je jedna mala opština na jugu Srbije, koja danas, na čelu sa Srpskom naprednom strankom, čak 41% svog opštinskog budžeta izdvaja za ulaganja u infrastrukturne projekte. Nekada su ta sredstva korišćena za putne troškove, raznorazna putovanja, isplate zarada raznoraznim sekretaricama, zameniku, zameniku pomoćnika, pomoćniku, ne znam ni sama koja su sve radna mesta postojala. Danas sredstva koristimo za izgradnju infrastrukture. Sve što radimo danas, radimo u cilju da se nastavi pozitivan trend rasta i razvoja i radimo u najboljim interesima građana Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre, drage kolege poslanici, podnela sam amandman na član 1. jer smo danas u mogućnosti da govorimo o uvećanim ulaganjima, i to u svim sferama privrede. Do 2012. godine ulaganja su bila samo misaona imenica. Posebno bih se osvrnula na turizam kao jednu od najunosnijih privrednih grana, koja je u 2017. godini ostvarila prihod od preko 1,2 milijarde evra, što je skoro 20% više nego u 2016. godini, a 12% više turista je posetilo našu zemlju u 2017. u odnosu na 2016. godinu. Sve to postignuto je zahvaljujući uvećanim ulaganjima u ovoj grani privrede.

Mi danas stimulišemo naše građane da posećuju naše, srpske turističke destinacije a, hvala bogu, Srbija ih ima napretek. Subvencije i izdavanje 80.000 vaučera u 2018. godini za podsticaj domaćeg turizma, za šta je naša vlada opredelila četiristo miliona dinara, jesu osnov svega i jedan od pokretača turizma.

U 2017. godini Sokobanja je, iako peta po broju ostvarenih noćenja, zabeležila najveći rast, čak 20% u odnosu na 2016. godinu, naravno, zahvaljujući ovim vaučerima. Od 90.000 vaučera izdatih u 2017. godini, preko 31.000 vaučera realizovana je u Sokobanji, čime je produžena turistička sezona za dva i po meseca i Sokobanja je ostvarila rekordnih 1.050.000 noćenja. Pozitivan trend rasta broja noćenja i broja turista beleži se i u 2018. godini.

Ovim je naša vlada pokazala da je društveno odgovorna i da vodi računa o kvalitetu življenja svih građana naše Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, gospodine ministre, planiranje i organizacija, vođenje i kontrola – školska je definicija menadžmenta. Vizija, misija, ciljevi i strategija, kao i aktivnosti koje dovode do njihovog ostvarivanja jesu planiranje. Budućnost, to se u stvari planira. Izbor između velikog broja puteva kojima jedna nacija može da ide, to je ono što je predmet zakona o planiranju Republike Srbije. Percepcija događaja i vreme pred nama sastavni su deo planiranja.

Ovo nije prvi zakon koji se bavi ovom problematikom. U Srbiji, ako krenete u daleku ili bližu prošlost, svakako imate zakone koji su bili slični, u ekonomskoj oblasti pogotovo. Imate prvi petogodišnji plan Federativne Narodne Republike Jugoslavije, imate SVOT analize, imate strategije održivog razvoja, strategije stabilnosti. Sve te strategije u stvari funkcionišu do nivoa rezultata, sve su one izvučene iz ekonomije, imaju uporište u strateškom planiranju. Bez rezultata, planovi ostaju prazno slovo na papiru.

Mi u Srbiji imamo taj slučaj da možemo da kažemo da je SVOT analiza iz 2008. godine o ekonomskom dešavanju možda bila pozitivna i dobra, ali su rezultati ono što je izostajalo.

Ako pogledate 2015. godinu, kada smo imali plan fiskalne konsolidacije, a fiskalna konsolidacija, fiskalna strategija, fiskalni principi su sve javne politike, onda su rezultati koje smo tada zacrtali, a trebalo je da budu ostvareni krajem

2017. godine, potpuno različiti u odnosu na javne politike koje su bile zastupljene u ekonomiji Srbije u prethodnom vremenskom periodu. Kada pogledate rezultate javne politike u oblasti ekonomije, u oblasti makroekonomije, koji su potpuno merljivi – to nije rast, to je i rast i razvoj – onda je jasno zašto ovakav sistemski plan koji doprinosi sveobuhvatnoj analizi i planiranju u Republici Srbiji ima moju podršku.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Ivana Stojiljković.

Izvolite.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, moj amandman predlaže dodavanje stava 2. u članu 1, sa preciziranjem potrebe smanjenja siromaštva u Republici Srbiji.

Kao što smo više puta danas čuli, cilj zakona definitivno je efikasan sistem planiranja, sa ciljem da se ojača socijalni, ekonomski i ravnomerni regionalni razvoj, naravno, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava i obezbeđivanje održivog rasta i razvoja Republike Srbije.

Takođe, čuli smo i da je jedan od ključnih elemenata ovog zakona upravo povezivanje planiranja politika sa planiranjem budžeta, što znači – racionalno planiranje i racionalna upotreba resursa. Sve ovo dovodi do stvaranja dobrih uslova za dovođenje investitora, obezbeđivanje kvalitetnije radne snage, razvoj napredne tehnologije i, veoma važno, veću orijentaciju ka rezultatima i veću odgovornost. Ako svega ovoga nema, nema ni investitora, nema ni novih radnih mesta.

Samo bih još napomenula da je od 2014. godine započet sveobuhvatan proces reforme javne uprave. Pored nove organizacije i upravljanja ljudskim resursima, tu je i digitalizacija i uvođenje e-uprave, naravno sve to radi bolje usluge građanima i privredi i, kao što sam već rekla, sa ciljem ekonomskog jačanja i smanjenja siromaštva u Republici Srbiji. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Dušica Stojković.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice Gojković.

Uvaženi ministre Đorđeviću sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Srbije koji definiše sam predmet ovog zakona. Namera nam je bila da sadržajem ovog amandmana afirmišeimo dalje uvođenje elektronskih usluga u Srbiji kako bi se obezbedio celokupni razvoj naše zemlje.

Podsetiću vas, elektronska uprava je postavljena kao vrhunski prioritet Vlade Republike Srbije, premijerke gospođe Brnabić i predsednika gospodina Aleksandra Vučića. To su pionirski poduhvati a rezultati se nisu desili tokom noći. Postojao je konsenzus građana, privrede, šire zajednice o neophodnosti uspostavljanja elektronske uprave u njenom punom kapacitetu. Danas imamo

više od dvesta institucija koje su umrežene od strane državne uprave i lokalnih samouprava, koje pružaju više od osamsto usluga na portalu E-uprava.

Efikasnost državne uprave, borba protiv birokratije, borba protiv korupcije i racionalizacija resursa jesu jako važne teme za Srbiju ukoliko Srbija želi da ide napred. Srbija želi da ide napred i to je pokazala kroz reformu elektronske uprave. Srbija želi da stane rame uz rame sa razvijenim zemljama sveta, vodećim zemljama kada je reč o IT tehnologiji i elektronskim upravama i kada je reč o zemljama EU.

Sećamo se situacije kakva je bila, da kao građani trčimo od šaltera do šaltera. U Beogradu je bila dobro poznata urbana legenda, koja je opisana u jednoj priči, da građani trče od šaltera do šaltera, da ih na nekom od šaltera sačekuje tzv. Mica šalterski ubica i kaže dobro poznatu rečenicu, da im fali još jedan papir i da moraju da trče i obigravaju šaltere ponovo.

Sada je 2018. godina i to se više ne dešava u Srbiji. Sada papiri i pečati odlaze u istoriju i zamenjeni su elektronskim podacima. Uštede su ogromne. Kada bismo sve papire poređali jedan na drugi, imali bismo za dva Ajfelova tornja, to je više od šeststo metara. Znači, imali bismo papira za dva Ajfelova tornja. Reformom elektronske uprave benefiti u korist privrede i građana zaista su višestruki. Kada je reč o novcu, uštede na godišnjem nivou su više od 600.000.000 evra. Mi zapravo smanjujemo dupliranje nagomilanog posla, smanjujemo dalju birokratizaciju Srbije i omogućavamo da novi servisi, novi resursi, nove investicije dolaze u našu zemlju.

Sa ponosom želim da vas podsetim da je marta ove godine Srbija dobila jednu prestižnu svetsku nagradu. Naime, Kancelarija za IT je proglašena za najbolju od 685 učesnika iz celog sveta, po oceni Svetskog samita o informacionom društvu. Svetski samit o informacionom društvu prepoznao je osnivanje Kancelarije za IT i elektronsku upravu i ostvarene rezultate u oblasti elektronske uprave kao jedan od ključnih momenata za razvoj informacionog društva i digitalizaciju u Srbiji. Nagrada je stigla iz Ženeve i predstavlja svojevrsno priznanje za trud, rad i zalaganje premijerke gospođe Brnabić, predsednika gospodina Aleksandra Vučića ali i svih nas koji smo u ovom Domu Narodne skupštine usvajali zakone i stvarali zakonodavni okvir kako bismo omogućili da se jedna ovakva reforma ostvari.

Moramo nastaviti da planiramo bolje u ovoj oblasti jer sada imamo prvi put jasnu viziju kakvu Srbiju želimo. Rezultati su zaista vidljivi i možemo ih videti na svakom ćošku: formiranje prvog Državnog data centra, uspostavljanje Nacionalnog portala otvorenih podataka, automatska overa zdravstvenih knjižica, elektronske prijave preduzetnika, plaćanje platnim karticama, e-novcem, integrisano elektronsko bankarstvo na portalu E-uprava; zatim, realizacija fenomenalnog projekta „Bebo, dobro došla na svet“, gde je omogućeno u svim porodilištima u Srbiji da se prijavi novorođenče. To i mnogo toga drugog, ne bih dužila. Samo u gradu Beogradu imamo više od osamsto usluga; umrežene su i

uvezane apsolutno sve državne institucije, i na gradskom i na republičkom i na lokalnom nivou. Imamo zadovoljne građane, koji su samo tokom 2016. godine imali na ovom portalu više od dva miliona ostvarenih usluga.

Ako ovako nastavi, Srbija će postati lider u Evropi za elektronske usluge i digitalizaciju. Stajaćemo rame uz rame sa jednom Estonijom, koja je u okviru EU poznata kao zemlja koja je reformisala svoj sistem e-uprave i čiji građani danas mogu samo na osnovu lične karte ili mobilnog telefona da ostvare veliki broj usluga.

Na samom kraju želela bih da najoštrije osudim huliganski čin napada na prostorije Opštinskog odbora Srpske napredne stranke u Rakovici. Ovaj napad predstavlja jedan u nizu napada na SNS, na našeg predsednika gospodina Aleksandra Vučića, ali i na imovinu naše stranke. Vandalizam, mržnja, agresija, pozivanje na ukrajinski ili makedonski scenario jesu jedino što naši politički neistomišljenici nude građanima Republike Srbije. Iskoristila bih ovu priliku da pozovem nadležne institucije u Republici Srbiji da reaguju i počinioce privedu pravdi. Srbija je jedna jako stabilna zemlja i ovakav vid nasilja zaista je nedopustiv. Mi želimo da kaznimo počinioce i ovakve vidove nasilja koji ugrožavaju našu bezbednost. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Nisam znala da je Aleksandar Vučić bio u prostorijama u Rakovici kada su napadnute.

Ali nisam se zbog toga javila, nego zbog činjenice da je koleginica koja je govorila malopre o ovom amandmanu izrekla niz podataka, niz informacija koje zaista nisu tačne. Na kraju je i sama rekla da je, izgleda, govorila o Beogradu. Srbija nije Beograd. Jesu umrežene beogradske opštine, ali nisu umrežene, koleginice draga, opštine iz cele Srbije, i to je problem.

Vi imate problem sa biračkim spiskom, a kamoli sa nekim drugim umrežavanjem. Vi birački spisak ne možete proveriti; u svakom mestu u Srbiji i danas se pojavljuju i mrtvi na biračkom spisku, nema jedinstvenog biračkog spiska, pojavljuje se mnogo više ljudi na biračkom spisku nego što zaista ima punoletnih građana Srbije. Vi ovde pričate o digitalizaciji, o umrežavanju, kao da niko od nas ne živi i u Beogradu i u ostalim delovima Srbije i kao da ne znamo kako to izgleda.

Koji je to šalter, draga koleginice, gde se dođe i završe se svi papiri i ne treba vam još papira? Ne postoji. Da li možete građevinsku dozvolu dobiti na osnovu toga što kaže Zorana Mihajlović, dođete na jedno mesto sa gomilom papira i sve to predate na jednom šalteru?

Dakle, nemojte da zbunjujete građane Srbije, nije tačno. Mi nemamo ništa protiv digitalizacije, radi se na tome, to nije sporno, ali još uvek nije ni blizu onoga što vi želite da predstavite javnosti. Hvala.

PREDSEDNIK: Replika, izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Zarad istine, koja mi je jako važna zbog građana Republike Srbije, želim da kažem sledeće zvanične podatke koje mi je dostavilo Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave.

Samo tokom 2014. i 2016. godine umreženo je više od 145 državnih institucija na republičkom, gradskom i lokalnom nivou. Pruženo je tokom 2016. godine više od dva miliona usluga na centralnom sajtu portala E-uprava. To je javno proverljiv dokaz, možete i u ovom trenutku da proverite, mediji su o tome pisali; očigledno niste dovoljno čitali ili ne želite da čitate o uspesima i rezultatima Vlade Republike Srbije.

Kada sam govorila, govorila sam o tome da je osamsto usluga ponuđeno na centralnom sajtu portala E-uprava. Znači, svi građani ovog trenutka, dok sedimo u Narodnoj skupštini, mogu putem kompjutera, laptopa ili mobilnog telefona da pristupe elektronskom šalteru. Oni su tada prvi put korisnici tog šaltera, oni su prvi na redu, nema više redova i nema čekanja. To možete da proverite. Svi oni koji su elektronski naručivali dokumenta, vozačke dozvole, zdravstvene knjižice, podnosili zahteve za alimentaciju... Veliki, veliki broj, osamsto usluga, rekla sam. Zaista nemam toliko vremena da pobrojim sve pozitivne rezultate koji su ocenjeni, hteli vi to da priznate ili ne, od strane Organizacije ujedinjenih nacija, koja je marta ove godine našu, srpsku Kancelariju za informacione tehnologije proglasila za najbolju u svetu. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Dobro, i MMF nas je proglasio najgorima u Evropi, pa se ne hvalite.

Ne znam odakle vam svi ti podaci koje ste malopre ovde iznosili. U kojoj to zemlji ima? Baš bi bilo lepo da bude uskoro ili jednog dana i u Srbiji.

Govorite o zdravstvenim knjižicama, onima što ih građani nisu dobijali po sedam, osam, dvanaest meseci, što je, kao, trebalo da dođu na adresu, pa nisu nekima do pre dva meseca, poslednje zdravstvene knjižice su ljudima tada uručene.

Nemojte, ponavljam vam... Pustite vi, dobili ste podatke, dve hiljade onoga, pet hiljada onoga, tri hiljade onoga... Zamislite, u celoj Srbiji dve hiljade nekih dozvola izdato!

Dakle, pomažite Vladi Republike Srbije da ispuni ono što su obećali. Lepo će biti kada to bude kao u toj državi o kojoj ste malopre pričali, kada tako bude i u Srbiji, ali sada nije ni približno tako.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsednice.

Podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije kojim se dodaje stav 2. koji treba da pojasni i čiji je cilj smanjenje socijalnih razlika.

Naime, zakon o planskom sistemu u Republici Srbiji predstavlja nastavak procesa regulatorne reforme, čija je poslednja faza započela usvajanjem Strategije regulatorne reforme i unapređenja sistema upravljanja javnim politikama u periodu od 2016. do 2020. godine.

Za razvoj privrede neophodan je dobar pravni sistem. On mora biti transparentan, mora biti efikasan, mora biti predvidiv, mora poštovati ljudska prava i mora razvijati socijalni prosperitet. Naime, ko god da investira, prvo gleda kakav je pravni sistem, da li je kvalitetan i predvidiv. Niko ne želi neizvesno okruženje.

Mi imamo tu sreću da je dolaskom Srpske napredne stranke Vlada Republike Srbije napravila izuzetno povoljan poslovni ambijent. Od sveukupnog ulaganja, svih investicija na Zapadnom Balkanu, 40% ide direktno Republici Srbiji. Zato je Srbija dobra za ulaganje, faktor stabilnosti je, i zato je šezdeset kompanija otvorilo svoje pogone i fabrike u Republici Srbiji, zaposleno je 170.000 ljudi.

Godine 2008. otpušteno je 400.000 ljudi, a mi smo zaposlili 170.000 ljudi. Procenat nezaposlenosti 2008. godine bio je 27, danas je 12%, sa tendencijom smanjenja. Od 2012. do 2018. godine u Republiku Srbiju ušlo je 8,6 milijardi evra. Svaka čast! Na taj način, upošljavanjem i investicijama, smanjuju se siromaštvo i socijalne razlike. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Pešić, izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, moj amandman ide u pravcu toga da se poveže afirmacija sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na socijalnu ravnopravnost.

Ovim zakonom definiše se obaveza postojanja nekoliko vrsta planskih dokumenata. Pre svega mislim na obavezu donošenja dokumenata razvojnog planiranja kojima bi se doprinelo ostvarivanju socijalne ravnopravnosti.

Jedan od dokumenata koji postaju zakonska obaveza jeste plan razvoja jedinica lokalne samouprave, koji će se usvajati za period od sedam godina i mora da sadrži jasnu viziju, strateške ciljeve, prioritetne ciljeve i način na koji će se ti ciljevi ostvarivati. Na taj način smanjuje se mogućnost da neko ko rukovodi određenim gradom ili opštinom novac svih građana tog grada, poreskih obaveznika, uloži u projekte koji nemaju planski osnov, dakle, koji nisu planirani razvojnim dokumentima. Kao što je to bio slučaj u Leskovcu za vreme vladavine Demokratske stranke kada je rukovodstvo Grada bez ikakvog osnova, bez

postojanja bilo kakvog planskog dokumenta novac svih građana Leskovca, svih poreskih obaveznika, uložilo u realizaciju tzv. projekta bušotine, kada su tražili toplu vodu i u bunar bacili milione građana Leskovca.

Činjenica je da je samo unapred definisanim strateškim razvojnim planovima moguće ostvariti pravilan razvoj grada, a na taj način ostvariti i socijalnu ravnopravnost. Moj amandman ide u tom pravcu.

Želim samo još da istaknem svoj grad, Grad Leskovac, kao primer dobre prakse od kada je SNS na vlasti što se tiče usvajanja razvojnih planova, praćenja realizacije planova, izveštavanja o realizaciji razvojnih planova ali i o izmenama, odnosno revidiranju razvojnih planova. Ovo nije moj zaključak, ovo je zaključak Nacionalne alijanse za ekonomski razvoj koja je Grad Leskovac identifikovala kao grad sa povoljnim poslovnim okruženjem, gde je procenat ispunjenosti kriterijuma 92% od mogućih 100%.

Pozivam svoje kolege da u danu za glasanje podrže ovaj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Jevtić.

Izvolite.

JOVICA JEVTIĆ: Uvaženi predsedavajući, uvaženi ministri, drage kolege narodni poslanici, na član 1. predloženog rešenja u Predlogu zakona o planskom sistemu Republike Srbije podneo sam amandman u smislu dodavanja stava 2, kojim se precizira afirmacija ravnomernog razvoja Republike Srbije.

Želim, pre svega, da se zahvalim Vladi Republike Srbije i resornim ministarstvima na trudu koji su uložili da se uhvate ukoštac sa problemima efikasnog upravljanja i na sprovođenju niza aktivnosti koje su pomogle da planski sistem kao temelj efikasnog upravljanja postane efikasniji, efektivniji, nadasve transparentan i jeftiniji.

Predlogom zakona o planskom sistemu propisano je postojanje nekoliko vrsta planskih dokumenata koji u svojoj osnovi sadrže temelje razvojnog planiranja, sa ciljem izgradnje sistema koji će omogućiti ravnomerni razvoj čitave zemlje. Predlog zakona definiše hodogram aktivnosti koje treba sprovesti po prioritetima, da planovi razvoja od najvišeg do najnižeg nivoa budu usklađeni na način koji omogućava brži i efikasniji napredak u svim sferama društvenog života, od nivoa lokalne zajednice do republičkog nivoa, u dvosmernoj komunikaciji baziranoj na dugoročnim planovima razvoja i definisanjem instrumenata koji će omogućiti da se ti planovi sprovedu u realnom životu. To u suštini znači da svaki deo zemlje podjednako oseti blagodeti pomenutih dugoročnih planiranja i da svaka lokalna zajednica bude deo temelja koji će na sebe preuzeti deo tereta razvoja proporcionalno svojim mogućnostima, a sve u cilju istovremenog ravnomernog razvoja čitave zemlje.

Svesni smo da je definicija ravnornog razvoja čitave zemlje zaista teško sprovodljiva, ali kao jedan vid podrške toj ideji treba u svim zakonskim predlozima (naravno, gde je to moguće) insistirati da se ideja sveukupnog ravnornog razvoja dodatno definiše, što je, iz svega napred rečenog, i svrha ovog amandmana. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Petrović, izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, poštovane kolege narodni poslanici, na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije podnela sam amandman kojim se dodaje stav 2, koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na poresku odgovornost.“

Podnetim amandmanom dodatno se definiše predmet ovog zakona. Planiranje u javnoj upravi je neophodno kako bi javne politike i propisi mogli da budu dobro osmišljeni i formulisani. Stoga je osnovni cilj zakona o planskom sistemu uspostavljanje sistema za transparentno, efektivno i efikasno upravljanje javnim politikama. Njima se u praksi uspostavlja efikasan i realističan sistem planiranja koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstava, obezbeđenje zaštite životne sredine i održivog rasta i razvoja Republike Srbije.

Uređenjem sistema planiranja na nivou Republike Srbije kroz usvajanje zakona o planskom sistemu obezbediće se: ujednačeno planiranje u organima državne uprave, što podrazumeva analizu stanja pre donošenja odluka, izradu planova razvoja, kao i uspostavljanje mehanizama za odgovornost u sprovođenju planiranog; zatim, uspostavljanje jasne veze između planiranja i budžetiranja, uzimajući u obzir i određena ograničenja prilikom planiranja; uređivanje srednjoročnog planiranja u organima državne uprave; uspostavljanje jedinstvenog informacionog sistema za planiranje, praćenje i izveštavanje. Uspostavljanjem ovako efikasnog planskog sistema postižu se najbolji efekti u sveukupnom razvoju Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Pekarski, izvolite.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 1. zakona o planskom sistemu Republike Srbije i

predložio da se doda stav 2. koji kaže: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na upošljavanje kapaciteta.“ Podneo sam ovaj amandman sa željom da se dodatno definiše predmet ovog zakona, da se na taj način pojasni, kako bi svi građani mogli da shvate njegov značaj, da ga približimo građanima i da ga na ovakav način, kroz diskusiju o amandmanima, dodatno promovišemo.

Slušali smo danas oprečne stavove – za i protiv. Većina je za, jedan deo je protiv. Lično ne vidim razlog da iko ima nešto protiv toga da se usvoji ovakav zakon o planskom sistemu Republike Srbije, zakon kojim se regulišu i javne politike unutar Republike Srbije, osim ako to nije marketinški politički čin. Ne verujem da je to politika jer sama politika apriori protiv svega i nije neka politika nego negacija politike. Politika je kada imate ideju, kada sa tom idejom želite da ostvarite nešto, da unapredite svoju zemlju na svakom polju, da je učinite boljom, da verujete u svoje građane, da verujete u svoj narod.

Zato želim da podsetim na reči predsednika Vučića izrečene ne tako davno, pre koju godinu, koji kaže: „Počeli smo da verujemo da možemo da stvorimo. Verujemo u sebe i u Srbiju. Počeli smo da menjamo i da na tim promenama gradimo temelj sopstvene budućnosti i budućnosti ove zemlje.“

Tako je i ovaj zakon koji je došao ovde, u stvari, kada ga budemo usvojili, naša želja da naša zemlja Srbija što brže postane jača i bolja. To je politika kojom ćemo se mi voditi. Zato pozivam da u danu za glasanje podržimo ovaj zakon i ovaj amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginica Marković.

Izvolite.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

Amandmanom koji sam predložila na član 1. zakona o planskom sistemu Republike Srbije predviđeno je dodavanje termina „evropskih integracija“. Pošto je članom 1. propisan predmet uređenja ovog zakona, potpuno je logično dodavanje ovog termina jer se ovim zakonom uređuje, između ostalog, i upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, kao i postupak utvrđivanja i sprovođenja javnih politika.

Jedan od razloga za donošenje ovog zakona je i efikasno sprovođenje procesa pristupanja Evropskoj uniji, posebno u kontekstu zahteva koji proističu iz pregovaračkih poglavlja broj 17 – ekonomska i monetarna politika i 22 – regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata.

Efikasan planski sistem podrazumeva i usklađenost planskih dokumenata na svim nivoima sa preuzetim obavezama u procesu pristupanja Evropskoj uniji. Naravno, ne možemo da zanemarimo ni činjenicu da je EU najveći donator, odnosno da smo najviše bespovratnih sredstava, tj. razvojnih sredstava dobili

upravo od EU. Znači, to nisu krediti, već sredstva koja smo koristili kako bismo izvršili reforme u mnogim oblastima našeg društva.

U Srbiji je od 2012. godine na raspolaganju dodatnih 1.500.000.000 evra iz IPA fondova; dosad smo, naravno, koristili tri milijarde evra. Iskorišćenost IPA fondova je veoma visoka, iznosi 94%, što Srbiju ubraja među najuspešnije zemlje koje su u procesu evrointegracija. Ovim sredstvima finansiraju se konkretni projekti poput infrastrukturnih, škola, bolnica, saniranja poplava, ali i podrška osnivanju malih i srednjih preduzeća, što je posebno važno za mlade koji žele da pokrenu sopstveni biznis. Na primer, 2017. godine Srbija je imala na raspolaganju 187.000.000 evra, od čega je 20.000.000 evra namenjeno poljoprivrednim proizvođačima.

Sva ova sredstva o kojima sam govorila dostupna su našim građanima. Oni mogu da se informišu preko Ministarstva za evropske integracije, preko lokalnih samouprava na koji način mogu da apliciraju, odnosno da ih koriste.

Ovo su samo neki od primera zašto smatram da termin „evropskih integracija“ treba uvrstiti u član 1. ovog zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Pantović.

Izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, kada je u pitanju član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije, gde se definiše predmet uređivanja ovog zakona, predlažem da se doda stav koji se posebno osvrće na povećanje infrastrukturnih kapaciteta naše zemlje. Zašto je ovo bitno? Zato što se svakim novim kilometrom auto-puta, probijenim tunelom, izgrađenim mostom, industrijskim parkom olakšava život naših građana, dolaze novi investitori i otvaraju se nova radna mesta.

Ono što posebno želim da naglasim, a što će najverovatnije zanimati mlađu populaciju, jeste inovaciona infrastruktura. Mladim inženjerima, studentima, naučnicima potrebni su najbolji mogući uslovi da rade i iskažu sve svoje potencijale. Zbog toga me veoma raduju ovi veliki projekti Vlade Republike Srbije, a tu bih naveo primer izgradnje naučnotehnološkog parka u Nišu, gde se gradi na 10.000 kvadratnih metara i vrednost investicije je deset miliona evra. Takođe, gradi se i naučnotehnološki park u Novom Sadu, gde će posao dobiti tri hiljade mladih inženjera, a vrednost investicije je trinaest miliona evra. Svi ovi naučnotehnološki parkovi biće opremljeni najsavremenijom opremom i biće omogućeni najbolji mogući uslovi za rad i usavršavanje naših mladih naučnika. Želimo da zadržimo mlade ljude u Srbiji, da ovde zasnivaju porodicu i ostvaruju radni odnos.

Kroz ovih nekoliko primera, a ima ih još mnogo, možemo da vidimo zbog čega je bitno da se uvek posebno osvrnemo na povećanje infrastrukture u Republici Srbiji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Uvaženi predsedavajući, kolegice i kolege poslanici, ministre sa saradnicima, donošenje zakona o planskom sistemu Republike Srbije jeste potreba kako bi se uspostavio efikasan, transparentan i realan sistem planiranja Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave, koji obuhvata sve aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog razvoja, uz optimalno i racionalno korišćenje budžetskih sredstava.

Obrazovanje kao proces usvajanja znanja, sticanja veština i razvoja sposobnosti jeste bitan segment svih društvenih aktivnosti. To je proces koji traje tokom celog života, to je suštinski osnov i egzistencijalna potreba svakog čoveka.

Upravo iz tih razloga podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona gde se dodaje stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na razvoj školskog sistema.“ Školski sistem je sistem vaspitno-obrazovnih ustanova i predstavlja okosnicu svakog sistema. Sistemskim planiranjem i prilagođavanjem ishoda učenja potrebama tržišta rada smanjujemo nezaposlenost, stvaramo preduslove za brži razvoj naše države, unapređujemo životne uslove i podižemo standard naših građana.

Kao primer dobre prakse želim da navedem Opštinu Stara Pazova, koja ima dugu tradiciju razvoja preduzetništva, malih i srednjih preduzeća i vodeća je po broju investitora i otvaranju novih radnih mesta, gde se planski školuju profili koji su traženi na tržištu rada, što je doprinelo smanjenju nezaposlenosti i podizanju životnog standarda građana, čemu svi težimo, a to je ujedno i put u bolju i lepšu budućnost za generacije koje dolaze.

Pozivam sve svoje kolege da u danu za glasanje podrže predložene zakone.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Babiću, izvolite.

VLADO BABIĆ: Poštovani predsedavajući, cenjeni gospodine ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, u članu 1. Predloga zakona dodaje se stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s

posebnim osvrtom na razvoj medicinskih centara.“ Ovim amandmanom se želi dodatno definisati predmet ovog zakona.

Zdravi građani su temelj razvoja svake zemlje, pa tako i naše, jer samo zdravi mogu da doprinesu socijalnom i ekonomskom razvoju Srbije. U tom smislu, sistem zdravstvene zaštite se ne može posmatrati kao potrošnja već kao investicija u ostvarivanje sveukupnog razvoja društva, s obzirom na to da zdravlje ima važan uticaj na sposobnost ljudi da žive svakodnevni život i doprinose društvenom i ekonomskom razvoju. Zato zdravlje treba posmatrati kao bitan nacionalni resurs, koji zaslužuje kontinuirani strateški razvoj. Osim toga, pravo na zdravlje i zdravstvenu zaštitu je jedno od osnovnih ljudskih prava.

Plan razvoja zdravstvene zaštite Republike Srbije je, pre svega, stručni i politički dokument kojim se obezbeđuju jednakost i solidarnost kao i rodna ravnopravnost, s akcentom na vulnerabilne grupacije stanovništva, na osnovu kojeg se usmerava razvoj zdravstvenog sistema u skladu sa sveukupnim razvojem društva. On definiše osnovne ciljeve i pravce razvoja zdravstvene zaštite. Donošenje ovog dokumenta zasnovano je na opštedruštvenom značaju koji ima zdravlje. Shodno tome, zdravstveni sistemima vertikalnu povezanost primarnog, sekundarnog i tercijarnog nivoa, kao i horizontalnu povezanost u odnosu na lokalnu zajednicu.

Mnogi ciljevi zdravstvene politike u smislu očuvanja i unapređenja zdravlja i održivosti sistema zdravstvene zaštite u značajnom stepenu su dostignuti. Tu se pre svega misli na razvijenost mreže zdravstvenih ustanova i broj zdravstvenih radnika u njima u odnosu na broj stanovnika, i to posebno u primarnoj zdravstvenoj zaštiti.

Osnivači zdravstvenih ustanova u državnoj svojini su Republika, pokrajina i lokalna samouprava. Najveći stepen decentralizacije sproveden je na nivou primarne zdravstvene zaštite s obzirom na to da je vršenje osnivačkih prava nad domovima zdravlja, apotekama, odnosno nad ustanovama na primarnom nivou, preuzeto od strane lokalne samouprave.

Prema planu mreže, ukupan broj zdravstvenih ustanova u državnoj svojini je 375, sa ukupnim brojem postelja u njima – 38.590, odnosno 525 na 100.000 stanovnika. U zdravstvenim ustanovama trenutno ima 115.000 zaposlenih. Od toga, 21.000 su doktori medicine, od čega je 75% lekara specijalista raznih grana medicine; medicinskih sestara ima 40.000, a ostatak čine zdravstveni radnici i administrativno i tehničko osoblje. Obezbeđenost lekara na 100.000 stanovnika u Srbiji je 271, dok je u Evropskoj uniji 321. Znači, skoro smo dostigli nivo Evropske unije. U primarnoj zdravstvenoj zaštiti u Srbiji postignuta je obezbeđenost jednog lekara na 1.228 stanovnika.

Prioritetne oblasti očuvanja i unapređenja zdravlja stanovništva jesu oblasti koje se odnose na: prevenciju i kontrolu hroničnih nezaraznih bolesti kojima je današnje društvo najviše opterećeno; zatim, prevenciju i kontrolu zaraznih bolesti, i specifične prioritetne zdravstvene potrebe pojedinih kategorija

stanovništva, s posebnim osvrtom na očuvanje i unapređenje zdravlja radnoaktivnog stanovništva kao i na ostvarivanje punog zdravstvenog potencijala osoba s invaliditetom.

U danu za glasanje SNS će podržati ovaj zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Koleginice Obradović, izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Hvala.

Poštovani ministre, predsedavajući, kolege poslanici, pred nama se na ovoj sednici nalazi set od devet zakona iz oblasti finansija, dva zakona o davanju bankarskih garancija, kao i pet potvrđivanja međunarodnih konvencija. Ovim zakonskim predlozima prevashodno unapređujemo poslovnu klimu u Republici Srbiji i poboljšavamo uslove za nove investicije u našoj zemlji.

Moje kolege poslanici juče i danas, svako iz svog ugla, obrazlagali su sva poboljšanja i unapređenja dosadašnje zakonske regulative kojom našu Srbiju temeljno pretvaramo u dobro mesto za ulaganje i nezadrživo grabimo ka poziciji Srbije kao cenjene ekonomske destinacije i lidera u ovom delu Evrope. Za svakog ko hoće pošteno da prizna i ko poznaje finansijsku azbuku, ovo može da se pročita iz skoro svakog od ovih predloga zakona koji su danas na dnevnom redu. U svakom od ovih predloga vidi se poboljšanje, ubrzanje, napredak.

Prvi predlog, Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, noseći je zakon ove sednice. Ovim zakonom, kako to kaže njegov uvodni član, uređuje se planski sistem Republike Srbije, odnosno upravljanje sistemom javnih politika i srednjoročno planiranje, vrste i sadržina planskih dokumenata koje u skladu sa svojim nadležnostima predlažu, usvajaju i sprovode učesnici u planskom sistemu itd. Ali, pre svega, ovim zakonom, gospodo, pokazujemo odgovornost prema državi, imamo viziju, jednom rečju – planiramo. Nakon dvanaest godina nedomaćinskog poslovanja, nakon dvanaest godina ekonomskog i svakog drugog propadanja, nakon spornih privatizacija, preokrenuli smo ekonomski točak istorije i nezadrživo idemo samo napred.

U prilog ovome što sam rekla kao komentar o zakonu i amandmanu, želim da na praktičnom primeru potvrdim nešto što je rezultat planskog vođenja i rukovođenja. Gradonačelnik Grada Novog Sada Miloš Vučević planira i planski vodi Grad Novi Sad, a rezultat toga je da od 2012. godine, kada je došao na čelo tog grada i preuzeo upravljanje finansijama, Grad Novi Sad nije zadužen niti za jedan dinar. O onome što je zatekao i koliko toga je morao da vrati, ne bih govorila. To znaju građani Novog Sada.

Građani Novog Sada moraju da znaju i sledeće: budžet Grada Novog Sada nije ničim ugrožen, pa ni tužbama po osnovu nesprovedene eksproprijacije koje datiraju, pazite, iz 1980. godine. Svaka vlast, i pre ove kojom upravlja gospodin Miloš Vučević, suočavala se s ovim problemom, suočava se i on. Svako ga rešava na svoj način, ali gospodin Miloš Vučević ničim nije doprineo

da do toga dođe. Dakle, Grad Novi Sad, sigurne finansije, siguran budžet i ni dinar nije zadužen. Tako se planira, tako se rukovodi.

Zato ću, kao i sve moje kolege, nadam se, podržati ovaj paket predloga zakona, jer napredak nema alternativu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Koleginice Božić, izvolite.

SANDRA BOŽIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici, uvaženi građani Srbije, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije, koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na jačanje državnog sistema“.

Zakon o planskom sistemu Republike Srbije dovešće, sasvim sigurno, do napretka u postupku donošenja odluka i rešenja u Republici Srbiji na republičkom i na nivou jedinica lokalne samouprave. Ono što je važno jeste da je ovaj zakon u tesnoj vezi sa uvođenjem upravljanja sistemom javnih politika jer po prvi put uređuje činioce istog, poput dokumenata učesnika i mera javnih politika. Pored toga, prepoznaju se i vremenske odrednice dokumenata kao što su srednjoročni i dugoročni planovi, analize koje prethode sprovođenju politika i analize koje dolaze nakon sprovođenja politika. Ovaj zakon će doprineti efikasnom planiranju u Republici Srbiji i upravljanju javnim politikama, tipologiji i hijerarhiji planskih dokumenata, kao i transparentnosti izrade dokumenata javnih politika.

Neupitna je konstatacija da je ispred nas jedan neophodan, svrsishodan i celishodan predlog zakona, preko potreban kako bi se unapredio rad celokupnog sistema.

I, ako smem da se usudim da pohvalim rad Vlade kao i sam Predlog zakona, a da to ne povredi tanana osećanja opozicije – a usudiću se svaki put, verujte, jer ispred nas je još jedan predlog zakona koji potvrđuje racionalno, uspešno i odgovorno vođenje politike – moja apsolutna podrška u danu za glasanje ide ovom zakonu.

Pitam se šta je ono što opoziciji smeta kada se hvali rad Vlade i predsednika Srbije Aleksandra Vučića. To što Vlada radi svoj posao i brine o interesima građana? Ili im smeta predsednik koji svim snagama brani suverenitet i nezavisnost Srbije, što su svakako vrednosti koje su pojedincima iz opozicije lako naplativa valuta? Da barem svojom prisutnošću opravdavate svoje promile u padu, koji su vam mandat obezbedili. Međutim, u sali vas uglavnom nema, osim za potrebe lične promocije.

Pitam se ujutru, znaju li pojedinci kojoj političkoj opciji danas pripadaju. Čujem da pljušte ostavke u predsedništvu Nove stranke. Podnosite ostavke jer, kako kažete, osećate odgovornost za loše rezultate na beogradskim izborima. Potcenjujete političku svest građana Srbije. Ako zaista toliko savesti imate,

koliko znamo da nemate, uradite ono što je najispravnije – vratite mandate poslanika. Samo, verujem da će vam biti jako teško da se setite na čijoj listi ste isti mandat dobili.

Dakle, da zaključim, hvalićemo rad Vlade i predsednika Srbije Aleksandra Vučića jer imamo rezultate kojima možemo da se pohvalimo. A kolegama prekoputa bih preporučila da zbroje svoje promile i, ako imaju imalo političke odgovornosti ali i ljudskog srama, ne vraćaju neplaćene stranačke funkcije, nego da vrate platu koju im ovaj mandat omogućava u ovom domu. E, to se, drage kolege, zove politička odgovornost; sve drugo je samo obmana javnosti i građana Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite, kolega Krliću.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

U svakom planskom sistemu Srbije i u ovim zakonima ja ću uvek pokušati da skrenem pažnju na sveukupni razvoj regiona. Mi smo jedan duhovni i politički prostor i ne smemo se nikada odreći onoga što čini region i što čine Srbi u našem okruženju.

Srbi danas u regionu žive veoma različito, u različitim političkim sistemima, neki su u Evropskoj uniji... Upravo zahvaljujući razvoju Republike Srbije, razvoju zakona prema nacionalnim manjinama, uređenoj politici, danas možemo reći da Srbi u Mađarskoj žive sasvim solidno ili mnogo bolje nego što su ikada ranije. Čuli smo o IPA fondovima i velikim i značajnim ulaganjima sa Republikom Rumunijom; to se odražava na sve bolji odnos i sve bolji život naših sunarodnika u Rumuniji. Nažalost, u Hrvatskoj nije takav slučaj. Očekujemo da će planska politika Srbije i tu napraviti određene pomake.

Naravno, ne mogu da govorim o regionu a da ne spomenem onaj najteži i najbolniji deo, najbolnije mesto, to je svakako Kosovo i Metohija, gde danas Srbi najteže žive. Pod uslovom da se i ponovim, reći ću vam – pre 1.700 godina Konstantin Veliki i Licinijus Avgust, dva velika rimska imperatora, doneli su Milanski edikt. Time je završeno proterivanje hrišćana, njihovo ubijanje, otkimanje njihove imovine, paljenje njihovih kuća i uništavanje njihove vere. Samo na jednom mestu u Evropi danas se i dalje hapse hrišćani, ruše njihova groblja, njihove crkve, uništava njihova imovina – na Kosovu i Metohiji. Nema više Rima i rimskih imperatora da to spreče. To može da spreči samo jaka Srbija, jaka ekonomski, jaka politički i, zašto ne reći, jaka vojno. To je naša budućnost. Živeli!

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom 2. koji sam predložio zakon o planskom sistemu Republike Srbije će dodatno afirmisati sveukupni razvoj naše države, a posebno razvoj regionalnih medicinskih centara.

Javna politika Vlade Republike Srbije ogleda se u obezbeđivanju i realizaciji strateških projekata i novim investicijama, čime se stvaraju najpovoljniji uslovi za razvoj države. Potvrđivanjem Finansijskog ugovora sa Evropskom investicionom bankom realizovaće se projekat rekonstrukcije četiri klinička centra u Srbiji, koji podrazumeva modernizaciju, unapređenje, proširenje i dogradnju ovih ustanova u Beogradu, Novom Sadu, Nišu i Kragujevcu.

Klinički centar Niš, u čiju obnovu i izgradnju je uloženo pedeset miliona evra, opremljen najsavremenijom tehnikom i aparatima, danas je najmodernija zdravstvena ustanova u ovom delu Evrope. Rekonstrukcija Kliničkog centra Srbije u Beogradu podrazumeva izgradnju novog dela zgrade, kao i sanaciju postojeće zgrade sa deset spratova, od kojih su trenutno samo prva dva u funkciji. Vrednost ove investicije biće preko 120.000.000 evra. Za izgradnju Kliničkog centra u Novom Sadu biće izdvojeno 47.000.000 evra, a za izgradnju Kliničkog centra u Kragujevcu 29.000.000 evra.

Takođe, prethodnih dana je potpisan Sporazum sa Svetskom bankom vredan 25.000.000 evra za Drugi projekat razvoja zdravstva Srbije. Biće nabavljena nova dijagnostička oprema, nove magnetne rezonance, novi skeneri i aparati za ultrazvučnu dijagnostiku, kao i dva linearna akceleratora i CT simulator za Institut za onkologiju Vojvodine.

Ove činjenice dokaz su strateške i vizionarske politike Vlade Republike Srbije koja planski i temeljno realizuje projekte od vitalnog značaja za razvoj naše države. Efikasnim i realističnim sistemom planiranja Republike Srbije stvoriće se bolji preduslovi za nastavak započetih reformi, koje za krajnji cilj imaju povećanje životnog standarda građana. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovana gospodo iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, članom 1. definiše se predmet Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Podneo sam amandman na član 1. tako da se iza stava 1. dodaje stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova.“

Građani Srbije opravdano očekuju promene u zdravstvenom sistemu i zdravstvenoj politici koje će im doneti bolje uslove i poboljšanje položaja u ostvarivanju zdravstvene zaštite. Ova zdravstvena politika bazirana je na

ustavnom i zakonskom poretku Srbije i ciljevima koje su zacrtale neke od zemalja Evrope koje nam mogu poslužiti kao primer.

Briga za zdravlje i bolji kvalitet života svih građana ugradiće se u sve državne politike Republike Srbije kao obaveza svih institucija i pojedinaca pod motom „Svi za zdravlje, zdravlje za sve, zdravlje važnije od svega“. Zdravi građani su osnov razvoja i prosperiteta svake zemlje, jer samo zdravi doprinose socijalnom i ekonomskom razvoju. U tom kontekstu, sistem zdravstvene zaštite nije oblik potrošnje – podvlačim, sistem zdravstvene zaštite nije oblik potrošnje – već vrsta investicije u ostvarivanju sveukupnog razvoja društva.

Ovaj Predlog zakona o planskom sistemu Republike Srbije, a tiče se politike unapređenja zdravstvenih uslova, dolazi nakon kraha i kolapsa koji je doživela politika zdravstvene zaštite utvrđena od strane Vlade Republike Srbije od 2002. do 2012. godine. Kraha je rezultat neispunjenih obećanja, neplanskog, improvizatorskog razvoja, namernih obmana i međustranačkih kadrovskih kombinatorika, kao i korupcije koja je usađena u sistem zdravstvene zaštite i, nažalost, postala vodeći pogubni faktor uređivanja odnosa u njemu, od čega skoro da nema odbrane. Ta politika stvorila je dubok jaz između zdravstvenih radnika i građana, a lekare bezrazložno izvela na stub srama kao korumpirane službenike iako ogromna većina živi skromno i od svoje zarade. Stoga je vraćanje dostojanstva medicinskoj struci započeto 2014. godine dolaskom na vlast Srpske napredne stranke rezultiralo uspostavljanjem novog poverenja i međusobnog uvažavanja zdravstvenih radnika i građana, kao važan cilj ove politike.

Plan razvoja zdravstvene zaštite je stručni i politički dokument na osnovu koga se usmerava razvoj zdravstvenog sistema u skladu s ukupnim razvojem društva. Plan predstavlja instrument za dalji razvoj zdravstvene zaštite i promena koje treba da obeleže naredni period u smislu unapređenja i uspostavljanja ravnoteže između efikasnosti i kvaliteta i bezbednosti zdravstvene zaštite na svim nivoima sistema, uvažavajući okolnosti vezane za društvena kretanja, demografske promene, nivo obrazovnih i kulturoloških dostignuća stanovništva, zdravstveno stanje stanovništva, kao i niz drugih faktora koji mogu uticati na održivi razvoj zdravstvenih uslova.

Što se tiče zdravstvenih knjižica, zdravstvene knjižice iz redovnog radnog odnosa možete zameniti, kao i penzionersku knjižicu, za nekoliko minuta. Kada tražite neku beneficiju na osnovu penzionerskog statusa, dovoljno je da date na uvid zdravstvenu knjižicu i odmah se vidi da li ste u elektronskom sistemu ili ne.

Znači, ovim amandmanom se dodatno definiše predmet zakona o planskom sistemu Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, podnela sam amandman na član 1. zakona o planskom sistemu koji se odnosi na zaštitu posebno ranjivih grupa.

Najpre želim da istaknem da je planiranje u svakoj zemlji jednako ekonomskom i socijalnom razvoju zemlje, da je planiranje u jednoj zemlji skup aktivnosti i mera koje jedna država na republičkom nivou, nivou autonomne pokrajine ili lokalne samouprave sprovodi da bi došlo do željene promene i željenog cilja u pojedinoj oblasti društvenog života. Želim da istaknem da planiranje podrazumeva odgovornost svih aktera koji učestvuju u procesu planiranja.

Takođe želim da istaknem da je načelo socijalne pravde jedno od načela koja su garantovana Ustavom Republike Srbije. Dobro osmišljene socijalne politike i te kako doprinose društvenom razvoju, smanjenju siromaštva i predstavljaju značajan ekonomski stabilizator jedne države.

Takođe želim da istaknem da je Srbija među prvima usvojila Plan reforme politike zapošljavanja i socijalne politike na putu priključenja evropskim integracijama, ali ne zato što to od nas traži Evropa, nego da bismo obezbedili prosperitet i bolji život za sve građane Srbije.

Što se tiče socijalnozaštitne funkcije, želim da istaknem da Vlada, odnosno nadležno Ministarstvo za rad, preuzima sve mere kako bi se uspostavio integrisani sistem kroz povezivanje svih institucija (centara za socijalni rad, Ministarstva unutrašnjih poslova, Katastra nepokretnosti), da bi se formirale socijalne karte. Zašto su one važne? One su važne da bi novčana davanja bila usmerena upravo prema najugroženijima i najsiromašnijima i da bi davanja iz socijalne zaštite bila pravedno raspoređena.

Takođe moram da istaknem da je Vlada Aleksandra Vučića prvi put iz budžeta Republike Srbije obezbedila namenske transfere za nerazvijene lokalne samouprave kako bi jačale usluge socijalne zaštite na lokalnom nivou. Opština Priboj je jedna od jedinica lokalne samouprave koje su dobile ova sredstva.

Takođe želim da istaknem da ova vlada sprovodi odgovornu ekonomsko-socijalnu politiku. Iz tog razloga, u danu za glasanje podržaćemo navedeni zakon. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Kolega Knežević.

Izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, kolegice i kolege poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije i predlažem da se u članu

1. doda stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na razvoj prosvetnog sistema“.

Radi javnosti, samo ću kratko da kažem da član 1. Predloga zakona u stvari određuje i definiše predmet uređenja zakona o planskom sistemu. U članu 1. detaljno i sveobuhvatno je data definicija planskog sistema, sa odgovarajućim ciljevima i korisnostima koje treba da ostvari ovaj zakon.

Treba podsetiti da je u našoj istoriji postojalo, krajem pedesetih godina 20. veka, petogodišnje centralno planiranje koje je zbog tromosti i neodgovornosti birokratskog aparata, nestručnosti i kvantitativno i kvalitativno loših rezultata već šezdesetih godina apsolutno izgubilo smisao, a osamdesetih godina otišlo u istoriju. Međutim, u poslednje četiri decenije, dve decenije 20. veka i prve dve decenije 21. veka, došlo je do intenzivne globalizacije u svetu na nivou trgovine, investicija, finansija, na nivou intenzivnog rasta komunikacija. Sve to dovelo je do toga da u svim administracijama sveta krut birokratski aparat treba da se transformiše u jedan aparat sa mnogo boljim i fleksibilnijim načinom rada, kakav je primenjen i pravi se poređenje sa radom aparata u velikim korporacijama, gde je krajnji cilj postizanje zadovoljstva krajnjeg korisnika, a svuda je to običan građanin, kako ga označavaju – klijent.

Kada gledamo sveukupni razvoj privrede, ekonomije, društva, on je krucijalno zasnovan na razvoju obrazovanja i prosvetnog sistema. Zašto? Zato što svaki naš građanin ili bilo koji građanin bilo koje države prolazi kroz obrazovanje i prosvetni sistem. Kroz ta dva sistema on stiče znanje, veštine i na taj način se osposobljava za svoj egzistencijalni rad i življenje, a s druge strane, svoje znanje i veštine uključuje u sve društvene, privredne i ekonomske kapacitete svoje države.

Tako da će razvoj obrazovanja i razvoj prosvetnog sistema kroz ova planska dokumenta povratno uzročno-posledično da poboljša i sveukupni razvoj naše države. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, podneo sam amandman kojim se u članu 1. Predloga zakona o planskom sistemu Republike Srbije dodaje stav 2. koji glasi: „Planskim sistemom se afirmiše sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na efikasnost pravosuđa“. Cilj ovog amandmana je da se na ovaj način dodatno definiše predmet ovog zakona.

Kao što je već rečeno tokom rasprave, razlog za donošenje ovog zakona jeste potreba da se uspostavi efikasan, transparentan, koordinisan i realističan

sistem planiranja Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave, koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike i regionalnog i prostornog razvoja, uz optimalno korišćenje budžetskih sredstva i obezbeđenje održivog rasta i razvoja Republike Srbije, uključujući autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.

Govoreći o sveukupnom razvoju Republike Srbije ne možemo i ne smemo zaobići temu povećanja efikasnosti srpskog pravosuđa pošto se Srbija i danas, nepunu deceniju posle katastrofalne reforme pravosuđa iz 2009. godine, nalazi u fazi ispravljanja posledica te reforme, koja je ostavila ogroman teret svima koji danas rade u pravosuđu i imala izuzetno negativne posledice na efikasnost srpskog pravosuđa. Upravo ta reforma koju je 2009. godine sproveo bivši režim predstavlja najveću nesreću koja je ikada mogla da zadesi srpsko pravosuđe. Upravo ta reforma koja je sprovedena 2009. godine predstavlja najgori udar na efikasnost pravosuđa, pre svega zato što je pod direktnim uticajem politike bivši režim razrešio preko hiljadu sudija i tužilaca, koji su predstavljali trećinu pravosudnog kadra.

Moramo priznati da je tokom prethodnih par godina bilo značajnih rezultata u povećanju efikasnosti rada našeg pravosuđa, ali negativne posledice dosovske reforme su toliko velike da nam predstoji još puno rada. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvaženi predsedavajući, poštovani ministre, na član 1. podneo sam amandman zato što smatram da zakonom koji treba da dugoročno opredeli budućnost Srbije i njen razvoj treba da bude jasno definisana i obaveza da se u tim planiranjima, u sprovođenju ovog zakona, izuzetno vodi računa o socijalnoj ravnopravnosti.

Naime, mi kao država konstantno imamo situaciju da podižemo privredu i državu iz pepela. Danas su tačno 74 godine od kada je učinjeno jedno od najvećih razaranja prilikom savezničkog bombardovanja Beograda u Drugom svetskom ratu. Pre devetnaest godina u zločinačkom bombardovanju NATO-a uništavana je infrastruktura i privreda Republike Srbije, ubijani su građani, trovani smo hemijskim akcidentima, zaprašivani osiromašenim uranijumom; praktično, uništavana je budućnost ove države. Ali čini mi se da je najveću štetu pričinilo dvanaest godina petooktobarske pučističke lopovijade u periodu od 2000. do 2012. godine, a u AP Vojvodini do 2016. godine. Nekako, bombardovanje pre 74 godine nismo mi tražili niti prizvali, bombardovanje pre devetnaest godina nismo tražili, nismo ga prizvali, morali smo se braniti, ali građani Srbije su 2000. godine dozvolili da budu prevareni i da ove štetočine puste da nas unazade, rekao bih, i vrate u period pre Prvog svetskog rata.

Posle šest godina, sada kada su se stekli uslovi, moramo voditi računa o tome na koji način će Srbija razvijati svoje kapacitete u budućnosti. Otprilike, zaokružuje se sistem infrastrukture; to je jedan od bitnih segmenata, koji zanima strane investitore. Ali strani investitori neće voditi računa o socijalnoj ravnopravnosti. Došlo je vreme da se prihodi koji pristižu od toga što su došli strani investitori, koji rade ovde, otvaraju fabrike, pogone, planski i sistematično usmere na ona područja za koja znamo da njima neće biti interesantna. Time ćemo posebno voditi računa o socijalnoj ravnopravnosti svih građana Republike Srbije, pogotovo u onim područjima koja danas smatramo nerazvijenim. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić, izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, kako je predmet ovog zakona, između ostalog, uspostavljanje dobrog sistema planiranja Republike Srbije, koji podrazumeva socijalne razvojne politike, regionalni i prostorni razvoj, uz racionalno korišćenje budžetskih sredstava, ovim amandmanom želim da ukažem na važnost sagledavanja značaja saobraćajnog povezivanja i dobre saobraćajne infrastrukture.

Za realizaciju investicionih planova, planova razvoja u cilju postizanja boljeg kvaliteta života građana, stvaranja ambijenta za nove investicije, za nova radna mesta, svakako je važna i dobra saobraćajna povezanost kroz sve vidove koje podrazumeva ova oblast.

Za postizanje navedenih ciljeva navešću primer odgovornog vođenja politike, odgovornog i domaćinskog delovanja rukovodstva Opštine Ub. O stvaranju uslova za bolji život građana i za nove investicije govore činjenice da je kroz mnoge planove kao prioritet postavljena upravo dobra saobraćajna povezanost. Na teritoriji opštine Ub u proteklih skoro šest godina rešavaju se infrastrukturni problemi na koje se čekalo decenijama. Da je tako, govore vidljivi rezultati rada na terenu i činjenica da se građanima takav rad dopada, a to potvrđuju iz izbora u izbore na svim nivoima, počev od mesnih zajednica, preko lokalnih itd., i daju podršku Srpskoj naprednoj stranci. Dobro rukovodstvo u Opštini Ub odgovara na podršku građana dobro isplaniranim projektima i realizacijom projekata koji su realni i u interesu svih građana. Uz sve to, budžet je stabilan, finansije nikada nisu bile bolje.

Dakle, dobar plan, rešavanje problema po prioritetima, dobri, primenjivi zakoni, pošten i marljiv rad apsolutno obezbeđuju građanima Srbije bolju budućnost. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč?

Kolega Parezanoviću, izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, drage kolege, zakon o planskom sistemu Republike Srbije direktno je povezan sa sistemom obrazovanja. Možda na primeru obrazovanja najbolje možemo videti koliko je planiranje važno i koliko nema lakih i brzih rešenja i lakih i brzih efekata.

Sve ozbiljne zemlje koje imaju visok rast ekonomije, visok spoljnotrgovinski suficit ili su do novca došle kroz privatizaciju ili eksploataciju nekih energenata ili nečeg petog ulažu novac u obrazovanje sa čvrstim uverenjem da će im se dugoročno ta investicija isplatiti. Nažalost, Republika Srbija je u prošlosti veoma malo ulagala u obrazovanje, a nije da nije bilo novca.

Danas se dosta govorilo o privatizacijama u Srbiji između 2003. i 2008. godine. Prema nekim podacima, u to vreme u zemlju je ušlo između sedam i osam milijardi evra. Kao što rekoh, nažalost, malo se od tog novca ulagalo u obrazovanje, infrastrukturu, razvoj. Nije se ulagalo zato što tadašnji političari nisu želeli da ulažu u nešto što će efekte doneti u budućnosti, jer su znali da tada neće biti na vlasti. Zato su ulagali u trenutne efekte, u javnu potrošnju, u širenje javnog sektora, u povećanje plata u javnom sektoru koje nije bilo ekonomski opravdano. A možda su najviše ulagali u svoj lični interes, do te mere da danas kada se pomene reč „privatizacija“ građani Srbije imaju veliki osećaj gorčine. Sama reč „privatizacija“ postala je sinonim za krađu, lopovluk i uništavanje javnih dobara.

Kao što je neko danas rekao, prodali smo „Mobtel“ za skoro dve milijarde evra, a krečili smo škole i domove zdravlja. Onda smo, samo nekoliko godina kasnije, uzimali veoma skupe kredite ne da bismo gradili auto-puteve i škole, već da bismo popunili rupe u budžetu. To jeste primer kako ne treba da se radi, kako ne treba da se planira i kako ne treba da se troši novac građana.

Srbija danas ne želi ništa da prodaje, već da isključivo iz svog ekonomskog rasta ulaže u obrazovanje, u razvoj. Mislim da je dobro što je Vlada Republike Srbije odlučila da ne prihvati status kvo u ovoj oblasti ili da pokušava da koriguje neke postojeće zakone, već da imamo jedan nov zakon, koji treba da reši problem neefikasnosti i neefektivnosti u kreiranju javnih politika. Kada je u pitanju obrazovanje, mislim da je ono povezano sa svim porama društva, možda ponajviše sa kreiranjem javnih politika. Zato želim da to posebno naglasim ovim amandmanom i da podržim ovaj zakon. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Kolega Birmančeviću, izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, poštovane kolege poslanici, poštovani građani, zakon o planskom sistemu Srbije je jedan potpuno nov zakon. Nazvao bih ga zakonom o planiranju budućnosti Republike Srbije i

stvaranju uslova da javno, transparentno, planski i sa ciljem planiramo budućnost na najvišem mogućem nivou. Pričamo o planiranju budućnosti kroz koje ćemo povezati sve one regione i one lokalne samouprave koje su u periodu od 2012. godine već krenule sa ubrzanim razvojem. Kako stvari stoje, već do 2020. godine imaćemo, koliko god to u vreme preuzimanja vlasti i odgovornosti za Republiku Srbiju 2012. godine izgledalo nemoguće, sa nezaposlenošću od skoro 24%... Do 2020. godine planira se, i taj plan će sigurno biti ispunjen, jednocifrena nezaposlenost u Republici Srbiji.

Regionalno povezivanje kao uslov razvoja Republike Srbije, naravno, uslov je razvoja i svih lokalnih samouprava. Ono što je bitno, to je da je Srbija posvećena budućnosti, posvećena je i sadašnjosti, ali ne možemo zaboraviti na prošlost. A prošlost je, nažalost, kada je planiranje u pitanju, loš, odnosno katastrofalan primer kako su neke vlade od 2000. do 2012. godine sistemski i planirano uništavale Srbiju, uništavale infrastrukturu, privredu, zdravstvo, ekonomiju i sve ono što je bilo na dobrobit građana i same Republike Srbije. Naravno, dobrim planiranjem sprečene su katastrofa i propast.

Ono što je jako bitno za regionalno povezivanje unutar Republike Srbije jeste ravnomerno razvijanje svih lokalnih samouprava i povezivanje regiona, pre svega zahvaljujući dobrom planiranju i dobrim projektima.

Planiranje i planovi vezani su i za Balkan kao region kome pripadamo. Bez jake Republike Srbije nema jakog regiona Balkana. Bez jake i stabilne Republike Srbije nema stabilnosti na Balkanu. Ono što je dobro za naše građane i za građane koji žive u državama oko Republike Srbije, odnosno na Balkanu – Srbija ide sigurnim putem, Srbija ima budućnost, Srbija ima dobre planove i Srbija će sigurno biti garant dobre budućnosti ne samo za Srbiju nego za sve zemlje u regionu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Kneževiću, izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, Vlada je pripremila predlog zakona koji uređuje planski sistem u Republici Srbiji. Cilj je uspostavljanje efikasnog i transparentnog sistema za planiranje, koji pokriva sve ključne aspekte socijalne i ekonomske razvojne politike ali i uvodi sistem odgovornosti za rezultate. Naravno da je i dosad bilo planiranja, ali ovi propisi treba da dopune dobre elemente koji već postoje.

Dobar primer planiranja je infrastruktura, koja predstavlja ključ razvoja za Republiku Srbiju. Vlada Republike Srbije je to odlično razumela i postavila infrastrukturu kao jedan od prioriteta. Srbija je sada država, odnosno teritorija Republike Srbije je mreža koridora, što drumskih, što železničkih. Na teritoriji

Republike Srbije imamo aktuelne i planirane investicije vrednosti preko dvanaest milijardi.

Slušali smo danas primedbe da ne postoji plan, ili da su nam planovi kratkoročni. Od kada je Srpska napredna stranka došla na vlast, već imamo realizovane projekte, imamo aktuelne i planirane. Mnogo puta smo već ponavljali, jasno je o čemu se ovde radi, ali da bi se oni koji nisu shvatili šta je u pitanju još jednom upoznali s ovim, samo ću delimično navesti: Koridor 10, zatim Niš–Merdare–Priština, Preljina–Požega, Obrenovac–Ub, Lajkovac–Ljig, Moravski koridor (Pojate–Preljina), Beograd – južni Jadran, Požega–Sarajevo, obilaznica oko Beograda Bujanj Potok – Pančevo, Novi Sad – Ruma, Ruma–Šabac, kao i brza saobraćajnica Šabac – Loznica – Republika Srpska. Mostove imamo: Žeželjev most i most Ljubovija–Bratunac. Beograd–Budimpešta kada su u pitanju pruge, odnosno železnički koridor, Niš–Dimitrovgrad, rekonstrukcija barske pruge. U Srbiji je rekonstruisano preko 170 kilometara pruga. Aerodromi: „Nikola Tesla“ i niški aerodrom. Kao i obnova kuća u Kraljevu kao veoma važan projekat, a odskora i izgradnja kuća za bezbednosne strukture.

Dakle, ne znam šta ovde nije jasno opoziciji prekoputa, koje danas nema. Tako to radi Srpska napredna stranka.

Naravno, gospoda iz Srpske radikalne stranke...

(Miljan Damjanović dobacuje.)

... Koja nikad ništa kvalitetno nisu radila osim što su opozicija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Prvo, izričem opomenu kolegi Miljanu Damjanoviću zbog dobacivanja.

(Nemanja Šarović: Replika.)

Nemate pravo na repliku, gospodine Šaroviću.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku, izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, vi nastavljate sa svojom starom praksom da kršite Poslovnik. Prekršili ste član 27, prekršili ste član 104. i to...

(Aleksandar Marković: Koji stav?)

Miran.

Ja vam preporučujem, gospodine Arsiću, da sad pokažete da držite isti aršin pa da lepo ovom gospodinu koji dobacuje („gospodinu“, to sam ga, naravno, častio) izreknete opomenu.

Vi sedite na svom mestu i očigledno ne pratite raspravu. Nije vam smetala činjenica da niko od prethodnih govornika nije govorio o zakonu, nije govorio čak ni o amandmanima koji su podneti, nego je to bilo kao da je opšta tema.

Druga stvar, vi ste, gospodine Arsiću, jedan od onih koji bi trebalo da budu i lično pogođeni kada neko kaže da Srpska radikalna stranka ništa dobro nije uradila. Mi smo pravi rasadnik talenata. Vidite, ne bi bilo države da nije nas.

Koliko hvalite tog Aleksandra Vučića... A gde je on napravio svoje prve političke korake nego u Srpskoj radikalnoj stranci? E sad, to što je u jednom trenutku došlo do te čuvene proevropske transformacije, to je drugi problem. Ali, maltene, pola sale ne bi sedelo ovde da im nije bilo Srpske radikalne stranke. Bili su svi članovi Srpske radikalne stranke, branili njenu ideologiju i sada kada su se oni proevropski transformisali, sada bi nama da drže lekcije. Ne, gospodo, vi ste ti koji ništa nisu uradili. Da jeste, govorili biste o sebi, ne bi vam Aleksandar Vučić...

(Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, pa ne mogu oni da prekrše Poslovnik, nego ja. Znači, meni se obraćajte, je li tako?

Prvo, dobacivanje je bilo toliko glasno da je kolega koji je govorio prestao da govori. Koliko je meni poznato, po Poslovniku, za vreme govora narodnih poslanika ili drugih učesnika u pretresu nije dozvoljeno dobacivanje, odnosno ometanje govornika na drugi način, kao i svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora, član 106. stav 3. Znači, budite malo kolegijalni prema mlađim kolegama. Mi koji imamo malo više iskustva možemo da istrpimo dobacivanje, neko ne može.

(Nemanja Šarović: Povreda Poslovnika.)

Kolega Šaroviću, još nisam završio odgovor.

Zato što je bio isprovociran dobacivanjem kolege Damjanovića, kolega Knežević je spomenuo SRS. I zato niste dobili pravo na repliku, jer je već trebalo da reagujem i opomenem kolegu Damjanovića.

(Nemanja Šarović: Poslovnik.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, prekršili ste dostojanstvo Narodne skupštine, jer vi ne možete da delite poslanike ovde po bilo kom osnovu. Morate da znate da su narodni poslanici jednaki, barem oni koji su izabrani glasovima građana, a ne po nalogu američkog ambasadora Skota. Mlađi poslanik, stariji poslanik, krupniji, sitniji, sa plavom kosom, zelenim očima, to ne znači ništa, to je diskriminacija i uvredljivo je. Svi ovde imaju ista prava, iste obaveze, moraju znati Poslovnik.

A vi, gospodine Arsiću morate znati, a ne znate, nigde to ne piše u Poslovniku, da neko ko je isprovociran, kako kažete, ima pravo da krši Poslovnik i vređa druge poslaničke grupe. To nigde ne piše. Vi ste rekli da je gospodin Knežević bio isprovociran, pa mu je onda dozvoljeno da govori o drugim poslaničkim grupama i da vređa. Ako za vas nije uvreda kada neko kaže da nikada ništa dobro niste uradili, za mene jeste. I za Poslaničku grupu SRS jeste. Mislim da je to očigledno.

Problem je to što ne poštuju Poslovnik, nego čist voluntarizam – kako vam kada odgovara, šta vam odgovara. Nekada može i replika na repliku, kada se vama to sviđa, kada vi procenite. To je kršenje Poslovnika. Danas je ministar

govorio duže od tri minuta. Nema pravo, dozvolili ste mu. To sa poslanicima ne radite. Dakle, gospodine Arsiću, vratite se Poslovniku i nemojte da procenjujete nas iz opozicije, nego budite rigorozni pre svega prema ovima iz vlasti. Vi ste utonuli potpuno, da kažem, u letargiju i možda je i dobro što je neko dobacio. Drugo, nije prvi put da se dobacuje. Najviše dobacuju iz vaše poslaničke grupe, ali nikada ne dobijaju, čak i u slučaju teških uvreda, opomenu. Vežbajte vi tu strogoću malo prema njima prvo, ako imate hrabrosti i doslednosti.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, ne znam čime sam uvredio i povredio dostojanstvo ili uvredio kolege poslanike ako sam rekao da meni, kada govorim dole, možete slobodno da dobacujete, neću tražiti od predsedavajućeg da vam izrekne opomenu. Čime sam ja to vas uvredio?

Nećete da mi odgovorite. Znači, cela vaša diskusija se svodi na neke povrede Poslovnika. Ja prihvatam, evo, i vi ste govorili nešto više od dva minuta, nisam vas prekidao.

Nije bio sekund, nego četrnaest ili petnaest sekundi.

Uopšte to ne uzimam u obzir. Ako diskusija ide u tom pravcu da se priča o zakonu, o političkim stavovima i programskim stavovima političkih stranaka i poslaničkih grupa, nemam ništa protiv, dok ne počnete da vređate jedni druge.

(Miljan Damjanović: Kako vas nije sramota?)

Gospodine Damjanoviću, imate drugu opomenu.

Za sve što sam rekao, nije me sramota. Kao što ste mi sada vi dobacili i pitali me da li me je sramota. Ako vam je žao što ste dobili opomenu, vodite o tome sledeći put računa.

(Miljan Damjanović dobacuje sa mesta.)

Niste toliki igrač da možete da dobijete oduzimanje reči.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč?

Niko nije tu.

Sada pitam kolegu Šarovića – da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o vašoj drugoj povredi Poslovnika?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Da, želim.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, sudeći po parametrima koje prati Ministarstvo finansija, ubrzan je rast domaće tražnje koji je vođen rastom lične potrošnje i privatnih investicija. To potvrđuje i realni rast zarada i zaposlenosti u privatnom sektoru. Pozitivan doprinos daju i javne investicije kojih je, na svu sreću, sve više.

Da će ovi parametri biti još bolji, svakako govori i dolazak nemačkih investicija na srpsko tržište. Nemačka je najvažniji partner Srbije, a odnos koji je predsednik Vučić stvorio sa Nemačkom daje izuzetne rezultate za razvoj Srbije. Dolazak „Simensa“ u Šumadiju je definitivno najjači indikator da je naše tržište postalo atraktivno za važne kompanije. Dodala bih i da investicija u Kragujevcu nije subvencionisana od strane države. Nemačka firma ZF dolazi u Pančevo sa investicijom od 160.000.000 evra, a u ovoj kompaniji biće zaposleno više od hiljadu radnika. Nemačka svoja ulaganja planira dugoročno, što znači da Nemci Srbiju vide kao zemlju koja se ekonomski razvija. Znamo da su Nemci vrlo sposobni i ozbiljni u poslu, a ako se već na nekoga treba ugledati, onda se treba ugledati na nemački sistem poslovanja.

Zakon o planskom sistemu Republike Srbije će, između ostalog, biti sistemski podrška izvoznicima. Izvoznici više neće morati unapred da plaćaju PDV pa da traže refundaciju, već ga neće plaćati samim tim što su izvoznici. To je ozbiljan podstrek za izvoznike i jasno je da će izvoz rasti. Iako već ima stabilan trend rasta, ovim će taj rast biti znatno brži.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč?

Kolega Martinoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću se nadovezati na amandman svog uvaženog kolege, gospodina Komlenskog.

Dakle, 2000. godine Vojska Jugoslavije je bila imponantna vojna sila na ovim prostorima. I posle NATO bombardovanja 1999. godine, Vojska Jugoslavije je 2000. godine raspolagala sa, pokušaću da budem precizan u podacima, 1.100 tenkova, preko 850 oklopnih borbenih vozila, više od 3.750 artiljerijskih oruđa velikog kalibra, 155 aviona, 53 helikoptera.

Posle 5. oktobra 2000. godine, za vreme mandata različitih ministara odbrane iz redova DOS-a, od Borisa Tadića, preko Prvoslava Davinića do Dragana Šutanovca, naša vojna sila je bila potpuno devastirana. O razmerama te devastacije govori činjenica da smo uništili preko 800 komada tenkova T-55 i da smo došli u situaciju da praktično vojsku nemamo.

Mi danas vojsku imamo ponovo, naša vojska se oprema i ako je igde potrebno dobro planiranje, onda je to u sistemu odbrane. Želim da kažem, zbog građana Republike Srbije, da je Ministarstvo odbrane u 2017. godini izradilo Nacrt strategije nacionalne bezbednosti Republike Srbije, Strategiju odbrane Republike Srbije, Belu knjigu odbrane Republike Srbije; izradili smo Dugoročni plan razvoja sistema odbrane Republike Srbije i Srednjoročni plan i program razvoja sistema odbrane. Cilj obnavljanja Vojske Srbije, cilj svih ovih strategija, planova i programa jeste da ponovo imamo snažnu vojsku, koja neće dozvoliti da se nad Srbima, nigde više na prostorima bivše Jugoslavije, dese akcije kao što su

bile „Bljesak“ i „Oluja“, a pogotovo da se to ne desi Srbima koji žive na Kosovu i Metohiji, kako Srbima koji žive na severu Kosova i Metohije, tako i Srbima koji žive u tzv. enklavama južno od Ibra.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč?

Kolega Mirčiću, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Naime, u ovom članu 2, shodno amandmanu na član 1, mi i dalje tvrdimo da nema te podele kada je u pitanju javna ili neka druga politika, imaju samo javne funkcije. Naravno, čuli smo obrazloženja koja su sve podrazumevala samo nisu podrazumevala razjašnjenje ove, može se slobodno reći, nepotrebne definicije, jer po javnim funkcijama se raspodeljuje na lokalni, pokrajinski i republički nivo.

Ono što je veoma bitno i ne treba zaboraviti kada je u pitanju set ovih zakona koje ste predložili, to je da su svi oni, manje-više, bez obzira na to što ovaj stupa na snagu 2021. godine, u sklopu te borbe protiv kriminala. E sad, šta je ovde veoma bitno da se naglasi? Vi se obavezujete ovim zakonom i izmenama drugih zakona da ćete krenuti konačno u obračun protiv te vrste kriminala – pranja novca. Mi već dugi niz godina... Srpska radikalna stranka je u ovom mandatu bezbroj puta naglasila da je potrebno da predočite ovoj skupštini završni račun, plan trošenja sredstava u proteklom periodu.

Evo o čemu se radi. Gospodine ministre, vi to dobro znate. Nije suština kriminala u tome da on deluje ili bivstvuje kao neorganizovan, nepovezan s vlašću. On tad može lako da se spreči, da se sputa, da se svede na podnošljiv nivo. Kada je povezan sa strukturama vlasti, onda je opasan kriminal. A mi ovde imamo trošenje budžetskih sredstava za koja ne znamo na koji način su potrošena. Kako da se borimo protiv pranja novca kad ne znamo kako se troše budžetska sredstva? Faktički, vi potvrđujete našu pretpostavku da država uopšte ne želi, u ovom slučaju Vlada, da predочи kako se troše ta sredstva, da bi prikrla pozadinu svih radnji koje su vezane za finansijske transakcije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč?

Niko od podnosilaca nije tu.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Kod definisanja pojmova, gospodine ministre, i pravaca delovanja Vlade Republike Srbije u oblasti, kako vi kažete

ovde i prihvatili ste u ovom zakonu, javnih politika, izostavili ste AP Kosovo i Metohiju, jer u članu 1. u stavu 1. se navodi samo – autonomne pokrajine. To je bila naša intervencija.

Moram da vas podsetim, i vas i gospodina Arsića ali i sve druge kolege i građane Srbije, da je toliko katastrofalno bilo vaše delovanje u pravcu i oblasti, kada je u pitanju Kosovo i Metohija, da ste dolaskom na vlast prihvatili Briselske sporazume, pogazili Rezoluciju 1244, pitanje statusa, života i svega onoga što se tiče naše južne pokrajine izmestili iz Ujedinjenih nacija kod zlikovaca iz EU i počeli pregovore u Briselu.

Radi podsećanja, a to su činjenice koje ne možete da osporite, a danas čitavog dana slušamo hvalospeve o raznim investicijama i projektima, od Kuršumlije do Horgoša, Malog Zvornika, Šapca itd., nema nijednog poslanika, bez obzira na to da li ste sa Kosova i Metohije ili niste, koji je spomenuo da 35.000 ljudi nema više svoje domove u južnoj srpskoj pokrajini. A prihvatili ste taj Briselski sporazum i time doveli Srbiju u ovakvu situaciju, da je sve teže i teže, omča oko vrata, sve više ucena, do konačne ucene da priznate nezavisnost te šiptarske kvazitvorevine.

O čemu mi onda da pričamo? Džaba vama što se upinjete da nam objašnjavate kako su u Kuršumliji, Vranju, u ne znam kom gradu svi ti projekti, a zaboravljate na ljude koji su morali da izbegnu iz svojih domova. Zaboravljate na blago Srbije i na to da smo ostali bez kombinata „Trepča“; od 2016. godine, kada su Šiptari izglasali zakon o kombinatu „Trepča“, još uvek se ne rešava to pitanje na način da Srbija dobije ono što joj pripada. Niti će to moći da se reši, jer sve stvari gurate pod tepih, sve zbog toga da bi vas primili tamo gde su osvedočeni neprijatelji srpskog naroda, a to je Evropska unija.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Orlić, po amandmanu.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Vidim da tu ima mnogo nerazumevanja, na mnogo tema, u isto vreme. Neću to da komentarišem, besmisleno je. Suština je da predlagač nije razumeo jednostavnu stvar – osnovna metodološka pravila. Hvala.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

(Nataša Sp. Jovanović: Imam pravo na repliku.)

Nije se složio sa diskusijom.

Nemate pravo na repliku. Niti je uvredio nekoga, niti je pogrešno protumačio. Rekao je svoj stav o amandmanu.

(Nataša Sp. Jovanović: Po Poslovniku.)

Ne, ne, neće moći tako.

Po Poslovniku, reč ima Nataša Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Vi ste povredili član 27. i član 107, jer ste, za razliku od kolege koji se javio da govori o amandmanu koji sam podnela, vi ipak poznavalac Ustava, zakona i teritorijalnog uređenja Republike Srbije.

Valjda ste svi dobili ovu knjigu Zbirka propisa, Ustav i znate da Srbija ima dve autonomne pokrajine. Nije stvar ni u kakvom metodološkom uređenju, jer od trenutka kada je prestala da se vodi briga o Kosovu i Metohiji, a to su radili „žuti“ pre vas, iz zakona je nestalo navođenje autonomnih pokrajina.

Podsetite kolegu, gospodine Arsiću – to je trebalo sada da uradite i to je vaše kršenje Poslovnika – da Srbija ima AP Vojvodinu i AP Kosovo i Metohiju i objasnite, kada ste onomad bili radikal, da je to stajalo u zakonima koji su važili do 2000. godine.

PRESEDAVAJUĆI: Zaista nisam razumeo gde sam ja to pogrešio.

Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospođo Jovanović, kad već pokazujete Zbirku propisa, poslednji akt u ovoj Zbirci propisa zove se Jedinstvena metodološka pravila za izradu propisa. U Jedinstvenim metodološkim pravilima, na koja se pozvao gospodin Orlić, lepo piše da se jedinice lokalne samouprave, opštine i gradovi i autonomne pokrajine pominju u jednini. Dakle, kad se kaže „opština“, kad se kaže „grad“, ne znači da u Republici Srbiji postoji samo jedna opština i samo jedan grad. I kad se kaže u nekom članu „autonomna pokrajina“, ne znači da Srbija nema dve autonomne pokrajine. Dakle, gospodin Orlić vam je samo dobronamerno ukazao na Jedinstvena metodološka pravila za izradu propisa.

A što se tiče odbrane Kosova i Metohije, koliko se sećam, na Kosovu i Metohiji je u januaru sa narodom koji živi na Kosovu i Metohiji razgovarao lično Aleksandar Vučić. Kosovo i Metohija se ne brane iz Beograda i Kragujevca; brane se tako što se ode na Kosovo i Metohiju i tako što se rešavaju životni problemi građana koji žive na Kosovu i Metohiji. Kao što se ni „Velika Srbija“ ne stvara iz Beograda i kao što se ne brani srpski narod u Hrvatskoj samo iz Beograda, nego se ode i u Zagreb, i u Vojnić, i u Dvor na Uni, pa se tamo razgovara sa Srbima, pa se tamo na licu mesta pruža podrška srpskom narodu koji je ostao da živi u Hrvatskoj.

Ne znam, vi ste izgleda nešto pomešali, kakve veze ima Srpska napredna stranka sa izmeštanjem pregovora iz Ujedinjenih nacija u Evropsku uniju. To je uradila Demokratska stranka. Kakve veze ima Srpska napredna stranka sa postavljanjem onog besmislenog pitanja Međunarodnom sudu pravde, vezano za to da li je Kosovo i Metohija moglo da proglasi nezavisnost ili ne, odnosno da li je to bilo u skladu sa međunarodnim pravom? Pa to je uradio Vuk Jeremić. Kakve veze s tim ima Aleksandar Vučić? Kakve veze s tim ima Srpska napredna stranka?

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, polako.

Koleginice Jovanović, nemate pravo na repliku zato što ...

(Nataša Sp. Jovanović: Imam pravo na repliku.)

... Zato što je bila povreda Poslovnika. Ako zatražite povredu Poslovnika, daću vam reč.

Hoćete povredu Poslovnika ili ne? Nemate pravo na repliku na reklamiranje povrede Poslovnika.

Po Poslovniku, narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, ponovo kršite Poslovnik. Član 103. kaže da narodni poslanik ima pravo da usmeno ukaže na povredu u postupanju predsednika Narodne skupštine. Gospodin Martinović – opet častim, kao i malopre, tim „gospodin“ – ...

(Aleksandar Martinović: Koliko to košta? Koliko sam dužan?)

... Nijednom svojom rečju nije govorio o tome kako ste vi povredili Poslovnik.

(Aleksandar Martinović: Koliko sam dužan?)

Vi ste predsedavajući. E sad možete da mu „koknete“ opomenu, da iskoristite te vaše aršine. Kad neko dobacuje, onda izričete opomenu. Maločas ste izrekli gospodinu Miljanu Damjanoviću dve opomene, potpuno nezasluženo. To ne govori o vašoj veličini, o vašoj političkoj hrabrosti, gospodine Arsiću, nego upravo suprotno.

Što se tiče teme odbrane Kosova i Metohije, reći „Žuti su započeli izdaju“ jednostavno nije dovoljno, reći „Žuti su započeli Briselski sporazum“ nije dovoljno. I to gde se brani Kosovo i Metohija... Izgleda da se sada brani u Briselu. Kako se brani i kakav će rezultat biti, nažalost, vi veoma dobro znate. Nemojte da budete iznenađeni kad vam neko kaže – moraćete da priznate. Pa prvi potpredsednik Vlade Ivica Dačić mrtav hladan izjavi u „Dnevniku“, na nacionalnoj televiziji, kako možda EU neće ni postojati do 2025. godine, kako mi tamo ne možemo da uđemo jer nismo spremni da priznamo, a očigledno je da oni to traže.

(Predsedavajući: Kakve to ima veze sa povredom Poslovnika?)

Ima, jer ste, gospodine Arsiću, bili dužni – evo, još jedanput sam vas izazvao da pokažete svoje pravo lice – da prekinete Aleksandra Martinovića koji je govorio dva i po minuta, a ne da prekidate mene. Ali ja sam deo opozicije, a vi ste to što ste, bolje da ne kažem šta, jer ćete onda imati pravog osnova da i meni izreknete opomenu.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, ne možete vi mene da uvredite. Vi ne možete, budite uvereni u to. Prekinuo sam vas samo zbog tog razloga da vam dokažem da ste mnogo manje bili u reklamiranju povrede Poslovnika nego kolega Martinović. I to pravo ste koristili kao repliku i odgovor na njegovo reklamiranje Poslovnika. Znači, standardi su potpuno isti.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 27, gospodine Arsiću.

Nemam ništa protiv, izrecite mi opomenu ako smatrate da sam prekršio Poslovnik ili da sam uvredio bilo kog kolegu narodnog poslanika.

Što se tiče odbrane Kosova i Metohije, što se tiče pitanja koliko je dalekovida čija politika, moram da kažem da su neki narodni poslanici nosili majice sa likom jednog predsedničkog kandidata iz SAD i hvalili se time da će, ako on pobedi, nastupiti potpuno drugačija politika prema Republici Srbiji, promeniće se odnos snaga u svetu, nastupiće mir, bezbednost, povrat ćemo Kosovo i Metohiju. I šta se onda desilo sa onim velikim braniocima Kosova i Metohije koji su nosili majice sa likom tog predsedničkog američkog kandidata? Desilo se bombardovanje Sirije. Sad je neka druga politika. Sad je onaj koji je trebalo da bude nosilac mira i bezbednosti u svetu ratni zločinac; sad je on zlikovac, sad je on isti kao Bil Klinton. Sad bombarduje Siriju iz istih razloga iz kojih je Bil Klinton bombardovao Saveznu Republiku Jugoslaviju 1999. godine.

Ono što me čudi još više, to je da neki narodni poslanici koji su u opoziciji i ne snose nikakvu odgovornost za vođenje Republike Srbije, niti će je snositi u nekoj doglednoj budućnosti po svemu sudeći, prosto seire nad činjenicom da se Republika Srbija nalazi u teškoj situaciji i da se nama zaista svakoga dana ispostavljaju različite ucene i različiti zahtevi povodom Kosova i Metohije. Sad se prosto uživa u tome – evo, sad vam se postavlja ucena, evo, sad vam se postavlja zahtev. Pa naravno da nam se postavljaju ucene. Pa Vučić o tome govori čovek svaki dan!

Ali nije stvar u tome da li se nama postavljaju ili ne postavljaju ucene. Postavljaju se, ali mi na te ucene ne pristajemo. Mi branimo Kosovo i Metohiju i nećemo dozvoliti, onoliko koliko od nas zavisi, da se dese novi „Bljesak“ i „Oluja“ nad Srbima koji žive na Kosovu i Metohiji. Srbi na Kosovu i Metohiji ne brane se tako što se vređaju poslanici Srpske napredne stranke, nego tako što se vodi jedna mudra, racionalna, obazriva i realistična spoljna politika, gde se u fokus pažnje stavljaju država Srbija i njeni građani. Ne države Zapada, ne države Istoka, nego jedna jedina – država Srbija.

PREDSEDAVAJUĆI: Ovim bismo završili sa današnjim radom. Nastavljamo sutra u 10 časova.

(Sednica je prekinuta u 18.50 časova.)